

Lihóna

Kinyilatkoztató események AZ 1829-es évből, 12

Vajon készen áll a
fogytékossággal élő gyermekem
arra, hogy megkeresztelkedjen? 18

Ételallergiák –
Biztonságosabb helyé
tenni az egyházat, 22

Nem a fogytékosság
a döntő, hanem amire
képes vagy, 28

ITT
VAN AZ
EGYHÁZ

USA, Pennsylv

Oakland Township (Su

vania squehanna)

Ezen ház, mely a Papság Visszaállításának Helyszínén található, Joseph és Emma Harmonyban (mai nevén Oakland Township) állt otthonának újjáépített mása.

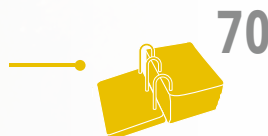
Az egyházközségek és gyülekezetek száma, köztük a Scranton Pennsylvania Cövekben lévő Susquehanna Gyülekezet.

Mérföldben mért távolság a Papság Visszaállításának Helyszíne és a New York-i Palmyra templom között (260 km).

A pennsylvaniai Harmonyban kapott és a Tan és szövetségebe foglalt kinyilatkoztatások száma.

A Mormon könyve fordításának Joseph és Emma otthonában készült hányada, százalékban.

1804 Emma Hale (később Joseph Smith felesége) megszületik Harmonyban.

1829 Keresztelő János Joseph Smithre és Oliver Cowderyre ruházza az ároni papságot. Később Péter, Jakab és János rájuk ruházza a melkisédeki papságot.

1960 A papság visszaállítása előtt tisztelgő emlékművet emelnek a helyszínén.

2015 Russell M. Nelson elnök felszenteli a Papság Visszaállításának Helyszínét.

Ismerd meg részletesebben az egyháztörténeti helyszíneket a [history.ChurchofJesusChrist.org](https://www.history.ChurchofJesusChrist.org) oldalon.

FÉNYKÉP: LESUE NILSSON

Szolgálattevél az
úrvacsorai gyűlés
révén
8

Különleges szükség-
letek, különleges
tanulságok
Paul B. Pieper elder és
Melissa T. Pieper

28

A papság létfontosságú
szerepe a visszaállításban
Gary E. Stevenson elder

12

Hogyan viszonyul-
junk az ételallergiák-
hoz az egyházban?
Lisa Ann Thomson

22

A keresztelkedési döntés

A férjemmel nemrégiben abban próbál-
tunk döntésre jutni, hogy készen áll-e a
hétéves fiunk a keresztelkedésre. Autizmusa
van, ezért aztán nem voltunk biztosak abban,
hogy eleget ért ahhoz, hogy felelősséget
tudjon viselni ezért a döntésért. A 18. oldalon
elolvasható, mi mindent vettünk fontolóra,
miközben igyekeztünk helyes döntést hozni.

Egyházi fogyatékosági szakértőként tisztá-
ban vagyok vele, hogy sok olyan csodála-
tos, fogyatékossgal élő ember van, aki arra
vágynak, hogy ne érezze magát a partvonalra
szorítva az egyházban. Mindazon fivére-
inknek és nővéreinknek, akiknek valamiféle
fogyatékossga van, valamint a családjaiknak
is ezt üzenjük: szeretünk benneteket, szük-
ségünk van rátok, és szeretnénk megtanul-
ni, hogyan tudunk jobban szolgálattevél
nyújtani nektek.

Több cikk is van ebben a lapszámban,
amelyek segítenek jobban megérteni a
fogyatékossgakat és azt, hogy miként tudjuk
jobban elősegíteni a befogadást az egyházköz-
ségekben és a közösségeinkben:

- 28. oldal: Paul B. Pieper elder a Hetvenek-
től, valamint a felesége, Melissa – akiknek
fogyatékossgal élő gyermeke van –
nyújt reményt és biztatást a szülőknél.
- 21. oldal: A cikkem végén ötleteket talál-
hatsz arra, hogyan szélesítsük a fogyaté-
kossgal élő egyháztagok lehetőségeit
az egyházi órákon és elhívásokban.
- J16. oldal: A szülők felhasználhatják
a *Jóbarát* ezen történetét, hogy a
gyermekeik lássanak egy példát arra,
miként lehetnek egy fogyatékossgal
élő ember barátai.

E lapszám olvasása közben emlékezz arra,
hogy „a lelkek értéke nagy Isten szemében”
(Tan és szövetségek 18:10). Képesek vagyunk
elősegíteni szeretetteljes, befogadó otthoni
és egyházi környezetek létrejöttét, hogy min-
denkinek, aki szeretne eljönni és olyanná válni,
mint Jézus, annak lehetősége legyen rá.

Szeretettel:

Katie Edna Steed

Fogyatékossgai szakértő, Papsági és
Családi Osztály

Tartalomjegyzék

5 Az ároni papság visszaállítása

6 A hit képmásai

Lini Uilaau

Lini rendszeresen küszködött a harag érzésével. Azonban Jézus Krisztus evangéliuma segített a dühét békességre cserélni.

8 Szolgálattételi tantételek

Szolgálattétel az úrvacsorai gyűlés révén

Az úrvacsorai gyűlés lehetőséget ad nekünk arra, hogy kapcsolatba kerüljünk másokkal és szolgálattételt nyújtsunk nekik.

12 A papság létfontosságú szerepe a visszaállításban

Írta: Gary E. Stevenson elder

A visszaállítás annak köszönhetően folytatódhatott, hogy a papság visszatért a földre.

18 Vajon készen áll a fogyatékossgal élő gyermekem arra, hogy megkeresztelkedjen?

Írta: Katie Edna Steed

A fiunk már majdnem nyolcéves volt. De honnan tudhattuk, hogy készen áll-e a keresztkedésre?

22 Hogyan viszonyuljunk az ételallergiákhoz az egyházban?

Írta: Lisa Ann Thomson

Olykor étellel mutatjuk ki a szeretetünket. Súlyos ételallergiák esetén azonban azzal is kifejezhetjük a szeretetünket, ha *nem adunk* ételt.

28 Különleges szükségletek, különleges tanulságok

Írta: Paul B. Pieper elder és Melissa T. Pieper

A lányunknak különleges szükségletei vannak. Többet tanulunk tőle, mint azt valaha is el tudtuk volna képzelni.

32 Utolsó napi szentek történetei

Egy tanító váratlan helyen hallja a próféta hangját; egy férfi választ a munkája és az evangélium között; egy házaspár a magzatuk biztonságáért imádkozik; egy férfi szíve megnyílik, amikor ellátogat a templomba.

36 Otthonaink, családjaink

A szeretet ajándéka

Írta: Faith S. Watson

Férjem gyengéd papsági áldásában, melyet a pici lányunknak adott, megláttam, hogy Mennyei Atya irántunk való szeretete ajándék számunkra.

38 Jöjj, kövess engem!: Mormon könyve

Ezek a heti cikkek segítséget nyújthatnak neked a Mormon könyve tanulmányozásához ebben a hónapban.

Rövid olvasmányok

Támogatás a *Jöjj, kövess engem!* -hez

A borítón:
Rátok, szolgatársaim.
Készítette: Linda Curley
Christensen és Michael Malm

Rovatok

Fiatal felnőtteknek

42

Megpróbálni eligazodni a randevúzásban akár ijesztő is lehet – de nem szükségszerűen! Olvasd el olyan fiatal felnőttek történeteit, akik sikeresen **eljutottak oda, hogy már nem idegeskednek az örök-kévaló társ keresése közben.**

Fiataloknak

50

Ismerd meg a **Fiatal Nők szervezetének** történetét.

Gyermekeknek

Jóbarát

Ismerd meg Ábist, és találkozz néhány barátunkkal Németországból.

NYOMTATÁSBAN MEG NEM JELENŐ JÚNIUSI CIKKEK

Papsági áldásra volt szüksége. Vajon képes leszek rá?*Írta: O'Dale Johnson*

Egy fiatal felnőtt elmeséli, miként kerekedett felül a papsági áldás adásával kapcsolatos félelméin.

Mit tanított nekem a lányom fogatékossága az irgalomról?*Írta: Jeffrey S. McClellan*

Egy apa meglátásai arról, miként nyújt neki reményt Jézus Krisztus irgalma az adott helyzetében.

Bízni a második benyomásokban és a Lélek iránymutatásában*Írta: Marie Netzler*

Egy ausztráliai fiatal felnőtt nő arról számol be, hogyan változtatta meg az életét, amikor második esélyt adott valakinek.

Az egyedülálló lét emlékeztetőül szolgál számomra, hogy bíznom kell Istennek a rám vonatkozó teljes tervében*Írta: Christina Cotterall*

Egy fiatal egyedülálló felnőtt nő beavat abba, hogy miként talált új reményekre az életében, amikor a dolgok nem úgy alakultak, ahogy eltervezte.

2020. JÚNIUS XXVIII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM LIAHÓNA 16721 135

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nemzetközi folyóirata

Az Első Elnökség: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

A Tizenkét Apostol Kvóruma: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Főszerkesztő: Randy D. Funk

Tanácsadók: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Ügyvezető igazgató: Richard I. Heaton

Egyházi folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Gazdasági vezető: Garff Cannon

Vezető szerkesztő: Adam C. Olson

Vezetőszerkesztő-helyettes: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens: Camila Castillón

Alkotói és szerkesztői csoport: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flittton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Arculat: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hincley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási vezető: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Nyomdai előkészítő: Joshua Dennis, Ammon Harris

Nyomtatási igazgató: Steven T. Lewis

Terjesztési igazgató: Nelson Gonzalez

Fordítás: Mecséri Olivér

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési tudnivalók:

Előfizetés vagy címváltozás bejelentése az Ügyfélszolgálaton keresztül lehetséges. Ingyenes telefonszám (USA és Kanada): 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

Ímél: orderseu@ChurchofJesusChrist.org

Online Store internetes áruház: store.ChurchofJesusChrist.org

Az előfizetés éves díja: 5 euró

Kéziratok és kérdések a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon küldhetők be, vagy postai úton a következő címre: Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy ímélben: liahona@ChurchofJesusChrist.org.

A Liahóna (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán, angol,

biszlama, bolgár, cseh, dán, észt, fidzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, örmény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)
© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Szerzői jogok: Természetes személyek másolatot készíthetnek a Liahónában megjelent anyagokról személyes, nem kereskedelmi használatra (beleértve az egyházi elhívásokhoz való felhasználást is), kivéve, ahol ez másként van feltüntetve. Ez a jogosultság bármikor visszavonható. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez feltüntetve! Szerzői jogi kérdések az alábbi címekre küldhetők: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; ímélben: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: June 2020 Vol. 28 No. 6. Liahona (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store. ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

BŐVEBBEN

Az Evangéliumi könyvtár alkalmazás, valamint a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldal a következőkre kínál lehetőséget:

- Megtálálhatod a legfrissebb lapszámot.
- Megtekinthetsz nyomtatásban nem elérhető tartalmakat.
- Visszakereshetsz korábbi lapszámokat.
- Beküldheted a történeteidet, és írhat szíjjelzést.
- Előfizethetsz magadnak vagy ajándékként.
- Digitális eszközök segítségével jobbá teheted a tanulmányozásodat.
- Megoszthatod a kedvenc cikkeidet és rövidfilmjeidet.
- Cikkeket tölthetsz le és nyomtathatsz ki.
- Meghallgathatod a kedvenc cikkeidet.

LÉPJ KAPCSOLATBA VELÜNK

A kérdéseidet vagy visszajelzésedet küldd el a liahona@ChurchofJesusChrist.org címre.

Küldd be a történeteidet a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon vagy a következő levelezési címre:

Liahona, flr. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

Az ároni papság visszaállítása

1829. május 15-én Keresztelő János átadta az ároni papságot Joseph Smithnek és Oliver Cowderynek. Az e fontos nappal kapcsolatos visszaemlékezéseiből vett alábbi részletek arról tanúskodnak, hogy milyen bámulatos esemény is volt ez.

„**A** hírnök, aki ez alkalommal meglátogatott bennünket, és ránk ruházta a papságot, azt mondta, hogy **a neve János, ugyanaz, akit az Újszövetségben Keresztelő Jánosnak hívnak**, és hogy Péter, Jakab és János irányítása alatt cselekszik, akik Melkisédek papságának kulcsaival bírnak...”
– Joseph Smith (Joseph Smith története 1:72; kiemelés hozzáadva)

Oliver Cowdery 1836-ban is Joseph Smithszel volt, amikor a Kirtland templomban visszaállításra kerültek a papsági kulcsok

„[A]kár az örökkévalóság közepéből, **a Megváltó hangja békességet szolt hozzánk, míg szétnyílt a fátyol, Isten angyala lejött dicsőségbe öltözve**, és átadta a várva várt üzenetet, valamint a bűnbánat evangéliumának kulcsait. Mily öröm! mily csoda! mily bámulat!”

– Oliver Cowdery (Joseph Smith története 1:71, megjegyzés; kiemelés hozzáadva)

Jelenet egy bibliai rövidfilmből, amint Keresztelő János megkereszteli Jézus Krisztust

A Susquehanna-folyó a pennsylvaniai Harmony mellett, nem messze onnan, ahol Joseph Smith és Oliver Cowdery 1829. május 15-én megkeresztelkedett

Hogy még többet tudj meg a papság visszaállításáról és alapvető szerepéről, olvasd el a 12. oldalon Gary E. Stevenson elder cikkét, melynek címe *A papság létfontosságú szerepe a visszaállításban*.

Lini Uilaau

Szamoá, Savai'i

Lini egykor a harag és türelmetlenség érzésével küszködött. Amikor azonban a férjével együtt csatlakozott Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházához, azt érezte, hogy amikor az evangélium szerint él, akkor ezek az érzések eltűnnek.

LESLIE NILSSON, FÉNYKÉPÉSZ

Elkezdtem tanulmányozni az evangéliumot, és az egyház tanításai révén megtanultam, mennyire szerette Jézus a gyermekeket. Mindig annyira kedves volt hozzájuk.

Elkezdtem azon igyekezni, hogy hasonlóbbá váljak Jézushoz. Mára ott tartok, hogy igyekszem minden családtagomat jobban szeretni. Több időt töltök velük, és több időt fordítok arra, hogy megismerjem a szükségleteiket. Családként közösen olvassuk a szentíráásokat, és minden este együtt imádkozunk.

A szívem mostanra sokkal gyengédebb lett. Nagyobb szeretetet és békességet és boldogságot érzek az otthonunkban, amiért Jézus Krisztus tanításait követjük. Hálás vagyok azért, ahogy az evangélium segít nekem megtanulni, hogyan legyek jobb feleség, anya és nagymama.

TUDJ MEG TÖBBET!

Ismerd meg részletesebben Lini hitbéli utazását, többek között további fényképeken keresztül, ennek a cikknek az Evangéliumi könyvtárban vagy online, a **ChurchofJesusChrist.org/go/6206** oldalon olvasható változatában.

Olvasd el, mit tanít Neil L. Andersen elder arról, miképpen ihlet bennünket az Úr iránti szeretetünk arra, hogy jobbá váljunk: **ChurchofJesusChrist.org/go/6207**.

Szolgálattételi tantételek

SZOLGÁLATTÉTEL AZ ÚRVACSORAI GYŰLÉS RÉVÉN

*Az úrvacsorai gyűlés lehetőséget nyújt arra,
hogy kapcsolatba kerüljünk másokkal és
szolgálattételt nyújtsunk nekik.*

Az úrvacsorai gyűlés a lelki táplálás és a Szabadítóról, valamint az Ő engeszteléséről való személyes elmélkedés ideje. Hetente véve az úrvacsorából együtt épülünk (lásd Tan és szövetségek 84:110). Vannak azonban olyanok az egyházközségeinkben és a gyülekezeteinkben, akik nehéz terheket hoznak magukkal, vagy egyáltalán el sem jönnek.

Íme néhány lehetőség, miként használhatjuk ezt a szentséges órát arra, hogy szolgálattételt nyújtsunk másoknak és hatással legyünk az életükre.

SEGÍTS JOBBÁ TENNI AZ ÚRVACSORAI GYŰLÉST AZOKNAK, AKIKNEK SZOLGÁLATTÉTELT NYÚJTASZ!

A szolgálattétel elsajátításának első lépése az egyének vagy családok, valamint a szükségleteik megismerése. Akár már azáltal is alkalmas adódhat segíteni a hódolati részvételük jobbá tételében, hogy jobban megismered őket.

Mindy számára, aki egy totyogó ikerpár fiatal édesanyja, a szolgálatteltevő nővére egyszerű erőfeszítései hatalmas változást eredményeztek a heti úrvacsorai gyűlési élményében.

„A férjem munkahelyi időbeosztása miatt minden héten egyedül viszem az ikerlányainkat istentiszteletre – magyarázza Mindy. – Igazán túl sok tud lenni, ha az ember két ügyködő gyermekkel egymaga próbálja kihúzni az úrvacsorai gyűlés végéig, de a szolgálatteltevő nővérem

bevallalta, hogy segít nekem.

Minden héten ott ül velünk, és segít vigyázni a lányaimra. Már önmagában az is rengeteget jelent, hogy ott van mellettem, és így tényleg kevésbé vagyok ideges, amikor hiszti vagy nyűgösködés van. Elmond-

hatatlanul sokat jelent nekem az életemnek ebben a szakaszában, amit tesz. Láttam, hogy mire van szüksége egy fiatal, ideges anyukának, és segít békés, boldog helyé tenni az egyházat mindannyiunk számára.”

Ötletek a különleges szükségletekkel rendelkezők megsegítésére

- Tanácskozz az elderek kvóruma és a Segítőegylet vezetőivel a tagok szükségleteiről.
- A vezetők úgy tervezik meg a gyűlésen elhangzó beszédeket, hogy azok lehetőleg megfeleljenek az egyháztagok szükségleteinek. Ha egy bizonyos üzenet a javára válna azoknak, akiknek szolgálattételt nyújtasz, oszd meg ezt az ötletet a vezetőiddel.
- Ha tudod, hogy valakinek olyan fogyatékosága vagy ételallergiája van, amely megakadályozza abban, hogy élvezhesse az úrvacsora áldásait, akkor kérdezd meg őt a részletek felől és arról, hogy szeretne milyen intézkedéseket lehetne tenni a hódolati élménye jobbá tétele érdekében. Továbbítsd az általa elmondottakat a vezetőidnek.¹
- Ha szolgálattételt nyújtasz valakinek – vagy ismersz valakit –, aki tartósan vagy ideiglenesen helyhez kötött, kérdezd meg a püspököt, hogy az illető részesülhet-e otthon az úrvacsorából. Akár jegyzetelhetsz is az úrvacsorai gyűlésen, hogy aztán telefonon, ímélnél vagy személyesen megoszd vele az elhangzottakat.
- Ha olyannak nyújtasz szolgálattételt, akinek kisgyermekai vannak, felajánlhatod, hogy segítesz neki az úrvacsorai gyűlés alatt.
- Ha az, akinek szolgálattételt nyújtasz, nem sűrűn jár úrvacsorai gyűlésre, akkor próbáld megérteni, majd gondold át, hogy milyen módokon tudnál segíteni. Ha a közlekedésben kell segítség, felajánlhatod neki, hogy felveszed autóval és elviszed. Ha úgy érzi, hogy a saját családja nem támogatja, akkor felkínálhatod neki, hogy üljön mellette. Készíthetsz különleges meghívókat is, hogy ezáltal is érezze, mennyire várják és szívesen látják őt az úrvacsorai gyűlésen.

NE FELEDD, HOGY AZ EGYSZERŰ TETTEK SOKAT SZÁMÍTANAK!

Jean B. Bingham nővér, a Segítőegylet általános elnöke ezt tanította a szolgálattételről: „Olykor azt gondoljuk, valami hatalmas vagy hősies dolgot kell véghez vinnünk, hogy az a felebarátaink szolgálatának »számítson«. A szolgálat egyszerű tettei azonban mélységes hatással lehetnek másokra – csakúgy, mint saját magunkra.”²

Az egyik kisebb belgiumi egyházközségben Evita rendszeresen felajánlja, hogy az egyházi gyűléseken tolmácsol a spanyolul beszélő látogatóknak és egyháztagoknak. Egyszer Evitát bemutatták valakinek, aki a Dominikai Köztársaságból érkezett, és az egyház iránt érdeklődött. Tudott egy kicsit angolul, de az anyanyelve a spanyol volt. Hogy ne érezze magát kényelmetlenül az úrvacsorai gyűlésen, Evita felajánlotta, hogy mellette ülve halkán tolmácsol neki.

„A tolmácsolás időnként egy kicsit meg tudja kavarni a sabbatomat – mondja Evita –, de amikor követem a készítéseket és megkérdem másokat, hogy van-e szükségük tolmácsra, akkor nagy örömet és melegséget érzek, mert tudom, hogy a segítségükre lehetek abban, hogy érezzék a Lelket és élvezzék a gyűléseket.”

Ötletek az egyszerű tettek általi segítségre

- Beszélj a vezetőiddel, hogy megtudd, kinek lehet szüksége fokozottabb szolgálatra az úrvacsorai gyűlésen. Vagy ha tudsz valakiről, akinek szüksége van rá, akkor gondoskodj arról, hogy a vezetőid is tudjanak erről.
- Csendben ülve várd a gyűlés kezdetét. Ez segíteni fogja „a körülöttünk lévő többi megtört szívet és bánatos lelket”³, akiknek arra a békességre van szükségük, amelyben egy szent helyen tapasztalt áhítat révén lehet részük.
- Böjti vasárnapon érdemes lehet valaki olyannak szentelni a böjtöt és az imádat, akinek szolgálattételt nyújtasz és fokozottabban szüksége lehet vigaszra.
- Imádkozz, hogy megtudd, van-e valaki, akinek jól jönne, ha mellette vagy a közelében ülnél az úrvacsorai gyűlésen, vagy van-e bármi más mód, hogy segíts neki.

*Fontos gondoskodni arról,
hogy az úrvacsorai gyűlés összes
résztevője azt érezze, szívesen
látják és lelki táplálékot kap.*

AZ ÚRVACSORAI GYŰLÉSEN MINDENKI SZÍVESEN LÁTOTTNAK ÉREZHETI MAGÁT

Joseph Fielding Smith elnök (1876–1972) azt tanította, hogy „az úrvacsorai gyűlés az egyház összes gyűlése közül a legszentebb és a legszentségesebb”⁴. Ebben az esetben fontos gondoskodni arról, hogy az úrvacsorai gyűlés összes résztvevője azt érezze, szívesen látják és lelki táplálékot kap – különösképpen az új egyháztagok vagy azok, akik egy ideje már nem jártak.

Merania az ausztráliai Új-Dél-Walesből összebarátkozott egy nővel, aki az ő egyházközségében ismerkedett az egyházzal. „Mostanra nagyon jó barátok lettünk – meséli Merania. – Szívesen ülök mellette az úrvacsorai gyűlésen minden héten; mindig megkérdezem, hogy mi van vele, és hogy van-e bármi, amiben segíthetek neki.” Egy idő után Merania barátja megkeresztelkedett. A döntésében hatalmas szerepet játszottak az egyházközség tagjainak erőfeszítései, ahogy az úrvacsorai gyűlés befogadó légköre is.

Szolgálattételi ötletek visszatérő vagy új egyháztagok felé

- Amikor rád kerül a sor, hogy beszédet mondj az úrvacsorai gyűlésen, elhívhatod a barátaidat, a családtagjaidat és másokat, hogy meghallgassanak.
- Nyitott szemmel járhatsz, hogy üdvözölhesd azokat, akik egyedül vannak vagy segítségre lehet szükségük. Kérdezd meg, hogy leülhetsz-e melléjük, vagy felajánlhatod, hogy ők üljenek melléd.
- A gyűlés végeztével meghívhatod azokat, akiknek szolgálattételt nyújtasz – és másokat is – a közelgő egyházi tevékenységekre, a templomba vagy egy összejövetelre.
- Ha olyasvalaki jön el úrvacsorai gyűlésre, akinek szolgálattételt szoktál nyújtani, de egy ideje már nem jött, akkor megkérdezheted tőle, hogy vannak-e kérdései az elhangzott tanításokkal kapcsolatban. Mondd meg, hogy hozzád bármikor bátran fordulhat, ha egy olyan kifejezést, történetet vagy tanbéli részletet hall, amelyet nem ért. Szükség esetén együtt is kikereshetitek a válaszokat. ■

JEGYZETEK

1. Érdemes lehet elolvasnod a Négy mód a fogyatékkal élő családok szolgálatára című 2018. júniusi, nyomtatásban nem megjelent cikket a *Liahónában*, valamint a Hogyan viszonyuljunk az ételallergiákhoz az egyházban? című cikket ennek a lapszámnak a 22. oldalán.
2. Jean B. Bingham: A Szabadító módján való szolgálattétel. *Liahóna*, 2018. máj. 104.
3. Jeffrey R. Holland: Íme, az Isten báránya! *Liahóna*, 2019. május. 46.
4. Joseph Fielding Smith, in Conference Report, Oct. 1929, 60–61.

Írta: Gary E. Stevenson elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

A *papság létfontosságú szerepe* A VISSZAÁLLÍTÁSBAN

A visszaállítás nem lett volna lehetséges,
ha a papság nem tért volna vissza a földre.

1829 áprilisára Joseph Smithnek már majd' egy évtizede volt része isteni látogatásokban. 14 éves korában, 1820-ban az Atya és a Fiú jelent meg neki az otthona közelében lévő egyik ligetben (lásd Joseph Smith története 1:5–17).¹ Moróni angyal első látogatása 1823-ban történt, azt pedig évente újab-bak követték, melyek során Joseph tanításban és felkészítésben részesült egészen 1827-ig, amikor is megkapta azt a lemezekre rótt ősi feljegyzést, amely a Mormon könyve néven vált ismertté (lásd Joseph Smith története 1:30–54).

Azonban a lemezek kézhezvételét követő másfél évben a helybéli zaklatásai, a cserélődő írások és a kézirat egy részének elvesztése miatt Joseph csak nehezen haladt a feljegyzés fordításával. Ez az időszak bosszúsággal és gyötrődéssel járt Joseph számára. (Lásd Joseph Smith története 1:58–62; Tan és szövetség 3.)

Azonban minden megváltozott 1829 áprilisában, egy új tanító, egy bizonyos Oliver Cowdery érkezésével, aki Joseph teljes idejű írónak lett. A Mormon könyve fordítása ekkor sebes lendületet vett.

Miután 1828 őszén Joseph Smith az ideje javát a pennsylvaniai Harmonyban lévő gazdaságában dolgozva töltötte, hogy el tudja látni a családját, 1829-ben a teljes figyelmét a Mormon könyve fordításának szentelte. Egy rövid időre a felesége, Emma, valamint a testvére, Samuel is tevékenykedett mellette írnokként. Ugyanekkor Oliver Cowdery éppen New York államban, Joseph szüleinél lakott albérlőként.

A lemezek és a fordítás híre felkeltette Oliver érdeklődését, és meg akarta tudni, hogy mindez valóban Istentől jött-e. „Egyik este, miután ágyába tért, az Urat szólította, hogy megtudja, így vannak-e ezek a dolgok – jegyezte fel Joseph –, az Úr pedig kinyilvánította neki, hogy azok igazak.”²

Oliver haladéktalanul elutazott a 225 km-re lévő Harmonyba, hogy találkozzon Josephfel. Oliver válasz volt Joseph imájára. Két nappal az áprilisi megismerkedésük után a Mormon könyve fordítása nagy lendülettel indult újra, és megdöbbentő módon, mindössze nagyjából 60–65 munkával töltött nap után hamarosan a végéhez közeledett. A fordítás egésze június 30-ra készült el.

Joseph próféta talán úgy vélte, hogy az ő egész munkája a végéhez közeledik, miután teljesítette az angyali hírnök által kiszabott, az ősi feljegyzés lefordítására és kiadására szóló isteni megbízását. Vajmi kevéssé tudta

A Mormon könyve

lefordításának csodáján

túlmenően hamarosan angyalok

is megjelentek, és papsági

felhatalmazást ruháztak

Josephre és Oliverre.

akkor a Próféta, hogy ekkor a Jézus Krisztus evangéliumának visszaállításában játszott alapvető szerepének nem a végére ért, hanem inkább az elejére.

Kevés történelmi esemény jelentősége hasonlítható ahhoz, ami 1829 tavaszán történt.

Oliver a „feledhetetlen napok” szavakkal jellemezte a visszaállítás ezen figyelemreméltó

fejezetét (Joseph Smith története 1:71, jegyzet). A Mormon könyve lefordításának csodáján túlmenően hamarosan angyalok is megjelentek, és papsági felhatalmazást ruháztak Josephre és Oliverre. A fordításnak és a visszaállításnak ez a kinyilatkoztató idénye új irányt adott Joseph látásmódjának és kiszélesítette azt, valamint kikövezte az utat az egyház egy évvel későbbi hivatalos megszervezése előtt.

Az ároni papság visszaállítása

A Mormon könyve fordítása közben Joseph és Oliver számos olyan részre bukkant, amelyek a keresztteljedésről és a felhatalmazásról szóltak. Joseph korábban már megtudta, hogy „az Úr meg fogja adni némelyeknek a szent papságot”³. 1829. május 15-én Joseph Oliver társaságában elvonult egy közeli cukorjuharliget félreeső részére, hogy „megkérdezzem az Urat imádság által a rám vonatkozó szándékáról”⁴.

Miközben imádkoztak, a Megváltó hangja békességet szólt hozzájuk, „míg szétnyílt a fátyol, Isten angyala lejött dicsőségbe öltözve, és átadta a várva várt üzenetet, valamint a bűnbánat evangéliumának kulcsait” (Joseph Smith története 1:71, jegyzet). Az angyal elmondta, hogy a neve János, „ugyanaz, akit az Újszövetségben Keresztelő Jánosnak hívnak, és hogy Péter, Jakab és János irányítása alatt cselekszik” (Joseph Smith története 1:72).

Joseph és Oliver letérdelt, majd a feltámadt János a fejükre helyezte a kezeit és rájuk ruházta az ároni papságot „amely rendelkezik az angyalok szolgálattételének, és a bűnbánat evangéliumának, és a bűnök bocsánatára

alámerítéssel történő kereszttelésnek a kulcsaival” (Joseph Smith története 1:69; lásd még Tan és szövetségek 13:1). Ígéretet kaptak arra, hogy „a megfelelő időben” további papsági felhatalmazás lesz rájuk ruházva. Joseph Smitht „az egyház első elderének nevezték, őt (Oliver Cowderyt) pedig a másodiknak” (vö. Joseph Smith története 1:72). Utasítást kaptak arra is, hogy keresztteljék meg egymást: először Joseph kereszttelte meg Olivert, majd Oliver kereszttelte meg Josephet.

Valamikor a nap folyamán a Susquehanna-folyó partján „átvonultak a vízhez”, hogy megkeresztelkedjenek. Rákényszerültek „a papság elnyerése és kereszttelkedésü[k] körülményeinek titokban tartására, mert az üldözés szelleme már felütötte fejét a vidéken” (Joseph Smith története 1:74). A tavaszi áradások idején a folyó fő kereskedelmi és közlekedési útvonalként szolgált, folyamatos vízijármű-forgalommal. Lehetséges,

hogy Joseph és Oliver kivárt alkonyatig, vagy a magasabb vízállást kihasználva az ártéren talált egy eldugottabb helyet.⁵

Miután megkeresztelték egymást, Joseph elrendelte Olivert az ároni papságba. Ezt követően Oliver rendelte el Josephet, ahogyan azt az angyal megparancsolta nekik. Joseph Fielding Smith elnök tanítása szerint azért kellett a keresztelkedésük után újból megerősíteni a Keresztelő János kezéből kapott eredeti elrendelésüket, hogy „*újrapecsételjék* azokat az áldásokat a megfelelő sorrendben”⁶.

A melkisédeki papság visszaállítása

Kevesebb részletét ismerjük annak a látogatásnak, melyet Péter, Jakab és János tett Josephnél és Olivernél a melkisédeki papság visszaállítására. Az esemény különböző, visszaemlékezéseken alapuló értelmezései 1829 tavasza – esetleg május vége vagy június –, illetve akár több hónappal későbbi időpontok közé helyezik az eseményt.⁷ Joseph és Oliver soha nem jegyezte le Péter, Jakab és János látogatásának dátumát, ellentétben azzal, ahogy Keresztelő János látogatása és az ároni papság visszaállítása esetében tették. Eleinte talán nem is fogták fel teljesen a papság természetét vagy annak felosztását. Joseph fokozatosan értette meg a papságot.

1830 és 1835 között tisztázásra kerültek a papsági hivatalok, továbbá kvórumokat, tanácsokat, elnökségeket és püspökségeket alakítottak. Még magát a „*melkisédeki papság*” kifejezést sem használták a „főpapság” vagy „magasabb papság” (Tan és szövetségek 107:9; 84:19) megnevezésére egészen 1835-ig (lásd Tan és szövetségek 107:2–4).

Joseph csupán megközelítő részletekkel szolgált a helyszínnel kapcsolatban. 1842-ben úgy emlékezett vissza, hogy „Péter, Jakab és János hangját a vadonban, ...Harmony és ...Colesville között, a Susquehanna folyónál [hallotta], kijelentve magukról, hogy rendelkeznek a királyság... kulcsaival” (Tan és szövetségek 128:20).

Ez arra utal, hogy a melkisédeki papság visszaállítása valahol a Smith család pennsylvaniai Harmonyban álló háza és a Joseph Knight családjának otthont adó New York-i Colesville városa között húzódó 45 kilométeres út mellett történt. A Knight család tagjai korán csatlakoztak az egyházhoz, és Joseph Smith odaadó barátai voltak. A Mormon könyve fordítása alatt papírt és egyéb készleteket biztosítottak, később pedig ők alkották az egyház Colesville Gyülekezetének magját.

Azon túl, hogy Pétertől, Jakabtól és Jánostól megkapták a melkisédeki papságot, Josephet és Olivert el is rendelték apostolnak és az Úr neve különleges tanúinak (lásd Tan és szövetségek 27:12), valamint megkapták az idők teljességének adományozási korszaka bevezetéséhez szükséges kulcsokat. Immár felhatalmazással rendelkeztek minden papsági szertartás elvégzésére, beleértve a Szentlélek ajándékának ráruházását is.

A papság visszaállítása központi részét képezte Joseph Smith isteni elhívásának a jelenlegi adományozási korszak első prófétájaként.

Megkapták ezeken kívül „az egyház összes lelki áldásának” kulcsait (Tan és szövetségek 107:18), amelyek elengedhetetlenek voltak az egyház 1830. áprilisi megszervezéséhez, továbbá kinyilatkoztatást kaptak arra vonatkozóan, hogy mindent állítsanak vissza a megfelelő rendjébe. A lelki áldások csodákon, gyógyításokon és a papság felhatalmazása által végzett szertartásokon keresztül nyilvánultak meg. 1836-ban újabb angyali hírnökök elhozták a papság azon kulcsait, amelyek Izráel egybegyűjtéséhez és a templomi munkához kapcsolódnak (lásd Tan és szövetségek 110).

A papság visszaállításának következményei

David O. McKay elnök (1873–1970) azt tanította, miszerint a Szabadító visszaállított egyházának legkülönlegesebb ismertetőjegye „a közvetlen kinyilatkoztatás általi isteni felhatalmazás”⁸. A visszaállítás nem lett volna lehetséges,

*Azt kívánom, hogy
mindegyikünk készséges
résztvevője legyen az
evangélium folyamatos
visszaállításának
azáltal, hogy lelkesen
befogadja és gyakorolja
az újkori próféták által
kinyilatkoztatottakat.*

ha a papság nem tért volna vissza a földre. A papság ad felhatalmazást a szertartások elvégzésére, valamint biztosítja a keretet az Úr egyházának földi kormányzásához.

Joseph 1830. április 6-án alapította meg hivatalosan az egyházat. A rákövetkező néhány évben megszervezésre került az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma. Az egyház elnökének irányítása alatt a papsági kulcsokat világszerte továbbruházzák a helyi vezetőkre, ami lehetővé teszi, hogy az evangélium eljusson „a földnek széleiig” (Tan és szövetségek 65:2).

A papság visszaállítása központi részét képezte Joseph Smith isteni elhívásának a jelenlegi adományozási korszak első prófétájaként. A Tan és szövetségek előszavában az Úr leszögezte: „Tehát én, az Úr, ismervé a csapásokat, melyek a föld lakóit érik, szólítottam ifj. Joseph Smith szolgámat, és szóltam hozzá a mennyből, és parancsolatokat adtam neki” (Tan és szövetségek 1:17).

Keresztelő János 1829. májusi látogatása előtt Joseph Smith a Mormon könyve lefordítására összpontosított. Az ároni és a melkisédeki papság visszaállításával ráébredt arra, hogy az elhívása ennél jóval többet foglal magában. A mennyből kapott felhatalmazás még jobban felkészítette Josephet arra, hogy képes legyen elhordozni azokat a feladatait, amelyek megadatnak egy „látnoknak, fordítónak, prófétának [és] Jézus Krisztus apostolának” (Tan és szövetségek 21:1).

Robert D. Hales elder (1932–2017) a Tizenkét Apostol Kvórumából felvázolta, milyen lenne az életünk a papság nélkül: „Ha a papság hatalma nem volna a földön, akkor az ellenség szabadon, korlátok nélkül kószálhatna és uralkodhatna. Nem lenne a Szentlélek ajándéka, hogy utat mutasson nekünk és felvilágosítson; nem lennének próféták, hogy az Úr nevében szóljanak; nem lennének templomok, ahol szent, örök szövetségeket köthetünk; nem lenne felhatalmazás az áldásra, a keresztre, a gyógyításra vagy a vigaszra. A papság hatalma nélkül „az egész föld teljesen elpusztulna» (lásd Tan és szövetségek 2:1–3). Nem lenne világosság, nem lenne remény – csupán sötétség.”⁹

A papsági szertartások elnyerésének központi szerepe van az Úr azon munkájában, hogy véghezvigye „az ember

halhatatlanságát és örök életét” (Mózes 1:39). A keresztesítés és a konfirmálás, a templomi felruházás, valamint az időre és az örökkévalóságra szóló pecsételések mind alapvető fontosságú a szabadulásunkhoz. A családok templomi egymáshoz kötésének és pecsételésének képessége kizárólag a papság felhatalmazása

és kulcsai által, az egyház elnökének irányítása szerint lehetséges a fátyol mindkét oldalán lévő számára.

A folyamatos visszaállítás

Miként ihlethet téged a papsági felhatalmazás arra, hogy részt vegyél az egyház folyamatos visszaállításában? Talán nem tudjuk, hogy mit hoz a jövő, de az világosan látszik, hogy a visszaállítás folyamatos. Az Úr nem nyilatkoztatott ki minden tant vagy szertartást, és nem adott át minden utasítást Josephnek már a Szent Ligetben, sem pedig Morónin keresztül a Kumórán, vagy az egyházat megszervező gyűlésen. A visszaállítás nem egyetlen esemény volt. Az Úr ehelyett „sorról sorra” (2 Nefi 28:30) nyilatkoztatta ki a dolgokat Josephnek, ahogy továbbra is kinyilatkoztatja azokat az Ő prófétáinak napjainkban, a saját céljai és időzítése szerint.

Joseph Smith napjai óta a próféták töretlen láncolata szól az Úr nevében, és továbbra is tudatják az Ő akaratát. A próféták látják a nagyobb látképet, és konkrét útmutatást kapnak napjaik kihívásaihoz. Russell M. Nelson kijelentette, hogy mindannyian „egy visszaállítási folyamat tanúi vagyunk. Ha úgy gondoljátok, hogy az egyház teljesen vissza lett állítva, még csak a kezdetet látjátok. Sokkal több jön még.”¹⁰

A visszaállítás és te

Azt kívánom, hogy mindegyikünk készséges résztvevője legyen az evangélium folyamatos visszaállításának azáltal, hogy lelkesen befogadja és gyakorolja az újkori próféták által kinyilatkoztatottakat. Ennek példái közé sorolható a fivéreinknek és nővéreinknek nyújtott szolgálatokkal magasabb és szentebb törvénye szerinti élet is.¹¹ Azt is kívánom, hogy mindegyikünk maradandó evangéliumi öröme leljen azon otthonközpontú, egyház által támogatott terv által, amely a tan elsajátítására, a hit megerősítésére, a parancsolatok betartására és a nagyobb mértékű személyes hódolat elősegítésére

irányul, beleértve ebbe az olyan otthoni estet, amely megfelel az egyéni és családi szükségleteknek.¹²

Azzal készülhetünk a Szabadító második eljövetelére, ha felgyorsítjuk Izráel egybegyűjtését a fátyol mindkét oldalán.¹³ Jobbak lehetünk abban is, ahogy gyönyörűséggé tesszük a szombatnapot, úgy a vasárnapi istentiszteletek során, mint otthon.¹⁴ Nagyobb összhangban maradhatunk a Szentlélekkel azáltal, hogy elvégezzük a napi személyes kinyilatkoztatás elnyeréséhez szükséges lelki munkát.¹⁵

Bizonyságot teszem, hogy a mennyek nyitva maradnak, és hogy még sokkal több minden várható, amint az Úr felkészít bennünket az előttünk álló izgalmas napokra. A papság visszaállítása lehetővé teszi Isten gyermekei számára, hogy szabadító szertartásokat végezzenek és nyerjenek el, valamint felhatalmazza az újkori prófétákat, látnokokat és kinyilatkoztatókat az Úr királyságának irányítására.

Mindennap számolatlanul érik az áldások az egyházat és annak tagjait annak köszönhetően, hogy elérhető az Úr papsága. Kívánom, hogy fejezzük ki hálánkat mindennap Keresztelő János, illetve Péter, Jakab és János megjelenéséért, valamint az ároni és a melkisédeki papság visszatéréseért ebben a legújabb és végső adományozási korszakban, előkészülve az Urunk és Szabadítónk, méghozzá Jézus Krisztus visszatéréseire. ■

JEGYZETEK

1. Joseph Smith, History, 1838–1856, vol. A-1, created June 11, 1839–Aug. 24, 1843, 15. Egyháztörténeti Könyvtár.
2. Joseph Smith idézet, *History of the Church*, 1:35.
3. Oliver Cowdery, letter to W. W. Phelps [Oliver Cowdery levele W. W. Phelpshez], in *Latter Day Saints' Messenger and Advocate*, Oct. 1835, 199.
4. Vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 88. Bár a hosszú ideje élő hagyomány szerint ekkor a Susquehanna-folyó partja mentén voltak, kortárs feljegyzések arra utalnak, hogy egy cukorjuharfák alkotta ligetbe vonultak el a birtok északi végén (lásd Mark Lyman Staker, "Where Was the Aaronic Priesthood Restored? Identifying the Location of John the Baptist's Appearance, May 15, 1829," *Mormon Historical Studies* 12, no. 2 [Fall 2011]: 142–59).
5. Lásd Mark L. Staker, "Where Was the Aaronic Priesthood Restored?" 153.
6. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie (1955), 1:197.
7. Lásd Larry C. Porter, "Dating the Restoration of the Melchizedek Priesthood," *Ensign*, June 1979, 5–9; Larry C. Porter, "The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods," *Ensign*, Dec. 1996, 42–44.
8. David O. McKay, "The Mission of the Church and Its Members," *Improvement Era*, Nov. 1956, 781.
9. Robert D. Hales, "Blessings of the Priesthood," *Ensign*, Nov. 1995, 32.
10. "Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry," newsroom .ChurchofJesusChrist.org.
11. Lásd Russell M. Nelson: Az Isten hatalmával és felhatalmazásával végzett szolgálattétel. *Liahóna*, 2018. máj. 68–70., 75.; Russell M. Nelson: Szolgálattétel. *Liahóna*, 2018. máj. 100.; Henry B. Eyring: Sugalmazott szolgálattétel. *Liahóna*, 2018. máj. 61–64.; Jean B. Bingham: A Szabadító módján való szolgálattétel. *Liahóna*, 2018. máj. 104–106.
12. Lásd Russell M. Nelson: Nyitóbeszéd. *Liahóna*, 2018. nov. 6–8.; Quentin L. Cook: Mély és tartós megtérés Mennyei Atyánkhoz és az Úr Jézus Krisztushoz. *Liahóna*, 2018. nov. 8–12.
13. Lásd Russell M. Nelson: Izráel nagy reménysége. (Világmeretű áhitat fiataloknak, 2018. jún. 3.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org; Russell M. Nelson: A nővérek részvétele Izráel egybegyűjtésében. *Liahóna*, 2018. nov. 69–70.
14. Lásd Russell M. Nelson: A Sabbat gyönyörűség. *Liahóna*, 2015. máj. 129–132.
15. Lásd Russell M. Nelson: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. *Liahóna*, 2018. máj. 93–96.

Vajon készen áll a
fogytékossággal
élő gyermekem
arra, hogy
megkeresztelkedjen?

Közeledett a fiunk nyolcadik
születésnapja. De honnan tudhattuk,
hogy készen áll-e a keresztkedésre?

Írta: Katie Edna Steed

Már alig egy év volt hátra a fiunk, David nyolcadik születésnapjáig. A férjemmel azt szerettük volna, ha felkészülten köti meg a keresztseladás szent szövetségeit. Ehhez olyan dolgokat kellett megtenni, mint a Mormon könyve olvasása, a keresztselési szövetségek tanulmányozása, és a keresztselési interjú kérdéseinek áttekintése. Mindezt a nővéremmel korábban már végigcsináltuk, de Davidnek autizmusa van, ezért számunkra nem volt ilyen egyértelmű annak eldöntése, hogy megkeresztelkedjen-e.

Persze tisztában voltunk vele, hogy mivel segíthetjük a felkészülését, de közben végig ott motoszkált a kérdés: *Meg kell-e keresztelni Davidet?* Készen áll? Szüksége van rá, hogy megkereszteljék? Érti, hogy mi mellett kötelezi el magát? Honnan tudhatjuk biztosan, hogy helyesen cselekszünk?

Sok más szülőhöz hasonlóan, akinek fogyatékos-sággal élő gyermeke van, ezek a kérdések bennünket is a tanbéli bölcsességek és személyes kinyilatkoztatás keresésének útjára vezettek.

A „felelősségre vonhatóság kora” kontra felelősségre vonhatóság

A Tan és szövetségek 68:27-ben ezt olvassuk: „És gyermekeik keresztselkedenek meg bűneik bocsánatára, amikor nyolc évesek, és részesüljenek a kézrátételben.”

Ha egyedül erre a szentírásra támaszkodnánk, akkor arra a következtetésre jutnánk, miszerint bármelyik nyolcéves készen áll, hogy megkeresztelkedjen. Csakhogy a szentírások ezt is tanítják:

„[A] kisgyermek... megváltattak az én Egyszülöttem által;

Nem tudnak tehát bűnt elkövetni..., amíg felelősségre vonhatónak nem válnak énelőttem” (Tan és szövetségek 29:46–47; lásd még Moróni 8:7–22).

Miből érthetnénk meg a férjemmel, hogy David felelősségre vonható-e? Folytattuk a kutatást.

Az egyházi eljárásrendekből leszűrtük, hogy az egyén felelősségre vonhatósága egyaránt függ attól, hogy mit szeretne, és hogy mennyit ért meg: amennyiben David érdemes arra, hogy megkeresztelkedjen, és vágyik is rá, valamint tanújelét adja annak, hogy felelősségre vonható, akkor ne tagadjuk meg tőle a keresztseladést.

Azt is megtudtuk, hogy ha David fogyatékos-sága egy kisgyermek szintjére korlátozza a szellemi képességeit, akkor nem felelősségre vonható, és így nincs szüksége szabadító szertartásokra sem (lásd *1. kézikönyv: Cövekelnökök és püspökök* [2010]. 16.1.8; azok az egyháztagek, akiknek kérdései vannak az egyházi eljárásrendekkel kapcsolatban, tanácskozhatnak a püspökükkel).

Nos, igazság szerint David szellemi képességeiben nem volt semmi rendhagyó. Mégis azon kaptam magam, hogy folyamatosan kételkedem, vajon David elérte-e a felelősségre vonhatóság megfelelő szintjét. Imádságosan egyre csak kerestem és reméltem valami féle útmutatást, amely békességet hoz majd nekem.

Fogyatékos-ságok és ártatlanság

Tudom, hogy vannak olyan fogyatékos-sággal élő gyermeket nevelő szülők, akiknek hatalmas megnyugvást jelent, amikor azt olvassák, hogy akik a felelősségre vonhatóság elérése nélkül élnek le a halandó életüket, azok megtartják ártatlan állapotukat: „minden

kisgyermek Krisztusban él... Mert a megváltás hatalma életbe lép mindazoknál, akiknek nem adatott törvény...; és az ilyenek mit sem ér a keresztelezés” (Moróni 8:22).

Joseph Smith próféta szintén leírta azon kisgyermek helyzetét, akik úgy haltak meg, hogy nem váltak felelősségre vonhatóvá: „És azt is láttam, hogy minden olyan gyermek, aki a felelősségre vonhatóság éveinek elérése előtt hal meg, megszabadul a mennyi celesztialis királyságában” (Tan és szövetségek 137:10).

Tudom, hogy az ilyen emberek számára nem szükséges a keresztelezés ebben az életben. Azzal is tisztában voltam, hogy Isten segíteni fog nekünk megtudni, mi lesz a legjobb David számára.

Az isteni útmutatás keresése

A fogyatékossgal élők esetében a képességeik nagyon széles skálán mozognak. Sokan vannak a fogyatékossgal élők között, akiknek a szellemi szintje meghaladja egy nyolcéves gyermekét, és ők a felelősségre vonhatóság elérése után már keresztelezhetők és konfirmálhatók (lásd *1. kézikönyv*, 16.3.5). Mások soha nem fogják elérni a felelősségre vonhatóságot. Tudtam, hogy a férjemmel lehetőségünk van tanácskozni a fiunkkal, Istennel, valamint a püspökünkkel, aki bíróként áll Izráelben, hogy segítsenek sugalmazott döntést hozni David keresztelezésre való felkészültségéről (lásd Tan és szövetségek 107:76).

Alma e szavai nagy békességet adtak nekem: „...és most, mivel szeretnétek Isten nyájába jönni és az ő népének neveztetni..., akkor mit tudtok felhozni az ellen, hogy az Úr nevében megkeresztelkedjete, annak bizonyítékául őrötte, hogy szövetségre léptetek vele, hogy szolgálni fogjátok és betartjátok parancsolatait, hogy még bőségesebben kitölthesse rátok Lelkét?” (Móziás 18:8, 10).

Az összes felkészülésünk, az összes otthoni és elemis tanítás után elkezdtem feltenni Davidnek olyan kérdéseket, amelyekről tudtam, hogy a keresztelezési interjúban is előkerülnek majd.

A válaszai időnként megértésről tanúskodtak, máskor azonban nem tudta, mit feleljen. Elkezdtem azon tanakodni, hogy vajon helyesen cselekszünk-e.

Végül a Lélek ezt suttocta a szívemnek: „Miért nem kérdezed meg Davidet, hogy ő mit gondol?”

Odafordultam hozzá: „David! Szeretnél megkeresztelkedni?”

Egyenesen rám emelte a tekintetét és azt mondta: „Igen!”

Megkérdeztem, hogy miért szeretne megkeresztelkedni. „Hogy olyan legyek, mint Jézus” – felelte.

Elárasztott a békesség és az az érzés, hogy megkaptam a szükséges útmutatást. Abban a pillanatban tudtam, hogy még ha David nem is ért tökéletesen minden kérdést, készen áll arra, hogy megkeresztelje és konfirmálja. Tudta, amit tudnia kellett, és ami a legfontosabb: tudatosan vágyott arra, hogy keresztelezés által belépjen Isten királyságába.

Az a nap, amikor Davidet Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagjává keresztelték és konfirmálták, tele volt szeretettel, barátsággal és békességgel. A helyiséget megtöltötték a családtagok, az egyházköztség tagjai, az iskolai barátok, de még tanítók is eljöttek David iskolájából. Az a példa, melyet David aznap mutatott azzal, hogy Jézus követését és a keresztelezést választotta, olyan példa volt, amely sokakra gyakorolt jóra való hatást. A családkunk erősebb lett, mert alkalmunk nyílt megtanulni, miként válnak nyilvánvalóvá Isten dolgai a fiunkban, Davidben (lásd János 9:3). ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él.

HOGYAN SEGÍTHETÜNK A FOGYATÉKOSSÁGGAL ÉLŐ EGYHÁZTAGOKNAK?

Amikor a vezetők szeretetteljesen követik a Szabadító azon példáját, ahogy segített másoknak abban, hogy a közösség részének érezzék magukat, akkor a fogyatékossgal élő egyháztagok és a családjuk érezni fogják az Ő szeretetét, és megértik, milyen fontos helyük van Krisztus testének tagjaként (lásd 1 Korinthusbeliek 12:12, 18). Miközben vezetsz és szolgálsz, vedd figyelembe a következőket:

1. Ne félj kérdezni! Néha félünk szóba hozni a különbségeket, de amikor tisztelettel teszel fel kérdéseket, az emberek értékelni fogják a körülményeik megértésére irányuló őszinte vágyadat. Szeretetteljes módon fogalmazd meg a kérdéseidet, például: „Mivel tudnék segíteni abban, hogy az istentiszteleten töltött idődd tartalmasabb élményt adjon neked?”

Gyakran pont a fogyatékossgal élő egyháztag és a családja tud a legjobb tájékoztatással szolgálni az illető fogyatékossgáról és arról, hogy miben van szüksége segítségre.

2. Segítsd elő a megértést! Miután tanácskoztál az egyháztaggal a fogyatékossgairól, beszélj meg vele, hogy mi az, amit megosztatsz másokkal anélkül, hogy az feszélyezné őt. Ezután helyénvaló módon segíts az egyházközségi vezetőknek és más tagoknak megérteni az illető fogyatékossgait és szükségleteit. Ez nagy fokú együttérzést és megértést segít elő, továbbá sugalmazást azzal kapcsolatban, hogy miként nyújthattok támogatást.

3. Alkalmazkodj! Sok egyszerű változtatást tehetsz annak érdekében, hogy támogasd mindenki tanulását és részvételét: többek között hosszabb időt adhatsz a kérdések megválaszolására, feliratozást használhatsz a rövidfilmeknél, megengedheted a

rosszabbul halló vagy látó embereknek, hogy oda üljenek, ahonnan jobban hallanak vagy látnak, valamint különböző eszközöket használhatsz a tanításhoz. Tanácskozhatsz egy egyházközségi vagy cöveki fogyatékos-sági szakértővel is arról, hogy milyen konkrét változtatásokat tehetsz.

4. Teremts szolgálati lehetőségeket! Ül le az illetővel és a gondozóival, hogy kiderítsd, milyen készségei és tehetségei vannak. Ezt követően imádságosan dönts el, hogy milyen jelentőségteljes módokon szolgálhatna. Mindenki rendelkezik valamivel, amivel hozzá tud járulni a munkához.

5. Szeretettel nyújtsd a karodat! Igyekezz ugyanazt a nyitott elfogadást gyakorolni, amelyet Jeffrey R. Holland elder szavai tükröznek: „Az egyház tagjaiként mindannyian részesei vagyunk ennek az utazásnak. [...] Bármilyenek legyenek is a körülményeid, örömmel fogadunk téged” (Amit szeretném, ha minden új egyháztag tudna – és amire minden régi egyháztag emlékezne. *Liahóna*, 2006. okt. 10.). Az egyház összes erőforrása közül az egyik legnagyszerűbbet mindig is azok az egyének jelentik, akik szeretettel és barátsággal nyújtanak egymásnak szolgálattételt.

Hogyan viszonyuljunk az **ÉTELALLERGIÁKHOZ** az egyházban?

Írta: Lisa Ann Thomson

Egy 2017. januári fagyos estén tartott ifjúsági összejövetel örökre megváltoztatta a Sorenson család életét. Terry és Jenilyn fia, Tanner, 14 éves volt. A közös tevékenység a végéhez közeledett. Az egyik vezető körbekínálta az utolsó frissítőket. Tanner, aki allergiás volt a földimogyoróra, fogott egy sütit és beleharapott. Nem kellett volna. A süti földimogyoróvajjal készült.

„Rendszerint annyira óvatos volt!” – mondja Terry.

Tanner még hazajutott – a házuk ugyanabban az utcában volt, mint a gyülekezeti ház –, de hamarosan elvesztette az eszméletét. Leállt a légzése. A mentősök és az intenzív osztály személyzete kitartóan küzdött az életéért. Sajnos az erőfeszítésük nem vezetett sikerre.

Tanner még aznap este elhunyt az ételallergiája miatt.

Világméretű gond

Világszerte a gyerekek mintegy 5%-ának van valamilyen ételallergiája.¹ Az Amerikai Egyesült Államokban a felnőtteknek közel 4%-a, a gyerekeknek 8%-a allergiás², és Európában, illetve néhány ázsiai országban is hasonlóak az arányok.³ Egy 200 felnőttet számláló egyházközösségben ez 8 fő, egy 50 fős elemiben pedig 4 gyermek.

Eddig több mint 170 élelmiszert azonosítottak be lehetséges allergénként, de ezek közül az Amerikai Egyesült Államokban a legtöbb ételallergiáért az úgynevezett „nagy nyolcas” a felelős, vagyis a tej, a tojás, a földimogyoró, a diófélék, a búza, a szója, a hal és a rákfélék.⁴ Más térségekben más élelmiszerek vezetnek az allergének listáját, például Indiában a csicsoriborsó, Dél-Koreában és Japánban a

hajdina, Észak-Thaiföldön pedig a hangyatojás. A tehéntej és a tojás folyamatosan a legfőbb ételallergének közé tartozik az egész világon.⁵

Allergiás reakció akkor lép fel, amikor a szervezet immunrendszere fenyegetésként érzékel valamilyen anyagot, és túlreagál. A legsúlyosabb válaszreakció az anafilaxia, amely egy gyors, egész testre kiterjedő reakció, és halálos kimenetelű is lehet.⁶ A tünetek között lehet a száj bizsergése vagy viszketése; az ajkak, arc, nyelv vagy más testrészek duzzadása; hányinger vagy hányás; a légutak összeszorulása; felgyorsult szívverés és szédülés; valamint sokk.⁷

„Legalább olyan komoly, ha nem komolyabb, mint ha valaki sztrókot vagy szívinfarktust kap istentiszteleten – hangsúlyozza Dr. Jonathan Olson allergológus, az egyház tagja. – Akinél allergiás reakció lép fel, gyorsabban meghalhat, mint akinek szívinfarktusa van.”

Habár vannak ígéretes kezelések, az ételallergiáknak jelenleg nincs gyógymódja. Mint Olson doktor mondja, a szabvány ellátás továbbra is „az allergén elkerülése, valamint az anafilaxia felismerése és kezelése”.

Az étel szeretet

Az étel gyakran áll az összejövetelek középpontjában. Kultúrák, hagyományok és ünnepek jelennek meg benne.

Az étel adja a testünk üzemanyagát, ugyanakkor a lelkünket is táplálja, szeretetet és törődést fejez ki, valamint előmozdítja, hogy az emberek találkozzanak és ápolják a kapcsolataikat.

Sehol sem igaz ez annyira, mint az egyházban. Az osztályokban finomságokat osztogatnak, hogy részvételre buzdítsanak vagy megerősítsék egy lecke üzenetét. Az egyházközségi batyus ebédek, bográcsolások és egyéb tevékenységek okot adnak a szenteknek arra, hogy egybegyűljenek és barátkozzanak. Szívükből jövő szolgálatként szoktunk készíteni komatálát vagy

„Akinél allergiás reakció lép fel, gyorsabban meghalhat, mint akinek szívinfarktusa van.”

halotti torra szánt ételt is. Finomságokat hagyunk az emberek ajtaja előtt, hogy ezzel is üzenjük, valaki gondol rájuk.

Még a Szabadító is enni adott annak az 5000 embernek, akik összegyűltek meghallgatni Őt.⁸

Ezek a példák talán segítenek rávilágítani arra, miért lehet annyira emberpróbáló feladat bármit is kezdeni az ételallergiákkal, és miért olyan nehéz némelyek számára megérteni ezeket még az egyházban is – sőt, különösképpen ott. Nagyon gyakran az étel – szeretet. Ha azonban az egyházközség tagjai szolgálattételi lehetőségként tekintenek az ételallergiákra,

akkor az is a szeretet kifejezése lehet, ha figyelembe vesszük az allergiások igényeit vagy ha *nincs étel*.

Az úrvacsora legyen szent – és biztonságos

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából azt mondta, hogy „az úrvacsora szentsége... a heti hódolatunk szent és elismert központi élménye. [...]

[E]z az Úr által elrendelt egy óra a hetünk leg-szentebb órája.”⁹

Ugyanakkor az egyház közelmúltban közzétett, ételallergiákra vonatkozó irányelvei és kereszt-szenyeződéssel kapcsolatos útmutatása leszögezik: „Az ételallergiák és az élelmiszerek nyomán fellépő válaszreakciók jelentős hatással lehetnek az ember...

úrvacsora a lehető legtöbb egyháztag számára biztonságos élményt jelentsen.

Az allergiás egyháztagok megbeszélhetik a püspökükkel, hogy milyen, az úrvacsorával kapcsolatos módosítások lehetnek helyénvalóak. Az egyháztagok biztosíthatják a saját

***Az allergiás egyháztagok
megbeszélhetik a vezetőikkel, hogy
milyen biztonságos megoldások
vannak az úrvacsorai kenyérre.***

érzelmi egészségére, valamint az arra való képességére, hogy részt vegyen az egyházi gyűléseken és tevékenységekben.”¹⁰

Az egyház ételallergia-irányelvei útmutatást tartalmaznak a biztonságos úrvacsorai kenyér biztosításával és azzal kapcsolatban, hogyan kerülhető el a keresztérintkezés az úrvacsorai asztalon. (Részletes angol nyelvű tájékoztató található a disability.ChurchofJesusChrist.org oldalon.) Ezen irányelvek betartásával biztosítható, hogy az

allergénmentes kenyerüket egy lezárt műanyag zacskóban.

Az ételallergiával együtt élő családok számára kihívással jár az is, amikor mások ételt vagy nasit hoznak be az úrvacsorai gyűlésre. Mivel egyes allergiás válaszreakciókat már az allergén belélegzése vagy érintése is kiválthat, az ételallergiával együtt élő családok ilyenkor úgy vészeli át az úrvacsorai gyűlést, hogy ha étel kerül elő, akkor ők átülnek máshova vagy kimennek az előtérbe.

Egy 2015. áprilisi képzési gyűlésen M. Russell Ballard eldertől, a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnökétől hang-

zott el az, miszerint „elsődleges célunk, hogy a szombatnap megtartása által mindenkinek lelki élményben, valamint a Mennyei Atyánkba és az Úr Jézus Krisztusba vetett erősödő hitben legyen része”. Hozzátette: „Nyilván elvárhatjuk, hogy a hét 168 órájából egyetlen becses órára mellőzni lehessen a mobiltelefonokat és az iPadeket, a játékokat és az ételeket az úrvacsorai gyűlés idejére, amely Mennyei Atyának és az Ő szeretett Fiának, az Úr Jézus Krisztusnak van szentelve.”¹¹

Különböző okok miatt nem mindenki mellőzheti az ételt az istentisztelet idejére. Viszont az immár rövidebb istentisztelet okán talán fontolóra vehetjük Ballard elnök javaslatát, és átgondolhatjuk, hogy szükséges-e ételt hoznunk az úrvacsorai gyűlésre.

Egymás terheinek viselése

Bár az ételallergiák testi következménye is súlyos lehet, a lelki következmény ugyanilyen mélyreható tud lenni, akár jó, akár rossz értelemben.

Francesca lányának súlyos tejallergiája van. Amikor még az Elemibe járt, az egyik tanítója a születésnapokon nagyon szeretett házi készítésű aprósüteményt hozni a csoportba. Francesca felajánlotta, hogy minden születésnapra hoz melléjük biztonságos süteményeket is. A tanító elhárította a felajánlást, és helyett a szülinapi finomságok körbekínálásakor mindig kiültette a hatéves kislányt a folyósóra.

„Ez nagyon sok tekintetben bántó volt – idézi fel Francesca. – Ahelyett, hogy arra tanította volna a többi gyereket, hogy olyanok legyenek, mint Jézus, és mindenkivel törődjenek olyan mértékben, hogy befogadják maguk közé, inkább a kirekesztésre tanította őket.”

A befogadás és a kirekesztés megszokott témák, amikor az ember ételallergiával együtt élő családokkal beszélget. Cynthia kilencéves fia, aki allergiás a földimogyoróra és a diófélékre, már nagyon várta az egynapos táborozást. Azonban a tábor napjának reggelén telefonált az egyik vezető, hogy a fiú lehetőleg mégse vegyen részt rajta. Nem tudtak mit kezdeni az allergiájával.

„Letettem a telefont és elsírtam magam; fájdalmas, szívből jövő könnyeket hullattam a fiacskámért, akit ismét kirekesztettek” – emlékszik vissza Cynthia.

Katie Edna Steed, aki fogyatékosági szakértő vezető az egyházban, ezt mondja: „A Szabadító elhagyná a kilencvenkilencet, hogy megkeresse az egyet. E példa alapján emlékezzünk rá, hogy meglássuk az egyént, és tudatában legyünk az egyénnek!”

Segíthetünk

Az ételallergiával együtt élő egyháztagek és az egyházközségi „családtagjaik” is sokat tehetnek annak érdekében, hogy kifejezésre juttassák a szeretetüket, valamint hogy biztonságossá és befogadóvá tegyék az istentiszteleten való részvételt.

Mit tehetnek az ételallergiával együtt élő családok?

Az allergiával együtt élő családok elmagyarázhatják a szükségleteiket a vezetőknek és a tanítóknak – később pedig elismételhetik azt az új vezetőknek és tanítóknak. Felajánlhatják, hogy

Tevékenység vagy tanítás megtervezésekor átgondolandó kérdések

1. Megerősítené a tanításom vagy a tevékenység üzenetét, ha ételt vinnék, vagy esetleg elvonná a figyelmet az üzenetről? Ki tudnám hagyni az ételt a tanításomból vagy a tevékenységből?
2. Ha az étel a tevékenység fontos részét képezi, miként nyújthatnék szolgáltatást azoknak, akiknek ételallergiájuk van? Van esetleg más étel, amely megfelel a célomnak, ugyanakkor minden résztvevő számára biztonságos? Megkérhetem a résztvevőket vagy a szülőket, hogy hozzanak biztonságos finomságot, vagy hogy segítsenek meghatározni a biztonságos lehetőségeket?
3. Ha lehetetlen olyasmit találni, amiből mindenki kaphat, akkor be tudok vinni valamit az allergiásoknak is? Tudnék közvetlenül egyeztetni az allergiásokkal, hogy olyan tervet készítsünk, amely a számukra is megnyugtató?

biztonságos ételt hoznak, illetve segítenek megtervezni az ételválasztékot és a tevékenységeket. Tarthatnak adrenalininjekciós képzést és kidolgozhatnak vészhelyzeti terveket.

„A Szabadító elhagyná a kilencvenkilencet, hogy megkeresse az egyet. Emlékezzünk rá, hogy meglássuk az egyént, és tudatában legyünk az egyénnek!”

Megértően viszonyulnak azokhoz az egyháztagokhoz, akik aggodalomnak vagy fenntartásoknak adnak hangot, ugyanakkor türelmesen tanítják az egyháztagokat, és közösen munkálkodva keresnek biztonságos és mindenkit befogadó lehetőségeket. Kérjenek olyan észszerűen rugalmas megoldásokat, amelyeket az egyházközség képes megvalósítani és fenntartani.

Mit tehetnek az egyházközség tagjai?

Az egyházközség tagjai törekedjenek az egyéni helyzetek megértésére. Az egyházközség tagjai tartsák be a szülői útmutatást, amikor ételt adnak egy gyermeknek. Ha egy adott tevékenységhez vagy leckéhez ételmisszerűen van szükség, a tanítók és vezetők megkérdezhetik a résztvevőket és a szülőket, hogy biztonságos lesz-e az adott ételmisszerű. A körülményektől függően az egyházközség tagjai megkérhetik az érintett egyéneket és szülőket, hogy vegyenek részt, illetve segítsenek a felmerülő gondok megoldásában.

Suzanne-nek többféle ételallergiája is van. Különösképpen megérintette őt az egyházközségében lévő papoknak az úrvacsora előkészítése során tanúsított érzékenysége. „Nagy alázattal töltenek el azok a fiatal férfiak, akik biztonságossá teszik számomra az úrvacsoravételt” – mondja Suzanne.

Az egyik vasárnap nem osztottak neki úrvacsorát. Az előkészítést végző papok észrevették, hogy a kenyere keresztbeszennyeződött az asztalon lévő többi kenyértől.

„Az úrvacsorai gyűlés után megkerestek és elmagyarázták a történeteket, és elmondták, hogy külön engedélyt kaptak a püspöktől, hogy az egyik osztályteremben osszák ki nekem az úrvacsorát – meséli Suzanne. – Sírtam, miközben abban a szobácskában megálldották és kiosztották nekem az úrvacsorát. Nagyon erősen éreztem a Szabadító szeretetét és azt, hogy tisztában van vele, mennyit küszködtem ezzel a kihívással.”

Majd hozzáteszi: „Amikor megmutatjuk, hogy hajlandóak vagyunk az istentiszteleten biztonságos környezetet teremteni a súlyos ételallergiával élő embereknek, az azt is megmutatja, hogy hajlandóak vagyunk egymás terheit viselni.”

Francesca lánya már a Fiatal Nőkhöz jár, és az ő Fiatal Nő elnöke késztetést érzett arra, hogy segítsen ennek a családnak a terhén. „Úgy éreztem, meg kell tennünk minden szükségessé ahhoz, hogy ne legyen kénytelen választani a biztonsága és a hódolata között – meséli. – Imádkoztam arról, hogy mi

módon kellene kezelni a helyzetet, és határozottan azt éreztem, hogy be kell fogadnunk ezt a családot és gondoskodnunk kell arról, hogy teljesen be legyenek vonva.”

Az ifjúsági vezetők elfogadták a kihívást, hogy egy olyan ottalvós ifjúsági konferenciát szervezzenek, amelyen Francesca lánya is biztonságosan részt tud venni. Francesca segített összeállítani az étlapot és élelmiszert vásárolni.

A fiatal férfiak az étel elkészítése előtt magasnyomású mosásnak vetették alá a sütőlapokat.

„Csodálatos volt! – lelkendezik Francesca. – Könnyeztem, és a kedves, befogadó cselekedeteiken keresztül éreztem Isten szeretetét. És a lányom is.”

Isten dolgai nyilvánvalóvá válnak

Tanner családja a fiuk elvesztése óta sokszor tapasztalt kisebb-nagyobb csodákat. Azt remélik, hogy az ételallergiákkal kapcsolatos nagyobb tudatosság is ezek közé tartozik.

„Nem arról van szó, hogy ezek az allergiás gyerekek felelőtlenek lennének. Nem is arról, hogy nem figyelnek oda. De akkor is csak gyerekek – mondja Tanner édesapja, Terry. – Elég, ha egyetlen másodpercre lankad az éberségük.”

Azonban a szolgálattétel segíthet abban, hogy ne lankadjon az éberségük. „A szolgálattétel alapvető jelentése mások szükségleteinek kiszolgálása – mondja Olson doktor. – Az egyházban minden az egyén szükségletein és azon alapul, hogy a

lelki és a testi szükségleteik biztosan kielégítésre kerüljenek.”

Sharon Eubank, első tanácsos a Segítőegylet általános elnökségében, ezt tanította: „Krisztus gyengéden így szólt a nefitákhoz: »[M]egparancsoltam, hogy *senki* ne menjen el». [...] A keresztyén tanítványoktól és az utolsó napi szentektől rendületlenül megköveteltetik, hogy igaz szeretettel forduljanak egymás felé.”¹²

Miután személy szerint sokat küszködött azzal, hogy megértse, miért kell a gyermekének szembenéznie az ételallergia

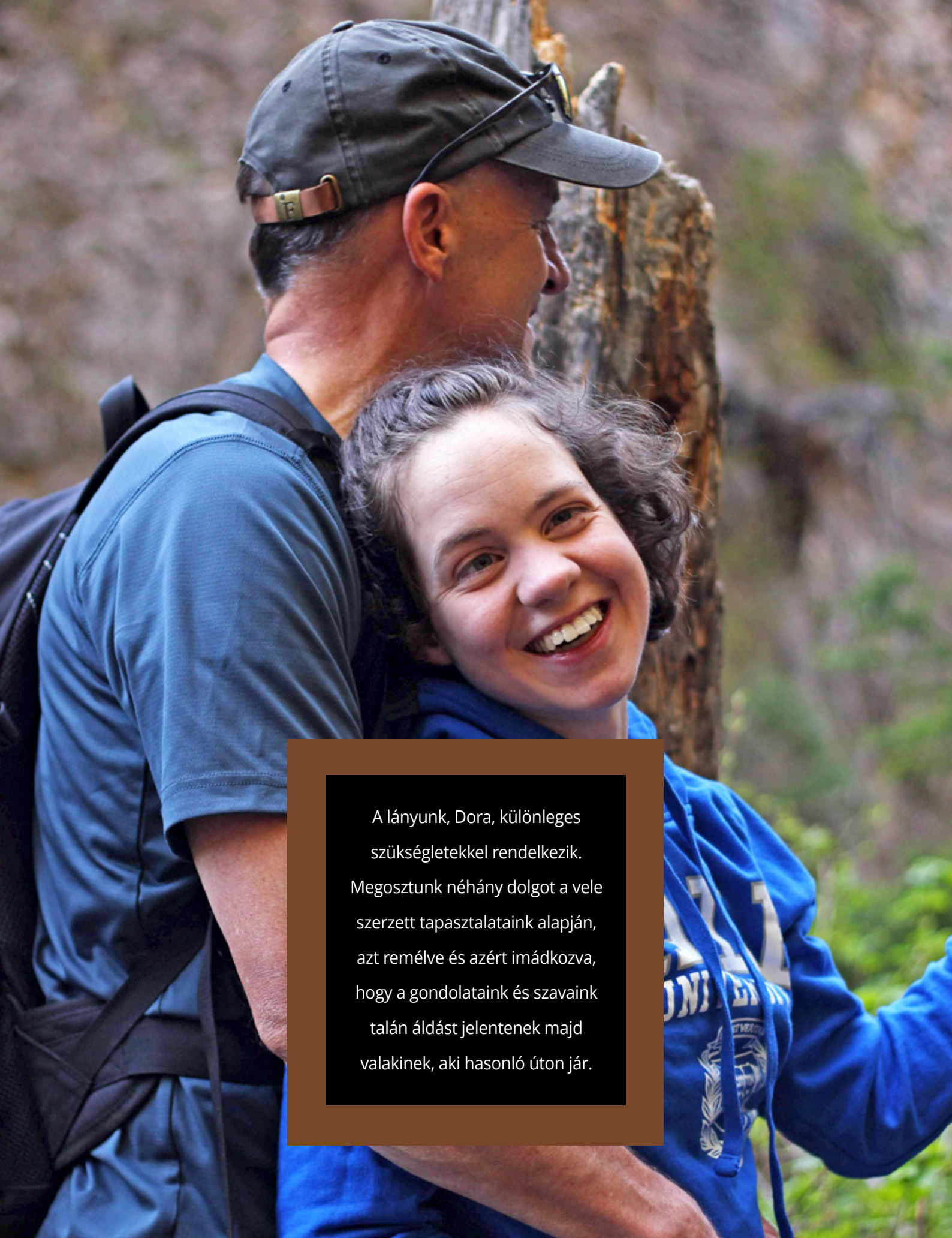

A családok, tanítók és vezetők együtt munkálkodhatnak azon, hogy az istentiszteletet biztonságosabb helyre tegyék mindenki számára a tanulásra és a fejlődésre.

jelentette kihívással, Francesca eljutott arra a felismerésre, miszerint „Isten időnként meggyógyít valakit, akinek fogyatékossága van, hogy megmutassa az Ő dicsőséges műveit, néha pedig megengedi, hogy megmaradjon valakinek a fogyatékossága, mert azt akarja, hogy a dolgai abban váljanak nyilvánvalóvá, ahogy mások ezzel az emberrel bánnak. Azáltal, hogy Isten lehetővé teszi számunkra, hogy csoda legyünk valaki más számára a szenvedése során, mindannyiunknak lehetőséget ad a kedvesség elsajátítására és annak megtanulására, hogy miként váljunk hasonlóvá Őhöz.” ■

JEGYZETEK

1. Lásd “Food Allergies: Global Burden, Causes, Treatment, Prevention and Public Policy” (consensus study by the U.S. Institute of Medicine, 2017), National Academies of Science.
2. Lásd Wenying Loh and Mimi L. K. Tang, “The Epidemiology of Food Allergy in the Global Context,” *International Journal of Environmental Research and Public Health*, vol. 15, no. 9 (Sept. 18, 2018), 2043, [ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6163515/](https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6163515/).
3. Lásd Alison Joanne Lee, Meera Thalayasingam, and Bee Wah Lee, “Food Allergy in Asia: How Does It Compare?” *Asia Pacific Allergy*, vol. 3, no. 1 (Jan. 2013), 3–14, [ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3563019/](https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3563019/); FARE: Food Allergy Research & Education. “Food Allergy Facts and Statistics for the U.S.,” foodallergy.org/sites/default/files/migrated-files/file/Final-FARE-Food-Allergy-Facts-Statistics.pdf. Egyes ételallergiákat kinövik, ez magyarázza, hogy miért van jelen nagyobb arányban a gyermekek között, mint a felnőtteknél.
4. Lásd FARE, “Food Allergy Facts and Statistics for the U.S.”
5. Lásd Loh and Tang, “The Epidemiology of Food Allergy in the Global Context.”
6. Lásd „Miért veszélyes az anafilaxia?”, <https://www.webbeteg.hu/cikkek/allergia/15197/anafilaxia>
7. Uo.
8. Lásd Márk 6:37–44; Lukács 9:10–17.
9. Jeffrey R. Holland: Íme, az Isten báránya! *Liahóna*, 2019. máj. 45., 46.
10. “Food Allergies” (angolul) a disability.ChurchofJesusChrist.org oldal Policies and Guidelines részében.
11. M. Russell Ballard, in “April 2015: Sabbath Day Observance” (video), [ChurchofJesusChrist.org/media-library](https://www.ChurchofJesusChrist.org/media-library).
12. Sharon Eubank: Krisztus: a világosság, amely fénylik a sötétségben. *Liahóna*, 2019. máj. 74.; kiemelés hozzáadva.

A lányunk, Dora, különleges
szükségletekkel rendelkezik.
Megosztunk néhány dolgot a vele
szerzett tapasztalataink alapján,
azt remélve és azért imádkozva,
hogy a gondolataink és szavaink
talán áldást jelentenek majd
valakinek, aki hasonló úton jár.

Különleges szükségletek, különleges tanulságok

Írta: Paul B. Pieper elder
a Hetvenektől
és Melissa T. Pieper

A lányunk, Dora, tervezett császármetszéssel született. A születését követő napokban már tudtuk, hogy ő valahogy más, de csak amikor három héttel később, egy orvosi vizsgálatról egyenesen a kórházba siettek vele, akkor kezdett világossá válni előttünk, mennyire meg fogja változtatni a világra jötte a családjuk életét.

Az ezt követő hetek és hónapok a remények és félelmek hullámvasútján teltek, ahogy az elkötelezett szakemberek megpróbálták diagnosztizálni Dora állapotát. Minden egyes újabb elmélet egy újabb adag szorongást hozott magával.

„Jaj, csak *azt* ne! Nem bíránk ki, ha elveszítenénk őt” – volt a reakciónk az egyik lehetséges diagnózisra. „Ha tényleg *erről* van szó, akkor nem is tudjuk, hogy mit kezdjünk az egészszel” – válaszoltuk egy másikra.

A diagnózis kétélű kard. Hozhat lezárást és segíthet megérteni az embernek, hogy mit is tartogathat a jövő; ugyanakkor olyan elvárásokat is teremthet, vagy éppen olyan korlátokat szabhat, amelyek talán nem is valóságok. Ami minket illet, hálásak vagyunk azért, hogy a sok

elméletet és vizsgálatot követően az orvosok nem tudtak konkrét diagnózist felállítani Dorának.

„Az általános állapota minden tekintetben kielégítő – mondták –, de csökkent izomtónusa van és rohamai.”

Az elmúlt 28 évben ezzel a kijelentéssel éltünk együtt – a vele járó bizonytalansággal, váratlan fordulatokkal, kihívásokkal, valamint örömeikkel és lehetőségekkel is. Nem tudtuk, mi fog várni az úton, viszont

Inkább annak alapján szeretjük jellemezni Dorát, amire képes, nem pedig a korlátai alapján.

soha nem éreztük azt sem, hogy egy konkrét orvosi diagnózis korlátok közé szorítana bennünket.

Mi jellemez egy különleges szükséglettel rendelkező személyt?

Az évek során a Dorával kapcsolatosan hozzánk intézett leggyakoribb kérdések ezek voltak: „Mi baja van?” és „Mi a fogyatékossága?”. Általában valami ilyesmit válaszolunk: „Hát, nem tud beszélni, segítség nélkül nem tud sem járni, sem enni, sem öltözködni, de ennél sokkal több van benne.”

Megtanultuk, hogy ne az alapján jellemezzük őt, hogy mire nem képes, vagy hogy mik a korlátai. Inkább annak alapján szeretjük jellemezni őt, amire képes.

Például Dora képes mosolyogni. A mosolya a körülötte lévőket is mosolyra fakasztja. Vadidegenek is állítottak meg már bennünket a repülőtéren, hogy közös képet készíthesse-nek Dorával, mert annyira elkápráztatta őket a mosolyából sugárzó világosság.

Dora meg tudja ölelni az embert. Ha elég szerencsés vagy ahhoz, hogy kapj tőle egy ölelést, az megváltoztatja az életedet. Amikor egyszer egy sporteseményről tartottunk kifelé, Dora egy hajléktalan férfi mellett haladt el a járdán, majd hirtelen kinyúlt feléje és megölelte. A férfi arc kifejezéséből nyilvánvaló volt, hogy Dora ölelése volt az egyik legfantasztikusabb dolog, ami aznap történt vele.

Dora segít neked, hogy szeretve érezd magad. Ha Dora a szemedbe néz, akár csak egy másodpercre is, olyan

GYENGE TEST, ISTENI RENDELTETÉS

Nem szükséges tökéletes test az isteni rendeltetés teljesítéséhez. Sőt, ami azt illeti, a legdrágább lelkek némelyike gyenge testben lakik. A testi megpróbáltatásokkal küszködők gyakran nagy lelki erőre tesznek szert, pontosan azért,

mert megpróbáltatásokat állnak ki. Az ilyen egyének jogosultak minden áldásra, melyeket Isten a hithű és engedelmes gyermekei számára tartogat.”

Russell M. Nelson elnök: A tested pompás ajándék – becsüld meg! *Liahóna*, 2019. aug. 53.

szeretetteljes és édes érzés fog el, amelytől talán még a szemed is könnybe lábad. E bámulatos ajándékok mellett miért is akarnánk valaha is „fogyatékosként” vagy „sérültként” jellemezni őt? Életek százaira gyakorolt már jóra való hatást pusztán azzal, hogy az volt, aki, és azt tette, amit mindig tesz.

Napról napra

Könnyen elcsüggedhet egy szülő, amikor rádöbben, hogy a gyermeke egy egész életre tőle fog függeni. Ez a csüggedés még hangsúlyosabb, amikor annak a gyermeknek állan-

dó fizikai, érzelmi és talán egészségügyi támogatásra van szüksége. Egy gyermek nap mint nap ismétlődő etetésének, öltöztetésének, fürdetésének, gondozásának és támogatásának a kilátása olyan hegynek tűnhet, amely egész egyszerűen túl magas és túl meredek ahhoz, hogy megmásszák.

Az ilyen pillanatokban fontos hátralépni egyet és azt mondani: „Most csak a mai teendőim vannak.” Arra jöttünk rá, hogy ha mindig csak az adott nap szükségleteire és lehetőségeire összpontosítunk, akkor a feladat kezelhetőbbnek tűnik. Úgy élhetjük az egyik

napot a másik után, hogy azt az örömet és fejlődést keressük, amelyet az adott nap hoz magával.

Növekedésre képesen

Minden egyes lélek, aki a földre küldetett, képes a növekedésre.¹ Mindannyiunk felé elvárás az önrendelkezésünk gyakorlása, olyan mértékben, amennyire képesek vagyunk rá. Gondviselőként a mi felelősségünk segíteni azokat, akik a gondunkra vannak bízva, hogy testileg, érzelmileg és lelkileg is növekedjenek és fejlődjenek olyan mértékben, amennyire képesek rá. Ez azt is jelentheti, hogy segítünk nekik lehetőséget keresni a szolgálatra – Dora esetében például arra, hogy megöleljen másokat és rájuk mosolyogjon. Jelentheti azt is, hogy segítünk nekik használni és – amennyiben lehetséges – terápia, illetve tevékenység által növelni a testi és szellemi képességeiket.

Eközben a valóság talaján kell maradnunk. Ha állandóan bosszús csalódottságot érzünk, akkor talán túlságosan keményen próbálkozunk. Az Úr segíthet nekünk és utat mutathat nekünk a Lelke által, hogy olyasmit tegyünk, ami lehetséges és helyénvaló. Egyes esetekben csodákat fog adni nekünk, még ha ezek aprónak tűnnek is.

Mindig emlékezni fogunk arra, amikor egy vezető ortopéd szakember közölte velünk, hogy Dora soha nem fog tudni járni. Ám sok-sok imával és kemény munkával töltött év után Dora ma már képes segítséggel járni. Az általános állapota nem változott, de az Úr adott nekünk egy apró csodát, hogy Dora segítségére legyen a növekedésben és abban, hogy még jobban élvezze az életet.

A meg nem gyógyuláshoz szükséges hit

Amikor Isten az egyik értékes, kihívásokkal küszködő gyermekét küldi a családjukba, teljesen magától értetődik a kérdés: „Miért?” A hitünk természetesen oda vezet bennünket, hogy megkérdezzük Istent, lehetséges lenne-e meggyógyítani avagy eltüntetni e gyermek betegségét. Nekünk biztos hitünk van abban, hogy Isten képes meggyógyítani a lányunkat, ám azt is világossá tette, hogy ez jelenleg nem az Ő akaratára van alapozva.

Mennyei Atyának megvannak a maga céljai azzal, hogy elküldte hozzánk Dorát, és meg fogja gyógyítani – ha és amikor úgy akarja. Lehet, hogy ez a nap nem fog eljönni egészen a legfőbb gyógyulásig – a feltámadásig. Ugyanannyi hitre van szükség ahhoz, hogy elfogadjuk Isten akaratát, miszerint ezek a drágaságaink nem lesznek most meggyógyítva, mint abban hinni, hogy képes azonnal meggyógyítani őket. Dora valamilyen céllal küldetett hozzánk, mi pedig úgy éreztük, óvakodnunk kell, nehogy azt kérdezzük Mennyei Atyától, *miért* – hanem inkább azt, hogy *mit* szeretne, ha tanulnánk.

„A »Miért pont velem kell ennek megtörténnie?«, »Miért pont most kell mindezt elszenvednem?« és »Mit tettem, hogy ez történjen velem?« kérdések mind-mind zsákutcába visznek majd benneteket” – mondta Richard G. Scott elder (1928–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából. Azt mondta, hogy ehelyett „kérdézzétek meg magatokat: »Mit kellene tennem?«, »Mit kellene megtanulnom ebből az élményből?« [...] Amikor valóságos meggyőződéseddel imádkoztok – »Kérlek, tudasd velem az akaratodat!« és »Legyen meg a te akaratod!« –, akkor vagytok a legerősebb helyzetben ahhoz, hogy a lehető legtöbb segítséget kapjátok a szerető Atyától.”²

Olykor eszünkbe jutnak azoknak a gyermekeknek a szülei, akiket a Szabadító a halandó szolgálatétele során meggyógyított. Talán hozzánk hasonlóan azok a szülők is azon tűnődtek, milyen célból küldettek hozzájuk a gyermekeik. Miután a Szabadító meggyógyította őket, a szülei rájöhettek, hogy

lehetetlen lett volna megmutatnia a gyógyító hatalmát és az isteni mivoltát, ha nem lett volna senki, akit meggyógyítson. Nekünk megvan az abba vetett hitünk, hogy Isten minden gyermeke számára eljön a gyógyulás ideje.³

Várva várjuk azt a napot. ■

Gondviselőként a mi felelősségünk segíteni azokat, akik a gondunkra vannak bízva, hogy testileg, érzelmileg és lelkileg is növekedjenek és fejlődjenek olyan mértékben, amennyire képesek rá.

JEGYZETEK

1. Joseph Smith próféta ezt tanította: „Mindazon értelmek és lelkek, amelyeket Isten valaha is elküldött a világba, képesek a növekedésre” (vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2007]. 218.).
2. Richard G. Scott, “Trust in the Lord,” *Ensign*, Nov. 1995, 17.
3. A „meg nem gyógyuláshoz szükséges hittel” kapcsolatos meglátásokért lásd David A. Bednar, “Accepting the Lord’s Will and Timing,” *Liahona*, Aug. 2016, 16–23.

A próféta mindenkihez szóló szavai

Nem számítottam rá, hogy az iskolában Isten prófétájától származó idézetet találok a falon!

Az egyik reggel korán ébredtem, hogy összeszedjem magam munka előtt. Habár általában szeretem a tanári munkámat, ezúttal egy kicsit nyűgös voltam, és nem akartam mást, mint visszabújni a takaró alá, és úgy tenni, mintha máris itt lenne a lefekvés ideje.

Amikor beértem a középiskolába, megpróbáltam a munkára hangolni az agyamat. Tudtam, hogy hamarosan matekórát kell tartanom, de a szívemben és a fejemben is tompa, nyomott hangulat uralkodott. Csupa borús érzelmeim voltak.

Úgy döntöttem, óra előtt elmegyek a mosdóba. Az emberek időnként szórólapokat ragasztanak ki a mosdókban,

amelyeken a tanulóknak és a pedagógusoknak szóló tudnivalók szerepelnek. A szemem sarkából az egyik szórólap felkeltette a figyelmemet. Egy kedves idézet volt rajta: „Ha világosságot akarsz adni másoknak, magadnak is világítanod kell.”¹ Meglepve láttam, hogy ezt Thomas S. Monson elnök (1927–2018) mondta.

Nem számítottam rá, hogy az iskolában Isten prófétájától származó idézetet találok a falon! Egy kisvárosban élek Pennsylvania államban, és biztos vagyok benne, hogy rajtam kívül alig van bárki – vagy egyáltalán nincs is senki – az iskolában, aki Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagja lenne.

Tudtam, hogy egyike vagyok azon keveseknek, akik megértik, mennyire fontosak ezek a szavak Monson elnöktől – attól a férfitől, akit hosszú éveken át támogattam prófétaként. Úgy éreztem, hogy ez egy nekem szánt üzenet. Meglágyította a szívemet és feldobta a hangulatomat. Hála töltötte el szívemet a bizonyságomért, és körülvett engem Mennyei Atya szeretete.

Le akartam szedni a szórólapot a falról, hogy egész nap a zsebemben legyen és feleljem, de hirtelen ráeszméltem valamire: Monson elnök nemcsak az én prófétám és a többi egyháztagé – ő a világ prófétája. A szavai, ahogy ma Russell M. Nelson elnök szavai is, mindenkinek szólnak. Egy próféta szavai *mindenkit* segítenek és felelnek, aki kész meghallani azokat. Lőttem a telefonommal egy képet az idézetről, a szórólapot pedig ott hagytam, ha bárki másnak szüksége lenne rá.

Hálás vagyok, amiért Mennyei Atya az utamba helyezte ezt az üzenetet. Világosságot akarok adni másoknak. Engedelmesség és a Szabadítóhoz való közelség által még azokon a napokon is tudok világítani, amikor a sötétség el akar téríteni az utamtól. ■

Katherine Furgeson, USA, Pennsylvania

JEGYZET

1. Thomas S. Monson: Mert vak voltam, de most látok. *Liahóna*, 1999. júl. 69.

„Nem fogom megtagadni a hitemet”

Gúny és megvetés céltáblája lettem a munkahelyemen. Miért ragaszkodjak egy olyan álláshoz, amely már a lelki jóllétemet veszélyezteti?

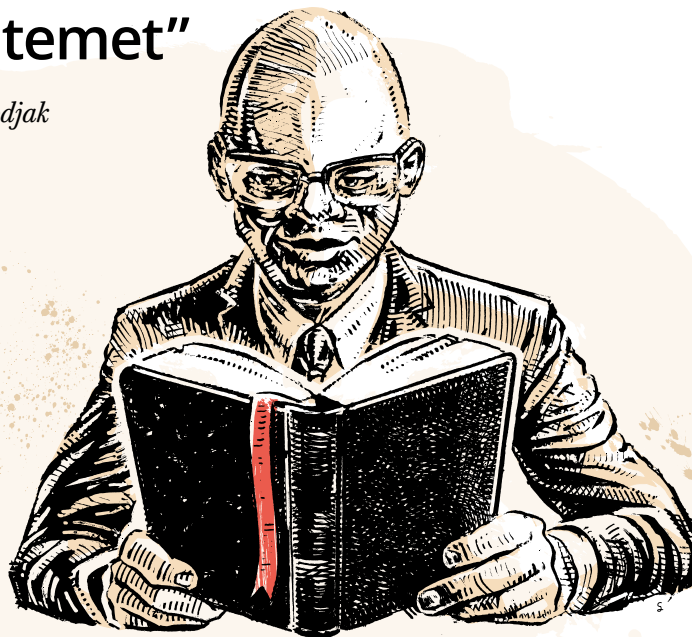
Nem sokkal azután, hogy igazgató-helyettesi állást kaptam egy nagy könyvtárban, a csapattal belefogtunk egy merész vállalkozásba: 37 000 könyv digitalizálásába. Az egyik nap a felettesem behívott az irodájába.

„Edouard! – mondta. – Meghívást kaptam, hogy bemutassam a könyv-digitalizálási projektünket az Egyesült Államokban és néhány új beszerzést eszközöljek. Felkértek, hogy vigyem magammal az egyik megbízható munkatársamat. Benned megbízom, de az egyházadban nem. Ha otthagysz a felekezetedet, eljöhetsz velem.”

Mielőtt bármit is felelhettem volna, azt mondta, hogy gondolkodjak erről, majd kiküldött.

Aznap este elmeséltem a történeteket a feleségemnek. Ő arra buzdított, hogy legyen hitem. Másnap közöltem a felettesemmel, hogy megtartom a vallásomat. Dühös lett és közölte, hogy akkor egyedül utazik.

Egy évvel később lehetőségem nyílt Franciaországba utazni, hogy továbbképezzenek könyvtári finanszírozás, beszerzések és vezetés területén. Csak a felettesem jóváhagyása kellett hozzá. Azt mondta, hogy csak akkor hagyja jóvá, ha otthagynom a vallásomat. Ezt ismét visszautasítottam. Ő erre szétépte a papírt és az arcomba vágta. Valamivel később a felettesem ismét megkeresett.

„Újabb útra megyek – mondta. – Eljöhetsz velem, de a feltétel változatlán. Soha nem fogok együtt utazni az egyházad egy tagjával.”

„Nem fogom megtagadni a hitemet” – feleltem. Szó nélkül otthagytott. Hamarosan elkezdett kibeszélni engem a kollégáim előtt.

„Lehetőségeket ajánlottam neki – mondogatta. – De mindegyiket elszalasztotta az elvakult hite miatt. Tiszta bolond.”

Onnantól a gúnyolódás és megvetés céltáblája lettem a munkahelyemen. Levert lettem. Az egyik este, amint ezen a kérdésen rágódtam, felütöttem a Bibliát, és ezt olvastam: „Ha pedig a te jobb szemed megbotránkoztat téged, vágd ki azt és vedd el magadtól; mert jobb néked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a

gyehennára vettessék” (Máté 5:29).

Ha az Úr azt mondja, hogy a szabadulásunk érdekében inkább hagyjunk hátra valamit, akkor én miért ragaszkodjak egy olyan álláshoz, amely már a lelki jóllétemet veszélyezteti? Másnap beadtam a felmondásomat.

Ma pedig örülök ennek a döntésnek. Jézus Krisztusba vetett bátorsággal és hittel fogadtam a munkahelyi megaláztatást és az ideiglenes munkanélküliséget. Ma az új állásom olyan lehetőségeket kínál, amelyek korábban elérhetetlenek voltak számomra. Az Úr megáldott engem, én pedig köszönetet mondok Neki az irántam való kedvességéért és szeretetéért. ■

Edouard Ngindu, Kongói Demokratikus Köztársaság, Katoka

Újabb csodára volt szükségünk

A feleségem várandóssága önmagában is csoda volt számunkra.

Most egy újabb csodára volt szükségünk.

A feleségem, Sarah, 24 hetes terhes volt, amikor egy alkalommal fokozott fájdalmak jelentkeztek nála. Adtam neki egy papsági áldást, majd elmentem dolgozni. Még munkában voltam, amikor felhívott, hogy menjek haza és vigyem be a kórházba.

„Jön a baba” – közölték velünk, ahogy odaértünk. Mivel Sarah még csak a 24. hétben járt, a baba legjobb esélyét a túlélésre egy sürgősségi császármetszés jelentette volna.

„Felesleges lenne további szenvedésnek kitennünk a feleségét – mondta az orvos. – A babát így is, úgy is elveszíti.”

Sarah-val megbeszéltük, amit az orvos mondott, és imádkoztunk róla. Az volt az érzésünk, hogy ha lehet bármi esély a baba megmentésére, akkor azt meg kell ragadnunk. Megtapasztaltuk már, hogy milyen az, amikor nehezen jön össze a gyermekáldás. A legnagyobb fiunkat, Taylort, örökbe fogadtuk. Amikor Sarah két évvel Taylor örökbefogadása után teherbe esett, azt csodaként éltük meg. Most újabb csodára volt szükségünk.

Egy kicsivel később bejött egy szakorvos és azt mondta: „Azt hiszem, van még annyi időnk, hogy a feleségét átvigyük Texasba, az El Paso-i gyermekkórházába, ahol minden rendelkezésre áll a koraszülöttek és a súlyosan

beteg újszülöttek gondozásához. Ott lesz esélye a babának.”

A mentő elindult Sarah-val a helyi kórházból, és a 45 percre lévő gyermekkórház felé robogott, én pedig a nyomukban haladtam és azért fohászkodtam az Úrhoz, hogy tegyen velünk csodát. Megígértem Neki, hogy az evangélium ösvényén maradok és igyekszem jobbá válni.

A kórházban azt mondtam az orvosnak az újszülött intenzív osztályon: „Meggyőződéseim, hogy csodában volt részünk azzal, hogy a feleségem teherbe esett. Most egy újabb csodára számítunk.”

A szülés rendben lezajlott, és a picink életben maradt. Shanna négy és fél hónapot töltött az újszülött intenzív osztályon, mielőtt hazavihetjük. *Megkaptuk* az újabb csodát. Alig néhány évvel később még egy csodában volt részünk: az Úr ikrekkel áldott meg bennünket.

Shanna IQ-ja egy kissé alacsonyabb, és kerekesszékekben van, de csupa öröm, mindig pozitív, mindenkivel barátkozik. Nagyon szereti elmesélni a napját, és örül az életnek. Mindig mosolyra fakaszt és arra tanít bennünket, hogyan legyünk boldogok. Szeretjük és hálásak vagyunk érte. Shanna valóban egy áldás. ■

Daniel Payne, USA, Új-Mexikó

ILLUSZTRÁCIÓK: BRADLEY CLARK

A templomi nyílt nap megnyitotta a szívemet

A templomi nyílt napok bejelentésekor úgy éreztem, mintha az Úr személyesen hívott volna meg, hogy belépjek a házába.

Tizenöt éves voltam, amikor megke-
resztelkedtem. Sokan nem értették
meg az új vallásomat. Néhányan –
köztük barátaim is – még csúfolódtak
is rajtam, amiért úgy döntöttem, hogy
csatlakozom az egyházhoz. A szüleim
nem voltak az egyház tagjai, így az ő
támogatásukra sem támaszkodhattam.

Ennek eredményeként egyre nehe-
zebben sikerült eljárnom istentiszteletra
és továbbra is az evangélium szerint
élnem. Mire 19 éves lettem, már nem
is jártam.

Tíz évvel később meghallottam,
hogy templom fog épülni Salvadorban.
Meglépett, hogy az Úr egyik háza az
én hazámban fog felépülni. Négy évvel
később elkészült a Salvadori San Salva-
dor templom, és bejelentették a templo-
mi nyílt napokat. Amikor megtudtam,
hogy a nyílt napok során lehetőségem
lesz belépni a templomba, úgy éreztem,
mintha az Úr személyesen hívott volna
meg, hogy belépjek a házába.

Az a nap, amikor átléptem a temp-
lom küszöbét, életem egyik legjobb
napja volt. A nyílt napok során többet
tudtam meg arról, hogy mi is történik a
felszentelt templomokban. Tanultam a
szent templomi szövetségekről is, ame-
lyeket az emberek Istennel kötnek.

Ahogy áthaladtam a templom külön-
böző helyiségein, mindenhol éreztem
Isten jelenlétét. Békességet éreztem.
A templom meglátogatása felkeltette
bennem a vágyat, hogy visszatérjek
az egyházhoz és ismét az evangélium
szerint éljek. Amikor rájöttem, hogy én
is részt vehetek Isten nagyszerű munká-
jában, el akartam végezni a templomi
munkát az őseimért és használni akar-
tam a papságot.

Amit aznap megtapasztaltam a
templomban, megváltoztatott engem.
Mostanra már én segítek az egyházköz-
ségem tagjainak felkészülni a templom-
ra, és segítek nekik a családtörténetben,
hogy templomi munkát végezhesenek
az őseikért.

Soha nincs túl késő visszatérni az
egyházhoz. Soha nincs túl késő jót
tenni. Az Úr az Ő végtelen szeretetével
mindig velünk van. A templom olyan
hely, amely egyesít bennünket Vele, és
lehetővé teszi számunkra, hogy egy nap
majd Hozzá visszatérve Ővele éljünk. ■

**Ricardo Matamoros, Salvador,
Ahuachapán**

A szeretet ajándéka

Írta: Faith S. Watson

Miközben a férjem megáldotta a pici lányunkat, én elkezdtem felfogni valamennyit a Mennyei Atya szeretetből adott ajándéka – a papság – mélységéből és terjedelméből.

Újdonsült egyháztag voltam, újdonsült feleség és immár újdonsült édesanya is. Böjti vasárnap volt, és a pici lányunk éppen névadás és áldás előtt állt. Korábban soha nem láttam névadó áldást, mert egy olyan egyházközséghez tartoztunk, ahol kevés fiatal család volt. Nem tudtam, hogy mire számítsak. Azt azonban ennek ellenére is éreztem a Lélek által, hogy valami különleges és jelentőségteljes következik.

A férjem, akihez más áhítatos papságviselők is csatlakoztak, óvatosan a karjában tartotta a drága kislányunkat. A Lélek édes érzése örömmel töltött el. Könnyek gördültek végig az arcomon, és temérdek benyomás árasztotta el az elmémet. Tisztában voltam vele, hogy éppen csak kezdek felfogni valamennyit a Mennyei Atya szeretetből nekünk adott pompás ajándéka – a papság – mélységéből és terjedelméből.

Amikor a misszionáriusok a beszélgetéseket tanították nekem, éreztem, mennyire megtisztelőnek tartják, hogy viselhetik a papságot. Kihallottam a szavaikból és az imáikból, többek között akkor is, amikor megáldottak engem azzal, hogy megbirkózzak egy Bölcsesség szavával kapcsolatos kihívással. Éreztem, ahogy megremeg a gyengéden fejemre helyezett kezük, amikor

kimondták azokat a szavakat – a szeretet és gyógyítás szavait –, melyekről tudtam, hogy az Úrtól erednek.

Hamarosan megkeresztelkedtem, a papságviselők keze pedig ismét a fejemen nyugodott. Az Úr egyházának tagjává konfirmáltak és rám ruházták a Szentlélek ajándékát. Megtisztultam és újjászülettem. Minden porcikámban éreztem a papság hatalmát, és életemben először megismertem az örömet.

Nem sokkal a keresztelőm után hozzámertem a férjemhez. A szülei egyháztagok voltak és az evangélium állt a családjuk középpontjában, de tudtam, hogy a bizonyosága gyökerei nem igazán erősek. Ettől függetlenül nem idegeskedtem. Az én friss hitem majd' kicsattant a derűlátástól: egyszerűen csak szeretni fogom őt, türelmes leszek és imádságos.

Azokban a hónapokban, amíg az elsőszülöttünket a szívem alatt hordtam, azt éreztem, amit a kismamák szoktak: nagyon szoros volt a kapcsolat a kicsivel, és elteltem a bennem lévő új élet csodájával. Miután a lányunk megszületett, a kötelékünk erős és elbűvölő „szeretetzsínorrá” alakult át.

Viszont aggódtam a férjemért. Neki nem volt része abban az áldásban,

melyet a lányunkkal meglévő szoros összefonódás révén jómagam élvezhettem. Természetesen szerettem a lányunkat, de azon tűnődtem és idegeskedtem, hogy vajon ki fog-e majd alakulni egy erős apa-lánya kötelék. Ezen idegeskedtem, miközben szoptattam, fürdettem vagy a karomban tartottam, miközben a férjem az ideje túlnyomó részét a munkájával töltötte, hogy gondoskodni tudjon a családjáról.

És most, a születése után néhány héttel, ott voltunk a kápolnánkban. Egy csoda volt kibontakozóban a szemem előtt és a szívemben. A férjem bizonytalanul, alázattal, ragyogó és könnytől csillogó szemmel rámosolygott a körben álló fivérekre. Válaszul szeretet és támogatás áradt feléje ezektől a fivértől, miközben a kezüket a vállára helyezték és segítettek tartani a babát, tiszta és szent szeretetben úszó kis kört alkotva. Ahogy a férjem belekezdett az áldásba, remegést hallottam a hangjában, és tudtam, hogy az Úr hatalmát érzi, és azt, hogy megtiszteltetés viselnie az Ő papságát.

Éreztem, hogy nagy szeretet gyűlik fel benne a pici lányunk iránt, és tudtam, hogy előzőleg keményen igyekezett felkészülni, hogy azt az áldást adhassa át, amelyet Mennyei Atya szánt

a lányunknak. Az örömöm teljes lett, ahogy ráébredtem, hogy most már ő is szoros köteléket érez a lányunkkal. Olyan kötelék volt ez, amely soha nem fog meggyengülni.

Évek teltek el ezen élmény óta. Számtalanszor láttam és éreztem, milyen hatalmas és gyönyörűséges, ahogy a papságot oly sokféleképpen, oly sok helyen és Mennyei Atya oly sok gyermekének a javára gyakorolják.

Végignéztem, ahogy gyönyörűséges szabadító szertartások zajlanak, és eltelnek a szívek. Tanúja voltam megtisztításnak, gyógyításnak, vigasztalásnak és tanításnak. Láttam és éreztem, amint elvétettek a terhek.

Tudom, hogy még mindig nem értem maradéktalanul a papság pompás természetét, de eddig mindegyik általam látott névadó áldás ugyanazzal az ámulattal töltött el, amelyet

az elsőszülöttem megáldásakor éreztem. Ámulok Mennyei Atya szeretetén, melyet azáltal tanúsított, hogy megosztotta velünk a hatalmát; és kimondhatatlan hála tölt el a bizonyosságomért, amellyel rendelkezem Róla, az Ő szeretett Fiáról, valamint a mi gyönyörű, visszaállított evangéliumunkról. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él.

Alma 5–7

JÚNIUS 1–7.

Hogyan segíthetnek nekünk Alma kérdései lelkileg növekedni?

HOGY ÁLLOK?

Alma 36 kérdést tett fel Zarahemla népének, hogy ezzel segítsen nekik kiértékelni a saját lelki fejlődésüket. M. Russell Ballard elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke kifejtette, hogy a lelki kiértékelés hasznos dolog. Ezt mondta: „Ehhez a [kiértékeléshez] szeretem útmutatásként elolvasni és átgondolni az Alma 5. fejezetében található, önelemzésre serkentő szavakat”¹.

Min kell változtatnom?

Miközben az Alma 5:7–13-at olvasod, nézd meg, mit tanított Alma, hogyan tudunk változni és közelebb kerülni Krisztushoz. Gondold át, hogy miken tudnál változtatni, és készíts cselekvési tervet.

Hogyan áldott már meg engem az Úr?

Alma arra is felszólította a népet, hogy idézzék fel, miként szabadította ki az Úr az atyáikat, illetve hogy idézzék fel a megtérésüket. Érdekes lehet leírnod a megtérésed történetét, hogy felidézd, miként áldott meg téged az Úr. Elolvashatod továbbá a saját őseid vagy korai egyháztagok megtérésének történeteit is.

„Csodálatos lenne, ha minden utolsó napi szent ismerné az elődei megtérésének történetét. [...] Mindannyian hatalmas áldásokban fogunk részesülni, ha ismerjük a hit és áldozathozatal azon történeteit, melyeknek köszönhetően az őseink az Úr egyházához csatlakoztak.”²

JEGYZETEK

1. M. Russell Ballard: Visszatérni és részesülni. *Liahóna*, 2017. máj. 62–65.
2. William R. Walker: Éljetek hűen a hithez! *Liahóna*, 2014. máj. 97., 99.

Alma 8–12

JÚNIUS 8–14.

Amikor Alma Ammoniában prédikálta az evangéliumot, a legtöbben elutasították őt, de Amulek meghallgatta és hitt. Az Amulek és a többi ammonihai közti különbség rávilágít arra, mi a következménye annak, ha valaki meglágyítja vagy megkeményíti a szívét Isten dolgai iránt (lásd Alma 12:10). Választhatod azt, hogy a te szíved lágy lesz.

BESZÉLGETÉS

- Milyen jellemvonásokkal rendelkezett Amulek? Te hogyan fejlesztheted ki ezeket a jó tulajdonságokat?
- Amennyiben konkrét kérdésre keresel választ, mit tehetsz azért, hogy fogékonyabb légy a Mennyei Atyától érkező kinyilatkoztatásra?
- Vajon milyen áldásokat tartogathat az Úr számodra és a családotd számára, ha azt választod, hogy lágy és engedelmes legyen a szíved?

Amulek és Ammoniha népe

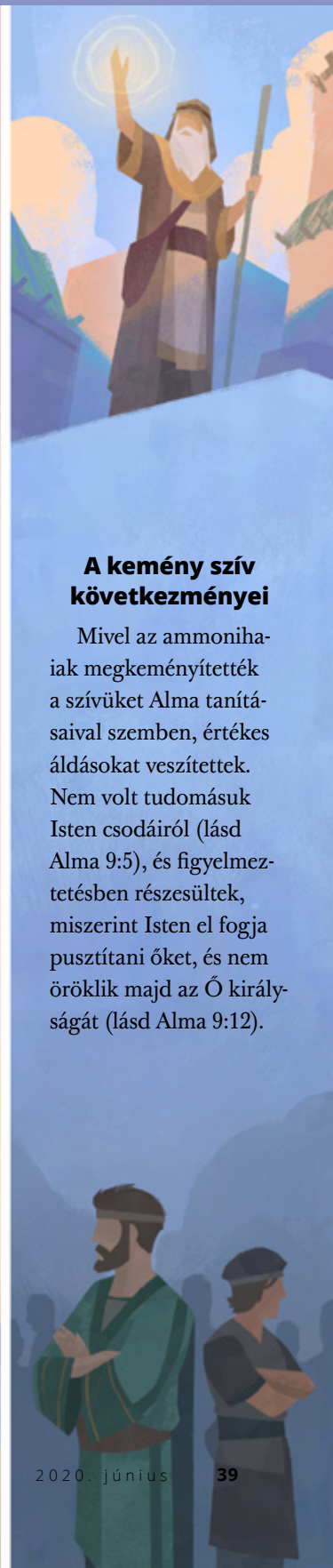
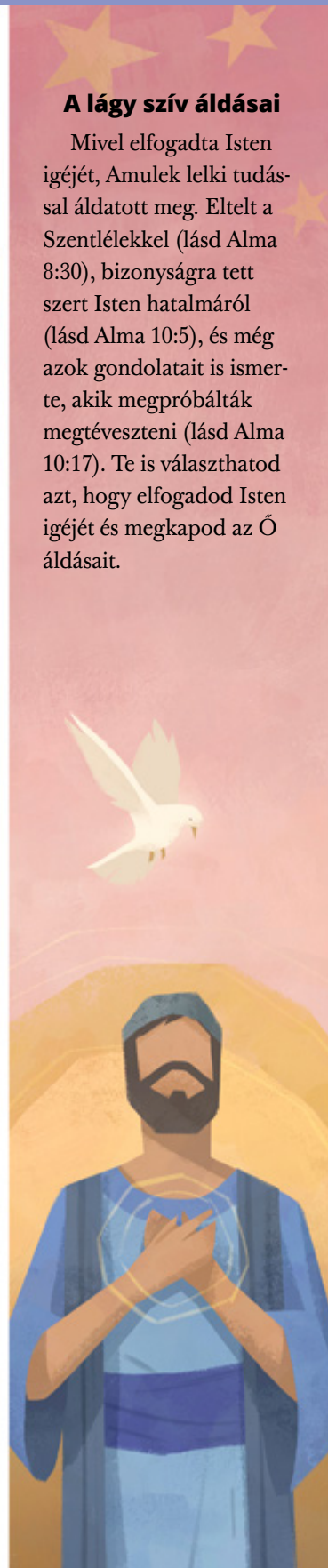
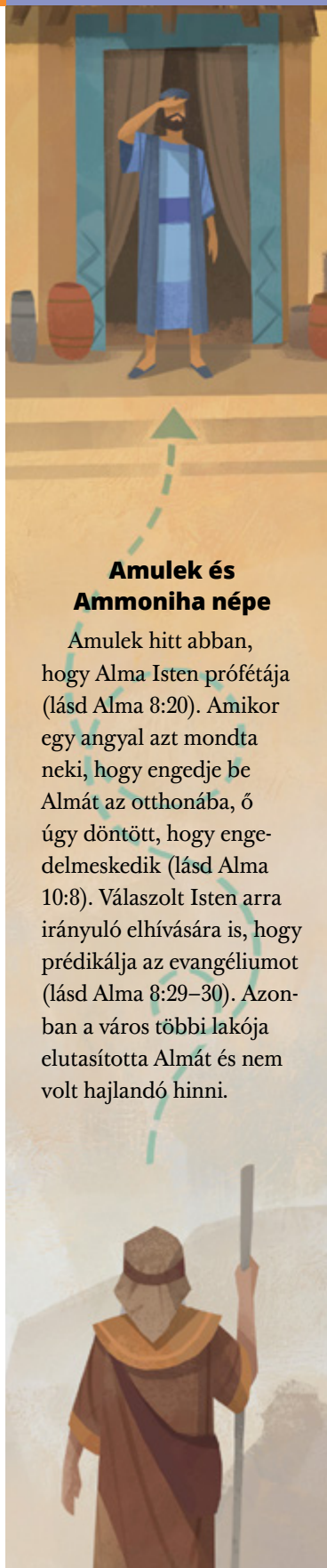
Amulek hitt abban, hogy Alma Isten prófétája (lásd Alma 8:20). Amikor egy angyal azt mondta neki, hogy engedje be Almát az otthonába, ő úgy döntött, hogy engedelmeskedik (lásd Alma 10:8). Válaszolt Isten arra irányuló elhívására is, hogy prédikálja az evangéliumot (lásd Alma 8:29–30). Azonban a város többi lakója elutasította Almát és nem volt hajlandó hinni.

A lágy szív áldásai

Mivel elfogadta Isten igéjét, Amulek lelki tudással áldott meg. Eltelt a Szentlélekkel (lásd Alma 8:30), bizonyosságra tett szert Isten hatalmáról (lásd Alma 10:5), és még azok gondolatait is ismerte, akik megpróbálták megtevesztetni (lásd Alma 10:17). Te is választhatod azt, hogy elfogadod Isten igéjét és megkapod az Ő áldásait.

A kemény szív következményei

Mivel az ammonihaiak megkeményítették a szívüket Alma tanításaival szemben, értékes áldásokat veszítettek. Nem volt tudomásuk Isten csodáiról (lásd Alma 9:5), és figyelmeztetésben részesültek, miszerint Isten el fogja pusztítani őket, és nem öröklük majd az Ő királyságát (lásd Alma 9:12).

Alma 13–16

JÚNIUS 15–21.

Miként irányítanak engem Krisztushoz a szabadító szertartások?

A jó magaviselet az evangélium szertartásai nélkül sem megváltani, sem felmagasztalni nem fogja az emberiséget¹.

KÉSZÜLJ FEL!

Almát és Amuleket az Úr hívta el és készítette fel arra, hogy a parancsolatait tanítsák (lásd Alma 13:3). Továbbá „szent szertartással rendelték el őket” (Alma 13:8). Azért adattak ezek és más szertartások, hogy tudhassuk, hol keressük bűneink bocsánatát (lásd Alma 13:16). Az összes szertartás Krisztushoz irányít minket.

Hogyan készülhetsz fel az evangélium szabadító szertartásainak elnyerésére?

TARTS BŰNBÁNATOT!

A bűnbánat a Szabadító felé fordítja a szívünket. A szabadító szertartások az elménket Krisztusra és az Ő kegyelmére összpontosítják, hogy visszatérhessünk Őhozzá (lásd Alma 13:16).

RÉSZESÜLJ BENNÜNK!

Az Úr azért biztosít szabadító szertartásokat, hogy megtapasztalhassuk Krisztus szabadító hatalmát (lásd Alma 15:6).

Mely szabadító szertartásokban részesültél már, és ezek hogyan hoztak téged közelebb a Szabadítóhoz?

JEGYZET

1. Boyd K. Packer, “The Only True Church,” *Ensign*, Nov. 1985, 82.

Alma 17–22

JÚNIUS 22–28.

Hogyan cselekedhetek azonnal hittel?

A Mormon könyvében Ábis hithű és haladéktalan cselekedetei azt mutatják, miként segíthet a hit közelebb vinni másokat Krisztushoz. Figyeld meg, hogy mennyire teljesen „megtért az Úrhoz” (lásd Alma 19:16).

BESZÉLGETÉS

Miként erősítheted meg az Úrba vetett hitedet annyira, hogy erőt érezz magadban – és talán mások is magukban – ahhoz, hogy haladéktalanul és maradéktalanul Isten akaratát cselekedd?

Tudta

Ábis hite olyan erős volt, hogy amikor látta Lamóni király háznépét a földre roskadni, „tudta, hogy ez Isten hatalma” (Alma 19:17). Hogyan építheted fel a hitedet arra a szintre, hogy Ábishoz hasonlóan te is felismerd Isten hatalmát?

Szaladt

Amint Ábis felismerte Isten hatalmát, „háztól házig szaladt” és szólt az embereknek, hogy jöjjenek és lássák meg a csodát (Alma 19:17). A hite adott neki erőt ahhoz, hogy haladéktalanul cselekedjen. Vannak olyan területei az evangéliumnak, ahol te inkább sétálva, semmint futva haladsz az Isten akaratára szerinti hithű cselekvés felé?

Kézen fogott másokat

Ábis „kézen fogta a királynét”, mert hitt abban, hogy ettől a királyné fel fog állni (Alma 19:29). Az Istenbe vetett hitének köszönhetően megtette a látszólag lehetetlent. Hogyan erősítheted meg az Istenbe vetett hitedet és viheted véghez a lehetetlent a saját életedben?

Ebben a rovatban

- 44 Elkerülni az idegeskedést az örökkévaló társ keresése közben
Írta: Dominika Stoica
- 48 Hogyan legyek boldog, amíg egyedülálló vagyok?
Írta: Landon Hawes

Nyomtatásban nem jelenik meg

Tíz kérdés a leendő házastársadhoz

Bízni a második benyomásokban és a Lélek iránymutatásában
Írta: Marie Netzer

Az egyedülálló lét emlékeztetőül szolgál arra, hogy bíznom kell Istennek a rám vonatkozó teljes tervében
Írta: Christina Cotterall

Hét tanács távkapcsolattartáshoz

Oszd meg a te történetedet!

Neked is van olyan élményed, amelyet megosztanál? Vagy vannak bizonyos témák, amelyekről olvasni szeretnél? Ha igen, akkor írd meg nekünk! A cikkeidet vagy visszajelzéseidet a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon küldheted be.

Keresem a társam – és a Szabadító kegyelmét

Az Úr azt ígéri, hogy a kegyelme „elegendő a szelídeknek” (Ether 12:26). Fiatal egyedülálló felnőttként mindegyikünknek megnyugvást kellene hozzanak ezek a szavak, különösképpen amikor az örökkévaló társ megtalálásáról van szó. Krisztus bizakodó tanítványai gyakran keresik nyitott szívvel a szeretetet, hogy aztán csalódást okozzanak nekik a hiú remények, vagy felzaklassa őket azoknak a helytelen viselkedése, akikkel randiznak. Ez a keresés félelmet, haragot, keserűséget és feszültséget szülhet – különösképpen akkor, ha még évekkel a várt házasságkötési dátumodon túl is folytatódik!

Ám nyilván belátod, hogy ezek nem azok az érzelmek, amelyeket Isten szándéka szerint állandóan éreznünk kellene, miközben az Ő házasságkötésre és igazlelkű, boldog családok megteremtésére irányuló parancsát követjük. Valójában **Isten azt akarja, hogy örömteli érzéseink legyenek a keresés során!**

Ezt figyelembe véve az ebben a rovatban lévő cikkek arra szolgálnak, hogy segítsenek neked **elkerülni az idegeskedést az örökkévaló társad keresése közben**. Találsz benne történeteket arról, **hogyan fejlődj az életben** a családi állapotodtól függetlenül, és **tanácsot, amely segíthet neked felkészülni** egy jövőbeni szeretetteljes, gondoskodó és mélyen gyökerező házasságra.

Miközben azt az embert keresed, aki majd az egész szívét adja neked, ahogy te is a tiédet neki, szánj pár percet e cikkek elolvasására. Megígérem, hogy lesz köztük olyan, amely könnyíteni fog a szíveden, és segíteni fog neked bízni abban, hogy **a Szabadító kegyelme valóban elegendő számodra.**

Őszinte tisztelettel:
Landon Hawes

Mi bizonyult számodra a legjobb módszernek arra, hogy legyőzd az egyházzal kapcsolatos kétségeidet? A válaszodat a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon küldheted be 2020. június 30-ig.

FÉNYKÉP A GETTY IMAGES JÓVOLTÁBÓL

Elkerülni az **IDEGESKEDÉST** az örökkévaló társ keresése közben

Írta: Dominika Stoica

Az egyház nagyon kicsi Lengyelországban. Igazából Kelet-Európában mindenütt kicsi. Gyakran az egész országban sincs sok korunkbeli egyháztag, nemhogy az egyházközségünkben vagy a cövekünkben. Szerencsére számos európai országban rendeznek konferenciát fiatal egyedülálló felnőtteknek minden évben.

Ezeket a konferenciákat nem feltétlenül azért szervezik, hogy segítsenek megtalálni a „tökéletes párodat”, hanem leginkább azért, hogy segítsenek a fiatal felnőtteknek olyan új barátokat találni, akikkel hasonló az értékrendjük, illetve hogy a lelki élményeik másokkal való megbeszélése által megerősítsék őket a hitükben.

Középpontban a barátság

2010-ben, az egyik lengyelországi konferencián ismertem meg Radut. Romániából jött. Egy kicsit beszélgettünk is, de mivel nem sokkal később misszióba ment, egészen egy három évvel későbbi FEF konferenciáig nem botlottunk újra egymásba. Ott már jutott időnk arra, hogy valamennyire megismerjük egymást, viszont ekkor meg az én misszióm következett egy hónappal később. Radu minden jót kívánt hozzá és azt mondta: „Majd levelezünk.” Igazából nem hittem, hogy írni fog, de írt. A misszióm során mindvégig küldött leveleket. Ezeknek semmiféle szerelmes felhangja nem volt, viszont Radu az egyik legkedvesebb barátom lett. Odáig voltam azért, amilyen tisztelettel volt irántam és úgy általában a misszionáriusi munka iránt.

Amikor hazatértem, mindketten nagyon izgatottan vártuk, hogy rendesen megismerjük egymást – ennyi év után végre összehozzuk! Választottunk egy mindkettőnk számára megfizethető helyszínt a találkozáshoz (ez akkor Belgium volt), hogy ott együtt töltsünk egy kis időt. Beszélgettünk és beszélgettünk és még többet beszélgettünk.

Az élet nem a házasságkötésről szól, hanem inkább arról, hogy a lehető legjobbat hozzuk ki magunkból, és engedjük Istennek, hogy véghezvigye a tervét az életünkben.

Nem erőltettük a kapcsolatunkat. Arra összpontosítottunk, hogy erősödjön a barátságunk, és egyszerűen csak megismerjük egymást. Mindig nagyon jól telt együtt az idő, ugyanakkor nagyon jelentőségteljes és mélyenszántó beszélgetéseink is voltak a legfontosabb dolgokról. Ezt követően a barátságunk tovább erősödött. Szinte naponta skype-oltunk, és idővel elkezdtünk közös esti imát mondani. Aztán néhány havonta meglátogattuk egymás hazáját.

„Imádkozzunk róla”

Egy idő után izgulni kezdtem, mert úgy éreztem, hogy a barátságunk kezd valami mássá alakulni. De hát ő Romániában él! Nem akartam távkapcsolatba kezdeni, mert egy kapcsolatból házasság lehet, ami azt jelentené, hogy az egyikünknek külföldre kell költöznie. Nem éreztem, hogy én készen állnék erre.

Egy nap, amikor különösen ideges voltam, Radu eszembe juttatott egy egyszerű, mégis erőteljes tanítást. Ezt mondta: „Imádkozzunk a kapcsolatunkról, és lássuk, mit érzünk.”

Nem is értettem, miért nem jutott eszembe hamarabb, hogy imádkozzak a kapcsolatunkról. De ez volt a legjobb tanács, amelyet akkor kaptam. Úgyhogy iránymutatásért imádkoztam.

Akkor nem vártam semmiféle konkrét választ, hanem úgy döntöttem, haladok tovább, és folytatom Radu jobb megismerését. Azt reméltem, hogy Mennyei Atya figyelmeztet majd, ha nem kellene folytatnom a kapcsolatunkat. Idővel azonban *megkaptam* a kért választ. Beszélgettem Raduról a családtagjaimmal és a barátaimmal, és minden beszélgetés megerősített engem abban, hogy a helyes irányba haladok.

Hamarosan különös felismerésre jutottam. Miután az egyik este egy újabb Skype-hívást folytattunk Raduval, ezt mondtam magamnak: „Ő tényleg a valaha volt

legjobb barátom. Örökre a barátja akarok lenni!” Ekkor esett le! Egy hang a fejemben azonnal megválaszolta a saját megjegyzésemet: „Hát, akkor hozzá kell menned feleségül.” Tudtam, hogy Mennyei Atya mosolya kíséri a kapcsolatomat Raduval. Egyértelmű volt számomra, hogy ő a legjobb barátom, és hogy boldogok lehetünk együtt.

Elkerülni az idegeskedést a leendő házastársunk keresése közben

Így hát Romániába költöztem és hozzámentem Raduhoz. Korábban soha eszembe sem jutott volna, hogy Romániában fogok kikötni. De most már négy éve vagyunk házасok, és van egy csodás lányunk, Amelia.

Tudom, mire gondolsz: na, itt van még egy olyan fiatal egyedülálló felnőtt, aki egy FEF konferencián megtalálta a „lelki társát”, aztán onnantól ment minden, mint a karikacsapás. De ez nem igaz! Azért mesélem el neked ezt a történetet, hogy ne akarj megszakadni az örökkévaló társad megtalálásában, hanem hagyd inkább, hogy Isten vezesse a lépteidet.

Azért mentem azokra a FEF konferenciákra, hogy férjet találjak? Nem.

Gondoltam volna, hogy az ott megismert srácok egyikéből később a férjem lesz? Nem igazán.

Ehelyett kiiktattam azt a kényszert, hogy férjet akarjak találni, és simán csak azért mentem el ezekre a konferenciákra, hogy megismerjek másokat és barátokat szerezzek – és az elején pontosan ezt tettük Raduval.

Néha nagyon is valóságosnak érződik a nyomás, hogy a lehető leghamarabb rátaláljunk az örökkévaló társunkra. Csakhogy az örökkévaló kapcsolatokban nincs határidő. Felesleges emiatt idegeskedni. Az élet nem a házasságkötésről szól, hanem inkább arról, hogy a lehető legjobbat hozzuk ki magunkból, és engedjük Istennek, hogy véghezvigye a

tervét az életünkben. Persze, mindannyiunknak ki kell mozdulnunk, el kell járnunk, össze kell jönnünk, új barátokat kell szereznünk, és ki kell lépnünk a kényelmi körünkéből. De közben az járjon a fejünkben, hogy „jól fogom érezni magam és kiváló barátokat fogok szerezni”, ne pedig az, hogy „nyitva kell tartanom a szemem, hogy megtaláljam a »nagy őt«, máskülönben elszúrom az egész jól megtervezett életemet”!

Az egyik dolog, amit Radu már az eljegyzésünk idején mondott nekem, az volt, hogy ő ugyan rendszerint egy kicsit ideges szokott lenni az olyan lányok társaságában, akik tetszetek neki, de mellettem nem volt ilyen érzése. Azt mondta, hogy a barátságunknak köszönhetően mindig nyugodt tudott maradni, mindig önmagát tudta adni.

Szóval, keress jó embereket, akikkel körülveheted magadat, és örülj annak, ami most van. Csak mert őszintén szólva, amikor már nem idegeskedsz, és úgy döntesz, hogy egyszerűen csak barátságokat építesz, és megtanulod szeretni azt, aki és ahol vagy, akkor válik az élet sokkal élvezetesebbé.

Bízni Istennek a jövőnkre vonatkozó tervében

Radu nem tökéletes, ahogy én sem. Igazából nem is kerestük a „tökéletes” személyt – egyszerűen csak önmagunkat adtuk. Azt figyeltem meg, hogy az a legvonzóbb mások számára, aki igazából vagy, és ahogy élsz. Amikor arra törekszel, hogy Jézus Krisztust kövesd, magadhoz fogsz vonzani olyanokat, akik szintén a tőlük telhető legjobban igyekeznek Őt követni.

Azt is megtanultam, hogy amint jobbá válunk, és teljes bizalmunk van abban, hogy Isten az ura mindennek, azzal meghívjuk a kezét az életünkbe – és amikor felismerjük a kezét, akkor nem kell félnünk a jövőtől. Emlékezz, mit tanított az Úr Nefinek: „És világosságotok is leszek

a vadonban, és elkészítem előttetek az utat, ha úgy léssen, hogy betartjátok a parancsolataimat; tehát amennyiben betartjátok parancsolataimat, a megígért föld felé vezetlek benneteket; és tudni fogjátok, hogy én vezetlek benneteket” (1 Nefi 17:13).

Nem elvárás, hogy állandóan ostorozzuk magunkat, amiért nem teljesítettünk bizonyos elvárásokat vagy mérföldköveket az általunk megszabott időben. Mennyei Atya ideje tényleg eltér a miénktől – mert örökkévaló. Van számunkra egy terve, amely minden általunk keresett áldást valóra válthat. Amikor pedig a tőlünk telhető legjobban bízunk az Ő tervében, és kiteljesedünk, bármiféle helyzetben találjuk is magunkat, *akkor* találjuk meg az igazi boldogságot. Az Ő terve mindig jobb lesz, mint az, amelyet magunknak készítettünk. ■

Dominika Stoica vállalkozó szellemű anyuka. Élvezi, amikor főzhet, táncolhat és megnevettethet másokat. Van egy életmódblogja, szeret képeket szerkeszteni, kerékpározni és felmenni a hegyekbe.

Írta: Landon Hawes

HOGYAN LEGYEK BOLDOG, AMÍG EGYEDÜLÁLLÓ VAGYOK?

Rádöbbsentem, hogy
rosszul közelítettem
meg az egész
randevúzást.

Miert van az, hogy mindenki más randizik és jól érzi magát?
„Miért nem vagyok még házas?”
„Mi a baj velem?”

A legtöbb fiatal egyedülálló felnőtt feltette már magának ezeket a kérdéseket legalább egyszer. Az örökkévaló társ keresésének kihívása még a legelkötelezettebb utolsó napi szent hitét és reményét is megtépázhatja. És igen, a randevúzás az én esetemben is különösképpen nehéz volt.

A házasság mindig pompás kalandnak tűnt számomra, és már fiatal korom óta nagyon vártam, de amikor az egyetemi éveim alatt úgy tűnt, hogy eredménytelen a randevúzás, elcsüggedtem. Habár sokat randiztam, több komoly kapcsolatom is volt, valamint sikeres és érdekes nőket ismertem meg, mégsem lettem házas ember. És úgy éreztem, ezek a kudarcot vallott kapcsolatok azt jelzik, hogy alsóbbrendű és kiábrándító vagyok.

Amikor beléptem a munka világába, néhány további szakítás után csak még rosszabbul éreztem magam egyedülállóként. Adódott a kérdés, hogy mi lehet a baj velem, és mit csinál jól mindenki más, akiket nőszülni láttam. A pátriárkai áldásom és több további papsági áldás is erőteljesen és konkrétan utalt arra, hogy a halandóságban hozzá fognak pecsételni egy igazlelkű nőhöz. De akkor miért nem történt már meg végre?

Elkezdtem tanakodni: „Talán valami olyat tettem volna, ami kisiklatta Isten számomra készített tervét?”

Végül, miután imákoon, szentírás-tanulmányozásokon és templomlátogatásokon keresztül évekig „tusakodtam” Isten előtt, az egyik barátom és tanácsadóm, Brad (a nevet megváltoztattuk) által kinyilatkoztatást kaptam a helyzetemmel kapcsolatosan. Az egyik tanácsadási alkalom során ezt mondta: „A boldogságod rajtad múlik, nem valaki máson. Amikor egyedülállóként boldog vagy, akkor bármilyen körülmény közepette boldog tudsz lenni.” Russell M. Nelson elnök ehhez hasonlóan tanított: „Az örömnél, melyet érzünk, nem sok köze van az életünkben fennálló körülményekhez, ahhoz viszont igen, hogy az életünk során mire összpontosítjuk a figyelmünket” (Öröm és lelki túlélés. *Liahóna*, 2016. nov. 82.).

Az én egész látásmódom megváltozott, ahogy a Lélek szilárdan a bensőmben véste ezeket a szavakat. Azt is felismertem, hogy korábban mindig azért randevúztam, hogy kielégítsek valamiféle szükségletet – konkrétan azt, miszerint meg kell nőszülnöm, pusztán azért, hogy ne legyek egyedül.

Ez határozottan nem az a fajta gondolkodás, amely egy örökkévalóan szerető társat eredményez! Braden keresztül az Úr gyengéden arra tanított engem, hogy a fiai és leányai számára készített terve nem az, miszerint a szükségleteik, kulturális nyomás vagy félelem hatására kössenek házasságot. A házasság alapja a krisztusi szeretet. Majd arra tanított engem, hogy a nőtlen mivoltom továbbra is megtaníthat engem a tiszta szeretetre és nem a haszonelvűségre alapozott életet élni és ilyen házasságra törekedni. Arra, hogy a helyes okokból kifolyólag akarjak megnőszülni.

E tapasztalaton keresztül megtanultam három igazságot, amelyeket mindig szem előtt tartok, amikor lelelmez a randevúzás gondolata:

- 1. Az értéked nem függ a családi állapotodtól.** Ésaiás azt tanította Istenről, hogy „nem az én gondolataim a ti gondolataitok” (Ésaiás 55:8–9). Azt gondoltam, hogy a nőtlenségem azt jelzi, nem vagyok elég értékes. Isten azonban segített meglátnom, hogy a nőtlen állapotom egy olyan házasságra készít fel, mely jobb lesz annál, mint amilyen akkor lehetett volna, ha a saját időzítésem szerint kötöttem volna házasságot. Az egésznek semmi köze nem volt ahhoz, hogy mennyit érek.
- 2. A felkészülés elűzi a szorongást és az aggodást.** Az Úr azt mondta nekünk, hogy „ha fel vagytok készülve, akkor nem fogtok félni” (Tan és szövetségek 38:30). Isten akaratának kutatása, majd pedig annak megtétele, segített nekem elengedni a családi állapotommal kapcsolatos korábbi félelmeimet és bosszúságaimat. Segített továbbá arra összpontosítanom, hogy felkészítsem magamat mindenre, amit a jövő hozhat.
- 3. Az egyedülálló lét is örömteli.** Nőtlen emberként ezidáig izgalmas utazási lehetőségekkel, szakmai fejlődéssel és az egyházban való szolgálat különböző módjaival áldattam meg. Habár továbbra is mélységesen vágyom a házasságra és gyermekekre, Isten segített nekem, hogy értékelni tudjam, mennyi teendő van most is az Ő királyságában, akár van mellettem társ, akár nincs.

Még mindig nem vagyok nő! Nem tűnt fel mellettem varázsütésre egy feleség attól, hogy szemléletváltáson mentem keresztül a randevúzást és a házasságot illetően, és tudom, hogy még a jövőben is fogok bosszankodni a randizás miatt. Eltűnt viszont egy csomó félelem és szorongás a családi állapotomat illetően. És már azt is tudom, hogy tökéletesen rendben van az egyedülálló lét, amíg az Úr és én közösen munkálkodunk azoknak az örökkévaló ígéreteknek és áldásoknak a beteljesedésén, melyeket nekem adott – a halandóságra és az örökkévalóságra vonatkozókon egyaránt. ■

Landon Hawes világutazó várostervező, aki szereti a jó írásokat, a kíváncsi könyveket, és felfedezni a világot. Megtalálhatod a helyi könyvtárban, a csapatának szurkolva a baseballpálya mellett, vagy egy eldugott vidéki út mentén, amint éppen gyönyörű helyeket fedez fel ott, ahol eddig senkinek nem jutott eszébe keresni.

Fofoa V. (balra), 18 éves Etuale V. (jobbra), 16 éves, Szamoa, Savali

A mi családukban mindenki segít.

Fofoa: A családuk hisz a közös munkában. Az öcsémrel, Etualével tűzifát szoktunk gyűjteni a főzéshez. Az eladásra szánt étel készítésébe is besegítünk. Emlékszem, amikor egyszer a családuk nem keresett eleget ahhoz, hogy kifizessünk egy magas vízszámlát, mindannyian besegítettünk, amivel tudtunk. A nővérem sült húst árult. Etualével kókuszdiót és más élelmet gyűjtöttünk, majd segítettünk eladni ezeket, hogy pénzt keressünk vele. Családként keményen dolgozva és Istenben bízva sikerült megoldanunk, hogy visszanyissák a vizet.

Etuale: Isten mindenben segít nekem az életben. Naponta erőt ad nekem és megáld engem. Szeretek Szamoán élni. Nagyon békés hely. Az életem legfőbb álma, hogy teljes idejű missziót szolgáljak. Fel akarom ajánlani Istennek azt a két évemet.

FIATALOKNAK

EBBEN A ROVATBAN

**52 Világkörüli
bizonyosságszerzés**
Írta: Wilmer Amaya Munoz

**54 A Fiatal Nők
szervezetének 150.
évfordulója**
Írta: Bonnie H. Cordon nővér

**58 Fiatal Nők: A 150.
születésnap**
Írta: Amanda Dunn

**62 Kérdések és válaszok-
Depresszió, rasszizmus**

**64 Az utolsó szó: Együtt
szolgálva papsági
hatalommal**
Írta: M. Russell Ballard elnök

Világkörüli bizonyííságszerzés

Írta: Wilmer Amaya Munoz

Spanyolország születtem, és az életem első nyolc évében ott is éltem. Nem jártunk sokat istentiszteletre, így aztán nyolcévesen nem is kereszteltek meg, ennek ellenére én nagyon szerettem volna. Egy nap megkérdeztem a szüleimet, hogy miért nem járunk már istentiszteletre, és miért nem vagyok megkeresztelve.

Amikor elmagyaráztam nekik a keresztelkedés iránti vágyamat, az megérintette a szívüket, és ismét elkezdtünk istentiszteletre járni. Jó érzés volt. Édesanyám annyira jó példát és ihletet jelentett számomra! Erős bizonyíísága volt és gyakran olvasta a szentírásokat.

Később édesapám szülőföldjére, Venezuelába költöztünk. Ott két évet éltünk, és a gazdasági nehézségek miatt sok kihívással szembesültünk. Voltak ugyanakkor jó dolgok is. Szerettem az ottani ételeket, és voltak ott rokonaim, akik már nagyon várták, hogy megismerjenek. Annyira alázatos emberek voltak! Mindannyian elmentünk együtt istentiszteletre, és éreztük a Lelket.

Habár jártunk istentiszteletre, és éreztem a Lelket, tudtam, hogy valami még hiányzik a családomnak és nekem. Nagyon azt éreztem, hogy egymáshoz kellene pecsételni bennünket örökkévaló családként. Az egyik vasárnap délelött a püspök az egyházközség minden tagját megkérte, hogy az év végéig olvassák el a Mormon könyvét. Tudtam, hogy ez segíteni fog a szüleimnek és nekem is, hogy még teljesebben az Úr

ILLUSZTRÁLTA: PAULINE GRAYSON

Ez a történet arról szól, hogyan csatlakoztam az egyházhoz és lett tevékeny a családom az evangéliumban.

evangéliuma szerint éljünk. Ahogy olvastuk a Mormon könyvét, a Szabadító apránként elkezdett több tudást és áldásokat adni nekünk, mi pedig folytattuk a szentírások rendszeres olvasását.

Hamarosan megkeresztelkedtem. Igazán éreztem a Lelket az életemben, ahogy a szüleim is. A bizonyágom elkezdett még jobban növekedni. Elköltöztünk az Amerikai Egyesült Államokba, Floridába, ahol ismét sok változás és áldozathozatal várt ránk, mint ahogy korábban is, amikor Spanyolországból költöztünk el. De a bizonyágunk tovább erősödött. Minden héten jártunk istentiszteletre, és továbbra is olvastuk a szentírásokat.

Sok-sok erőfeszítést, valamint sok-sok szentírásolvasást, imádkozást és helyes döntést követően azt szerettük volna, ha örökkévaló családként egymáshoz pecsételnek bennünket. Beszéltünk a püspökünkkel, és bár eltartott még egy darabig, de végre csak elérkezett a nagy nap. Annyira izgatottak voltunk, hogy beléphetünk a templomba!

Amíg arra vártam, hogy a szüleim elvégezzék saját magukért a templomi munkát, nekem lehetőségem volt keresztelkedéseket végezni. Úgy éreztem, mintha én is újból megkeresztelkedtem volna. Igazán boldog voltam, hogy segíthetek a fátyolon túl lévő embereknek. A családommal most már hetente járunk a templomba. Rendszeresen végzek keresztelkedéseket, mert szeretek ott segíteni. Nagyon örülök, hogy a szüleimhez pecsételhetek a templomban az örökkévalóságra, és hogy lehetőségünk van örökre Vele élni. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él.

*Mennyei Atya nagy
munka elvégzését bízta
rátok a Szabadító
második eljövételének
előkészületeiben.*

A Fiatal Nők szervezetének

150. ÉVFORDULÓJA

Írta: Bonnie H. Cordon nővér

a Fiatal Nők általános elnöke

Amikor azokra a csodás dolgokra gondolok, amiket Mennyei Atyánk az Ő gyermekeiért tett, a szívem teljes ámulattal és hálával telik meg azért, hogy milyen nagyon szereti az Úr az Ő leányait. TITEKET szeret!

És mert szeret, 150 évvel ezelőtt arra sugalmazta az egyházi vezetőket, hogy hozzák létre a Fiatal Nők szervezetét, segítve ezzel nektek azzá az emberré válni, akivé Isten szeretné, hogy váljatok. Brigham Young próféta (1801–1877) arra buzdított bennünket, hogy az evangélium szerinti életvitel által erősítsük meg a bizonyosságunkat: „Szükséges, hogy Izráel fiatal leányai élő bizonyosságot szerezzenek az igazságról. [...] Azt kívánom, hogy a lányaink tegyenek szert saját tudásra az evangéliumról.”¹ Ezt is mondta még: „Több bizonyosságra szoktak szert tenni talpon, mint térdén.”²

A Fiatal Nők szervezete az évek során mindig alkalmazkodott, hogy meg tudjon felelni az adott időszak szükségleteinek. Miközben azonban a program alkalmazkodott, a fiatal nőkkel kapcsolatos célja nem változott: segíteni nektek, hogy

élő bizonyosságot szerezzetek és hittel haladjatok előre a szövetség ösvényén. Miközben megismertek önmagatokat és hittel cselekedtek, elnyertek azokat az áldásokat, melyeket Mennyei Atya tartogat a számotokra.

Fiatal Nők osztályainak alakulása az évek során

Amikor a Fiatal Nők indult, az elnevezése kezdetben Retrenchment Association [kb. Mérsékelő Társulás] volt, és azzal a céllal jött létre, hogy „jobbá váljanak mindenben, ami jóra való és gyönyörűsége” [és „mérészkeljének mindent, ami rossz és értéktelen” - a ford.]. Az 1900-as évek elejére a neve Young Ladies' Mutual Improvement Association [kb. Ifjú Hölgyek Közös Fejlődési Társulása] lett, és hamarosan osztályok szerveződtek a 12–24 év közötti nők számára. Az osztályok elnevezése is változott az évek során, létezett többek között Camp Fire Girls [Tábortűz-lányok], Beehives [Méhkasok], Guardians [Őrzők] és Gleaners [Tallózók] is. Ahogy az egyház növekedett és a fiatal nők más országokban, más

nyelveket beszélve is egybegyűltek, igyekeztek a lehető legjobban alkalmazkodni ehhez, így aztán megszülettek többek között a Mia Maid [Udvarhölgyek] elnevezés különböző változatai is, például németül a Rosenmädchen (vagyis Rózsakisasszonyok).

Ma már, amikor majdnem minden országban vannak fiatal nők, az osztályokat az egyes egyházközösségek vagy gyülekezetek szükségletei szerint szervezik meg, és mindegyik egyetlen egységes nevet visel: Fiatal Nők.

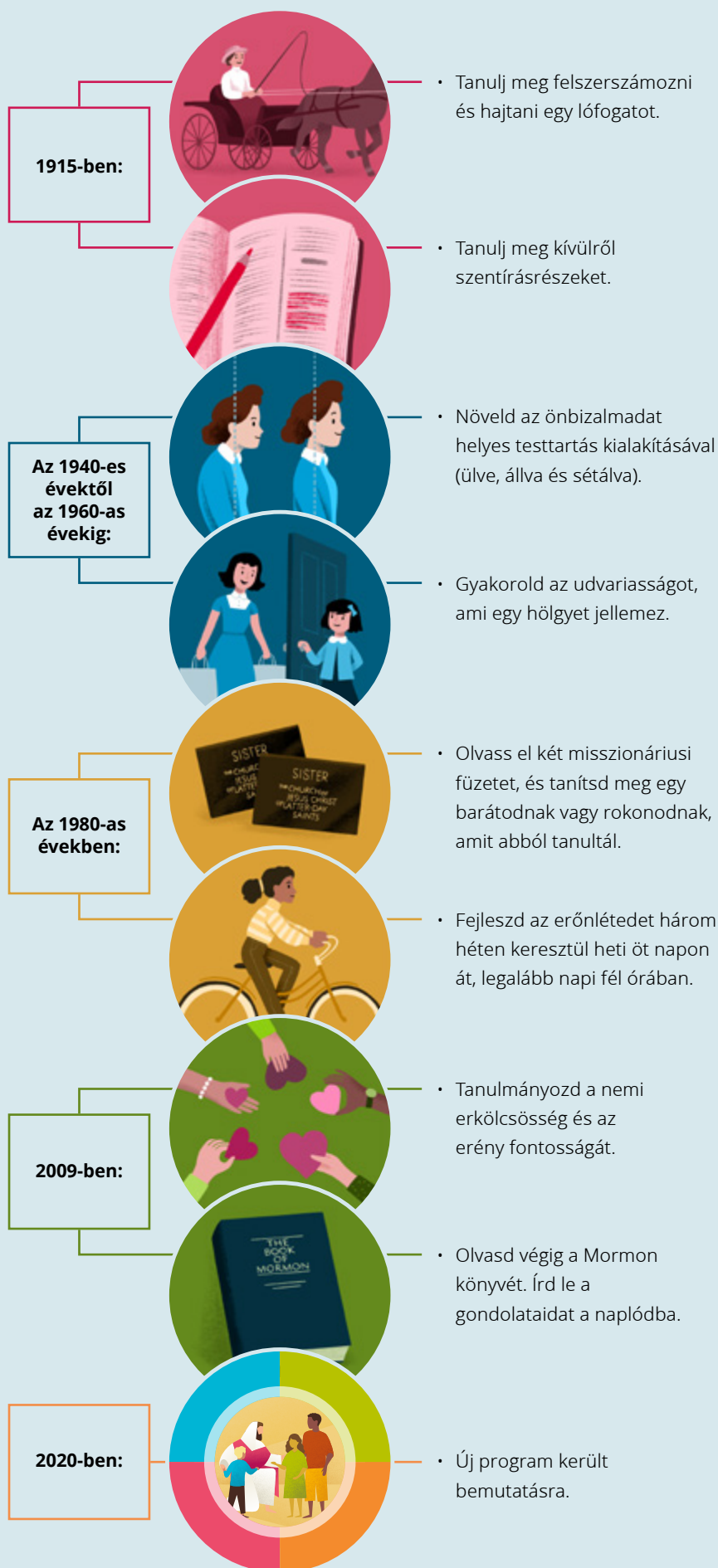
A Fiatal Nők program követelményei szintén változtak az évek során. Itt jobbra található néhány ezekből.

A Gyermekek és fiatalok program

Amint lelki szemmel végignézték ezeken a követelményeken, észre fogjátok venni, hogy van bennük egy közös vonás: a múlt és a jelen közösen, egységet alkotva segít a fiatal nőknek közelebb kerülni Jézus Krisztushoz, valamint lelkileg, szellemileg, társaságilag és testileg fejlődni.

2019-ben egy új személyes fejlődési program került bemutatásra, amely arra hív titeket, hogy egyszerre legyetek önelátóak és a Szabadítóra támaszkodóak. Arra lettetek megkérve, hogy keressétek a Szentlelket és tűzzetek ki saját célokat, miközben arra törekedtek, hogy hasonlóbbá váljatok a Szabadítónkhoz, Jézus Krisztushoz. Nagyon tetszik, hogy ez mekkora bizalomról tanúskodik irántatok, akik figyelemreméltó fiatal nők vagytok Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában.

A püspökségeitek és a Fiatal Nők elnökségeitek támogatása mellett osztályelnökségek is vezetnek titeket – azok a társaitok, akiket elhívtak és

elválasztottak arra, hogy megtervezzék és megvalósítsák a Fiatal Nők programot. Több mint félmillió fiatal nő van ma világszerte, akiket e társaik vezetnek!

Minden fiatal nőt közös alapeszme egyesít, melynek részét képezik ezek az alapvető tantételek: mennyei szülők szeretett leánya vagy; Jézus Krisztus szövetségbeli tanítványa vagy; a Szentlélek által érkező személyes kinyilatkoztatásra törekszel és aszerint cselekszel; Isten ragyogó tanúja vagy, miközben igyekszel olyanná válni, mint a Szabadítónk, Jézus Krisztus, és szolgálattételt nyújtani másoknak az Ő szent nevében.

Szeretnek titeket és szükség van rátok!

Egy élő és szerető Mennyei Atya szeretett leányaiként egyedülálló módon fel lettetek készítve arra, hogy szabadítótó váljatok Sion hegyén.³ Ahogy Russell M. Nelson elnök fogalmazott, „minden egyes próféta beszélt arról a napról – a *mi* napjainkról –, amikor Izráel egybegyűjtésre kerül, a világ pedig fel lesz készítve a Szabadító második eljövételére. Gondoljatok csak bele: Az összes ember közül, aki valaha is élt a Föld nevű bolygón, *mi* vagyunk azok, akik részt vehetnek ebben a végső, nagyszerű egybegyűjtési folyamatban.”⁴

Szent meghívás ez a templomi és családtörténeti munkában való részvételre, a vezetői tisztségekben való szolgálatra, a nővértársaitoknak nyújtandó szolgálattételre, valamint arra, hogy megosszátok a bizonyosságokat a családokkal és a barátaitokkal. Szeretünk titeket és szükség van rátok!

Drága barátaim! Mennyei Atya nagy munka elvégzését bízta rátok a Szabadítónk, Jézus Krisztus második eljövételének előkészületeiben. E munka létfontosságú részét alkotjátok. Szeret

benneteket. Azt szeretné, hogy vegyetek részt a munkájában. Bízok bennetek.

Én is hozzáteszem a belétek vetett saját hitemet és bizalmamat Nelson elnökéhez, aki kijelentette: „Ti vagytok a legjobbak, akiket az Úr *valaha* is erre a földre küldött. Képesek vagytok arra, hogy okosabbak és bölcsőbbek legyetek, és nagyobb hatással legyetek a világra, mint bármely korábbi nemzedék!”⁵

Azért imádkozom, hogy engedjétek a Fiatal Nők alapeszméjének szavait mélyen a szívetekbe vésődni, és ugorjatok bele páros lábbal az új programba, megragadva minden lehetőséget arra, hogy közelebb kerüljétek a Szabadítóhoz és többet tanuljatok Róla. Válgatok azzá az emberré, akivé Ő szeretné, hogy

válgatok. Tudom, hogy amint ezt tesztitek, az életek tele lesz majd olyan alkalmakkal, amikor megoszthatjátok az Ő világosságát és szeretetét a családokkal, a barátaitokkal és körülöttetek mindenki-vel. Amikor arra törekedtek, hogy kövessétek Őt, a bizonyosságok megszilárdul és megingathatatlanul válik. ■

JEGYZETEK

1. Brigham Young, in *A Century of Sisterhood: Chronological Collage, 1869–1969* (1969), 8.
2. Brigham Young, in Susa Young Gates, *History of the Young Ladies' Mutual Improvement Association of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints from November 1869 to June 1910* (1911), 9.
3. Lásd Quentin L. Cook: Gyökerek és ágak. *Liahóna*, 2014. máj. 48.
4. Russell M. Nelson: Izráel nagy reménysége. (Világméretű áhítat fiataloknak, 2018. június 3.), 8., [HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org](https://www.HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org).
5. Russell M. Nelson: Izráel nagy reménysége. 16–17.

Fiatal Nők

A 150. SZÜLETÉS NAP

1870–1920

Név: Young Ladies' Department of the Ladies' Cooperative Retrenchment Association [kb. a Hölgyek Együttműködő Mérsékelő Társulásának Ifiú Hölgyek Osztálya]. Hivatalosan 1870. május 27-én szervezik meg Brigham Young irányítása alatt.¹ Az új neve 1877-től Young Ladies' Mutual Improvement Association [kb. Ifiú Hölgyek Közös Fejlődési Társulása].²

Szervezet és osztályok: A 14 éves és idősebb lányok nyári elfoglaltságaként létrehozzák a Méhkaslányok programot.

Fejlődés és elismerés: 1915-ben kiadják a Méhkas kézikönyvet, amely a személyes fejlődés hét területét vázolja fel: vallás, otthon, egészség, háztáji művészet, természet, üzleti tevékenység, valamint a köz szolgálata.³

Újságok és folyóiratok: A *Young Woman's Journal* első száma 1889-ben jelenik meg.⁴ Számos helyi MIA [Közös Fejlődési Társulás] készít saját, 1-2 példányban kiadott kézírásos újságot, melyet a lányok egymás közt körbeadnak.

Írta: Amanda Dunn

Egyházi folyóiratok

A Fiatal Nők szervezete az idén 150 éves. Ezt meg kell ünnepelni! Nézd meg, hogyan fejlődött a szervezet 1870-től napjainkig, mit tesznek napjainkban az olyan fiatalok, mint te magad, hogy részt vegyenek a Fiatal Nők programban, és hogy miként kaphatsz ihletet olyan nőktől, akik a történelem során bátorságról és hitről tettek tanúságot.

1920–1970

Név: A régebbi név (Young Ladies' Mutual Improvement Association) helyett 1934-től az új név Young Women's Mutual Improvement Association [kb. Fiatal Nők Közös Fejlődési Társulása].⁵

Szervezet és osztályok:

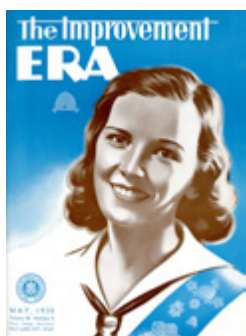
Két osztály van. A Bee-Hive Girls [Méhkaslányok] a fiatalabb, a Gleaners [Tallózók] az idősebb lányok részére. A program belépési korhatára 14 évről 12 évre csökken. 1950-ben elindítják az Udvarhölgyek (Mia Maid) osztályát.

Fejlődés és elismerés: A programban az Arany tallózó elismerés a fiatal nők által elérhető legnagyobb teljesítményt jelzi.

1970–2019

Újságok és folyóiratok: 1929-ben összevonásra kerül a *Young Woman's Journal* és az összes fiatalnak szóló *Improvement Era*.⁶

Név: A Young Women's Mutual Improvement Association neve 1974-től kezdve Fiatal Nők (Young Women) szervezet.⁷

Szervezet és osztályok: 1972-re a Fiatal Nők szervezetében három osztály működik: Méhkasok (12–13 évesek), Udvarhölgyek (14–15 évesek) és Babérkoszorúk (16–17 évesek). 2019-től kezdődően a fiatal nők annak az évnek a januárjától lépnek be a Méhkasokhoz, amelyben betöltik a 12. életévüket.

Fejlődés és elismerés: 1977-ben bevezetésre kerül a Személyes fejlődés program és medál. 1987-ben ez kiegészül a Fiatal Nő értékekkel, úgymint hit, isteni természet, egyéni érték, tudás, választás és felelősség, jó cselekedetek, valamint feddhetetlenség.⁸ Ehhez adódik hozzá 2008-ban az erény.⁹

Újságok és folyóiratok: 1971-ben megjelenik angolul a *New Era* ifiúsági folyóirat, a *Liahóna* pedig számos nyelven közöl fiataloknak szóló cikkeket.¹⁰

Izgalmas adatok

1. 1915-ben a Méhkasok kézikönyve 300 különböző projektet sorolt fel, amelyek közül a fiatal nők választhattak. Volt köztük méhcsaládról való gondoskodás egy teljes időnyen keresztül, két hétig légmentesen tartani a házat, vagy egy legalább 2000 m²-nyi földterületen kigyomlálni az ürömféléket.¹²

2020

Név: A név változatlanul Fiatal Nők szervezete.

Szervezet és osztályok:

Minden egyes egyházközségben vagy gyülekezetben a helyi szükségleteknek megfelelően szervezik meg az osztályokat, és egységesen a Fiatal Nők elnevezést viselik (például Fiatal Nők 12, Fiatal Nők 12–15, vagy egyszerűen „Fiatal Nők”, ha mind együtt gyűléseznek).

Fejlődés és elismerés: A Személyes fejlődés programot felváltja a Gyermek és fiatalok. Az új program személyre szabott növekedési lehetőségekre serkent a személyes fejlődés, az evangéliumi tanulás, valamint a szolgálat és tevékenységek területén.¹¹

Újságok és folyóiratok:

A *New Era* ifiúági folyóirat hamarosan 50 éves lesz. ■

JEGYZETEK

1. Lásd "Timeline of Young Women History," history.ChurchofJesusChrist.org/landing/a-brief-timeline-of-young-women-history.
2. Lásd "Young Women's Timeline," *Mormon Women's Studies Resource*, Harold B. Lee Library, Brigham Young University, Provo, Utah, mormonwomen.lib.byu.edu/young-womens-portal/young-women-timeline.
3. Lásd "History of Young Women Recognition," history.ChurchofJesusChrist.org.
4. Lásd "Young Women's Timeline".
5. Lásd "Young Women's Timeline".
6. Lásd "Young Women's Timeline".
7. Lásd "Young Women's Timeline".
8. Lásd "Young Women's Timeline".
9. Lásd "New Young Women Value: Virtue," Dec. 9, 2008, thechurchnews.com.
10. Lásd "Young Women's Timeline".
11. Lásd ChildrenAndYouth.ChurchofJesusChrist.org.
12. Lásd "History of Young Women Recognition".
13. Lásd "History of Young Women Recognition".
14. Lásd "Young Women Classes and Symbols," ChurchofJesusChrist.org/young-women/personal-progress.
15. Lásd "History of Young Women Recognition".
16. Lásd "The Annual Report of the Church," *Ensign*, July 1972, 131–33.
17. Lásd "Worldwide Statistics," newsroom.ChurchofJesusChrist.org/facts-and-statistics.

2. A Méhkaslányok eleinte az egyes helyi egyletek által tervezett egyenruhákat viseltek, majd 1922-ben a MIA hivatalos színe az arany és a zöld lett.¹³

3. A Méhkas elnevezés az egyház pionírjaira utal vissza, akik a méhkasra a munka és az összhang jelképeként tekintettek. Az Udvarhölgyek (angolul: Mia Maid) eredete a Mutual Improvement Association (MIA) rövidítéséből származott. A babérkoszorú pedig a becsület és eredményesség jelképe, innen a Babérkoszorú elnevezés.¹⁴

4. Az 1940-es és 1960-as évek között a fiatal nők jelvényeket érdemelhettek ki, amelyeket azután felvarrtak egy bandelónak nevezett, a mellkasukon keresztben hordott vászonszalagra. Az egyik jelvényhez tartozó követelmény arról szólt, hogy „ebben a hónapban igyekezz minden éjjel kilenc órát aludni, hogy megőrizd a szépségedet”¹⁵.

5. Az egyháztagság teljes létszáma az 1870-es mintegy 110 000 főről¹⁶ 2020-ra több mint 16 millió főre gyarapodott¹⁷ – gondolj bele, milyen sok fiatal nő van már világszerte!

Haven segítő keze

Haven, aki 14 éves és Utah-ban él, úgy döntött, mások szolgálataival fogja megünnepelni azt, hogy fiatal nő lehet az egyházban.

„Az egész egy futó ötletként indult – meséli. – A nagybátyám Bangladesbe utazott egy emberbaráti útra, és ott közelről látta, milyen viszontagságokon mennek keresztül a helybeliek. Segíteni akartam nekik – így aztán szétnéztem a JustServe alkalmazásban, és onnan jött az ötlet, hogy csomagokat állítsak össze az ottani menekülteknek.”

Haven adományokat gyűjtött az iskolájában, létrehozott egy GoFundMe oldalt, és még a szomszédok kukáit is kihúzta a házaik elé, hogy azzal is a csomagokra gyűjtsön. „Minden hétfőn és kedden nagyjából 22 szemetes kukát és 11 szelektív kukát szoktam kivinni – mondja Haven. – Rendes esetben az így megkeresett pénzt a kórusóráim tandíjára költöm és a missziómra teszem félre, de akkor úgy döntöttem, hogy abban a hónapban a pénzemet inkább erre szánom.”

Ezután Haven elment és megvett mindent, amiből összeállíthatta a csomagokat, többek között zoknikat, kesztyűket, sálakat és sapkákat. Összerakta a csomagokat, és felvette a kapcsolatot a Lifting Hands International igazgatójával, hogy megszervezzék a csomagok eljuttatását Bangladesbe.

„A projektben a legtöbb időt a csomagok összeállítására kellett fordítani. De amikor csak beleraktam valamit a csomagba, tudtam, hogy olyannak fog menni, aki szükségét szenved, és hogy hosszú időre megáldja majd őt.”

A projekt végére Haven azt érezte, hogy egyre magabiztosabban képes szolgálni másokat. „Megtanultam ebből, hogy milyen

sokat tudok segíteni, ha beleadok apait-anyait. Könyörület járt át azok iránt, akiket segítettam, ami segített abban, hogy közelebb érezzem magam a Szabadítóhoz, és megérezzek egy kicsit abból, amit Ő érez irántunk.”

Miközben a Fiatal Nők szervezete születésnapját ünnepeljük, mindegyikünk felidézheti, hogy Krisztust példázzuk. Havenhez hasonlóan mi is nagy segítség lehetünk másoknak, amikor minden tőlünk telhetőt beleadunk azért, hogy úgy szolgáljunk, ahogy Ő tenné. ■

„Hogyan segíthetek a levertnek vagy depressziósnak tűnő barátaimon?”

„Mi tehát a legjobb lépés, ha mentális vagy érzelmi zavarok támadnak meg titeket vagy szeretteiteket? Mindenekelőtt ne vesítsétek el hiteteket Mennyei Atyátokban, aki jobban szeret titeket, mint ahogy azt fel tudjátok fogni. [...]

Bármiről vagytok is képesek vagy képtelenek gondoskodni, felajánlhatjátok az imáitokat és a »színleletlen szereteteket«.”

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kórumából: Mint az elroshadt edény. *Liahóna*, 2013. nov. 40., 41.

Hívd el őket magaddal

Hívd meg őket szórakoztató közös programokra. Ne vesítsd el a lelkesedéssedet, ha valaki nem úgy

reagál, ahogy szeretnéd. Néha már maga a meghívás is – vagy akár csak az a tudat, hogy jól esne neked a társaságuk – elég ahhoz, hogy feldobja a hangulatukat.

Alyssa F., 16 éves, USA, Washington

Légy megnyugtató

Amikor bármelyik barátom maga alatt van, nem veszem félvállról a problémáját, hanem segítek könnyíteni a nehézségein.

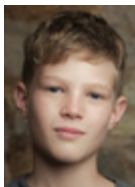
Megpróbálok megnyugtató és szeretetteljes lenni vele. Lehetőséget adok neki arra, hogy kibeszélje magából a bosszúságait.

Angbo K., 18 éves, Elefántcsontpart

Ne hagyd magad!

A legjobban úgy tudsz segíteni rajtuk – és magadon is –, ha nyílt lapokkal játszol. Beszélj arról, hogy neked mi ad örömet. Ha neked magadnak is küszködnöd kell azért, hogy boldog maradj, akkor mondd meg nekik, hogy számíthatnak rád – de igenis foglalkozz magaddal. Jobb az, ha legalább te jól vagy, mintha téged is beszippant.

Kira W., 16 éves, USA, Kansas

Nézd a jó dolgokat

A depressziósnak tűnő barátaid között is megőrizheted a pozitív hozzáállást, ha olyan pozitív dolgokra gondolsz, amelyeket megtapasztaltál vagy hamarosan meg fogsz tapasztalni az életben. Egyszerűen csak idézz fel olyan dolgokat, amelyeket értékelni szoktál, például vicces élményeket.

Luke P., 14 éves, USA, Új-Mexikó

Emlékeztess őket a jóra

Amikor egy barátom depressziós, megpróbálok valami olyasmiről beszélgetni vele, ami érdekli, hogy ezáltal eszébe jusson néhány jó dolog a napjából vagy az életéből. Néha még megnevettem is megpróbálok, vagy megdicsérem, hogy jól érezze magát, néha pedig megkérem, hogy tegyen meg valami fontosat, csak hogy tudja, van célja.

Carson D., 15 éves, USA, Texas

Szerkesztői megjegyzés: Az itt tolmácsolt javaslatok hasznosak, de előfordulhat, hogy nem azonnal segítenek, vagy nem gyógyítanak ki valakit a depresszióból. A súlyosabb esetekben szakember segítségére lehet szükség.

A válaszok átszerkesztésre kerülhetnek terjedelm, illetve érthetőség szempontjából. A válaszok megjelentetésének célja nem az, hogy hivatalos egyházi tanokat jelentsenek ki, hanem hogy segítséget nyújtsanak, és bemutassák mások nézőpontjait.

Te mit gondolsz?

„Hogyan rekesszem ki a gondolataimból az általam hallott trágár beszédet?”

A válaszodat és – ha szeretnéd – nagy felbontású fényképedet 2020. július 15-ig küldheted be ímélnél a liahona@ChurchofJesusChrist.org címre.

Mi az egyház álláspontja a rasszizmussal kapcsolatban?

Abban hiszünk, hogy Isten az egész emberiség Atyja, és hogy „senkit nem utasít vissza, aki hozzá jön, feketét és fehéret [sem]; és mindegyik egyforma Istennek” (2 Nefi 26:33). Mivel Isten előtt minden ember egyenlő, mi abban hiszünk, hogy senki sem állíthatja jogosan, miszerint a faji vagy etnikai háttere miatt magasabb rendű lenne másnál. Továbbá abban is hiszünk, hogy bűnös dolog lenézni, megszólítani vagy hátrányosan megkülönböztetni másokat a faji hovatartozásuk miatt.

Több újkori próféta és apostol is a lehető legerőteljesebben ítélte el a rasszizmust. Például:

- Gordon B. Hinckley elnök (1910–2008): „Egyetlen ember sem tekintheti magát Krisztus igaz tanítványának, aki becsmérlő megjegyzéseket tesz a másik fajból valókra. Sőt, nem gondolhatja azt sem magáról, hogy összhangban él Krisztus egyházának tanításaival.”¹
- M. Russell Ballard elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke: „Könyörületesen keblünkre kell vonnunk Isten gyermekeit, és fel kell számolnunk minden előítéletet, például a fajok, nemek vagy nemzetiségek közti [hátrányos] megkülönböztetést.”²
- Dallin H. Oaks elnök, első tanácsos az Első Elnökségben: „A rasszizmus valószínűleg az előítéletek legismertebb forrása napjainkban, és mindannyiunkra vonatkozik a felszólítás, hogy tartsunk ebben bűnbánatot.”³

JEGYZETEK

1. Gordon B. Hinckley: Több kedvességre van szükség. *Liahóna*, 2006. máj. 58.
2. M. Russell Ballard: Az utazás folytatódik! *Liahóna*, 2017. nov. 106.
3. Dallin H. Oaks: Ok az ünneplésre. *Liahóna*, 2018. dec. 49.

Együtt szolgálva papsági hatalommal

Írta: **M. Russell Ballard elnök**
a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke

Évekkel ezelőtt a feleségemmel, Barbarával, elragadtatással néztünk fel az éjszakai égboltra. Úgy tűnt, hogy a csillagok milliói különlegesen ragyogóak és gyönyörűek. Ezután fellapoztam a Nagy értékű gyöngyöt, és elolvastam, mit mondott az Úristen Mózesnek: „És számtalan világot teremtettem; és ezeket is saját céljaimra teremtettem; és a Fiú által teremtettem őket, amely az én Egyszülöttem” (Mózes 1:33).

A papság az a hatalom, amely a mennyeket és a földet teremtette. E papsági hatalom forrása a mindenható Isten és az Ő Fia, Jézus Krisztus. A Szabadító is ezt a hatalmat használva vitt véghez csodákat, hozott végtelen engesztelést, és győzte le a feltámadás révén a testi halált.

Mennyei Atyánk tervében a férfiak különleges felelősséggel bírnak a papsági szolgálat terén, azonban nem ők a papság maga. Feltétlenül meg kell értenünk azt, hogy Mennyei Atyánk minden fia és minden leánya számára elérhetővé tette a papság áldásait és azt, hogy megerősítse őket annak hatalma.

Ugyanaz a papsági hatalom, amely világokat, csillagrendszereket és a világegyetemet teremtette, életünk részévé válhat, és azzá is kell válnia, hogy segítse, erősítse és megáldja a családjainkat, a barátainkat és a felebarátainkat – vagyis hogy megtegye mindazon dolgokat, amelyeket a Szabadító tenne, ha ma itt végezne szolgálattételt közöttünk (lásd Tan és szövetségek 81:5).

E papsági hatalom elsődleges célja az, hogy megáldjon, megszenteljen és megtisztítson minket, hogy örökké a családjainkkal együtt élhessünk majd mennyei szüleink jelenlétében. Ekképpen minden férfi, nő és gyermek – függetlenül a körülményeinktől – részt vehet Isten és Jézus Krisztus bámulatos munkájában (lásd Mózes 1:39), és élvezheti a papság áldásait.

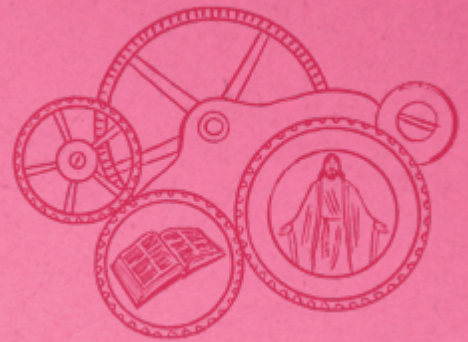
Legyünk bölcssek, és igyekezzünk Isten papságának hatalma által megerősíteni saját életünket, családjaink életét, valamint Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházát. ■

Részletek a 2013. áprilisi általános konferencia egyik beszédéből.

Ábis

Igazlelkű cselekedetei
számos lámánita
megtéréséhez
vezettek.

Titokban tartotta
a hitét, amíg el nem jött a
megfelelő idő, hogy felfedje.

Egy lámánita
nő volt, aki
a királynét
szolgált.

Körülbelül **Krisztus**
születése előtt
90 évvel élt.

Atyjának „figyelemreméltó...
látomása” (Alma 19:16) miatt
tért meg az
evangéliumhoz.

IDEGESKEDSZ, MERT EGYEDÜLÁLLÓ VAGY?

*Olvasd el, milyen tapasztalatai
vannak más fiatal felnőtteknek,
és hogy ők miként kerülnek el most
már az idegeskedést az örökkévaló
társuk keresése közben.*

42

FIATAL NŐKNEK
A 150. SZÜLETÉSNAP

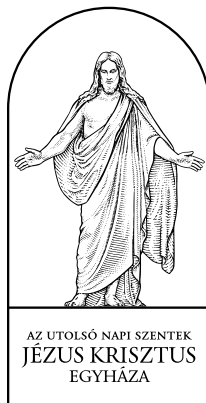
54, 58

FIATALOKNAK
**SEGÍTENI A
DEPRESSZIÓS
BARÁTOKON**

62

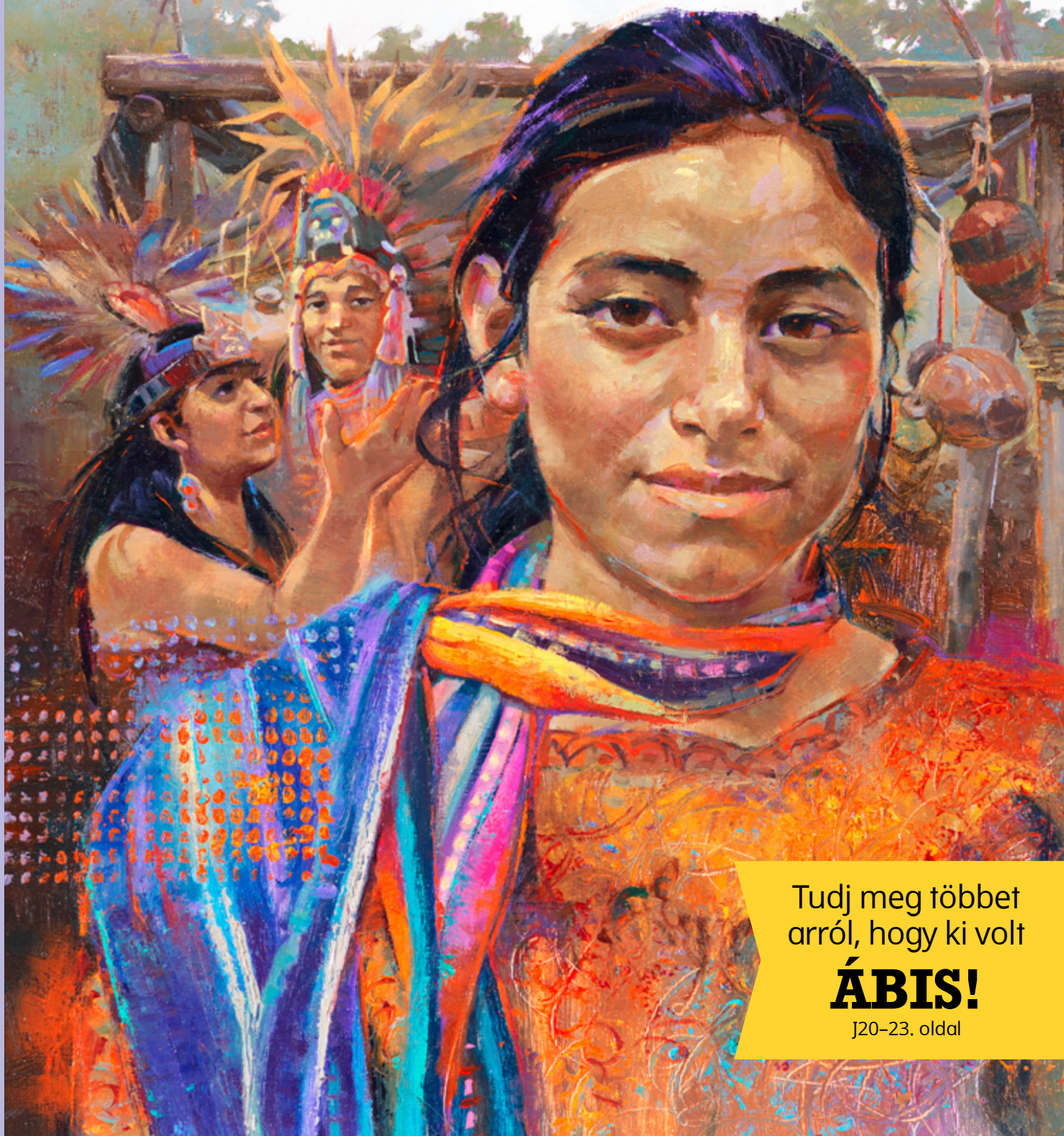
GYERMEKEKNEK
**PÁROSÍTÓ JÁTÉK
A MORMON
KÖNYVÉHEZ**

J12

AZ UTOLSÓ NAPI SZENTEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

Jóbarát

Tudj meg többet
arról, hogy ki volt

ÁBIS!

J20–23. oldal

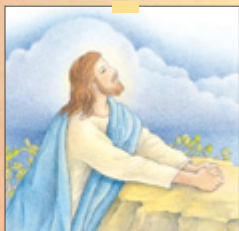

Írta: Henry B.
Eyring elnök
második
tanácsos az Első
Elnökségben

Bizonyosság és a Mormon könyve

Minden alkalommal, amikor
akár csak néhány sort is olvasok
a Mormon könyvéből,
érezem, ahogy erősödik a bizonyosságom arról,
hogy a könyv igaz,
hogy Jézus a Krisztus, és
hogy haza tud vezetni bennünket.
Számomra ez mindig is a
könyvek könyve volt.
Ez Isten szava.

*Az átdolgozás alapja: "The Book of Mormon as a
Personal Guide," Ensign, Sept. 2010, 4–6.*

A te saját bizonyosságod

A bizonyság a Szentlélektől jövő jó érzés, ami azt üzeni neked, hogy valami igaz. Nem vagy túl fiatal ahhoz, hogy bizonyosságod legyen. Vágd ki a papírcsíkokat és tedd őket egy tálkába vagy befőttes üvegbe, hogy mindennap kiválaszthass egyet közülük. Amikor bizonyosságot érzel a szívedben, mondd el valakinek!

Énekeld el az Érzem, Jézus szeret című dalt (*Gyermekek énekeskönyve*, 42–43.).

Énekeld el a Gecsemáné című dalt (*Liahóna*, 2018. márc. 74–75.).

Nézz meg egy képet a templomról.

Hallgasd meg Russell M. Nelson elnök egyik beszédét.

Nézz meg egy képet vagy egy bibliai rövidfilmet Jézusról.

Imádkozz Mennyei Atyához, és figyeld, hogy milyen érzéseket kapsz a Szentlélektől.

„Lakmározzatok Krisztus szavain; mert íme, Krisztus szavai minden olyan dolgot meg fognak mondani nektek, amit meg kell tennetek” (2 Nefi 32:3).

Érzem a Szentlelket, amikor...

...imádkozom Mennyei Atyához.

...a templomra gondolok.

...segítek másoknak.

Te mikor éreztél már bizonyosságot a Szentlélektől?

Kelly imája

Írta: Lori Fuller Sosa

Egyházi folyóiratok
(Igaz történet alapján)

Kelly és az anyukája odasétált ahhoz az egyházi épülethez és szétnézett. Gyönyörű épület volt, körülötte pálmák ringatóztak. A tábláján ez a felirat állt: „Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza”. Három nyelven: malájul, kínaiul és angolul!

Kelly nem sokat tudott Jézus Krisztusról. Istentiszteleten sem járt még soha. Az anyukája barátnője, Li Leen, ide szokott járni. Meghívta Kellyt és az anyukáját, hogy ők is menjenek vele.

Amikor bementek, az emberek rájuk mosolyogtak és köszöntek nekik. Mindenki annyira kedves volt! Kelly és Anyu felment Li Leen nyomában az emeletre, egy nagy terembe. Li Leen azt mondta, hogy ezt kápolnának nevezik.

Kelly leült Anyu és Li Leen mellé az egyik széksorba, és hamarosan elkezdődött a gyűlés. Hallgatta a zenét. Tetszett neki, amit közben érzett, még ha nem is ismerte a szöveget.

A gyűlés végén felállt egy nő, hogy imát mondjon. Kelly körülnézett: mindenki összefonta a karját és becsukta a szemét. Továbbra is valami nagyon jó érzése volt legbelül. Mégis *mi* lehet ez? Különbözött mindattól, amit korábban érzett.

Amikor később hazaindultak, Kelly elmondta Anyu-nak, hogy mit érzett az ima alatt.

„Hát, én nem éreztem semmi különösét” – mondta Anyu.

De Kelly folyton arra gondolt, amit az istentiszteleten érzett. Tetszett neki az ima és mindaz, amit Jézusról hallott.

„Taníthatnának engem a misszionáriusok? – kérdezte Kelly Anyutól. – Szeretnék többet megtudni.”

„Ha ezt szeretnéd, hát persze” – felelte Anyu.

A misszionáriusok megtanították Kellynek, hogyan imádkozzon és hogyan olvassa a szentírásokat. Tanították Jézusról és arról, hogy mennyire szeret minket. Kellynek tetszett, amit tanult.

Egy nap a misszionáriusok megkérték egy különleges feladatra.

„Megpróbálsz a hét során imádkozni?” - kérdezte Parker elder.

Mindeddig Kelly csak a misszionáriusokkal imádkozott, de egyedül is szeretne volna megpróbálni. Tudta, hogy Mennyei Atya mindig figyel rá és szeretne hallani felőle.

„Megteszem” – ígérte.

Másnap különleges nap volt az iskolában: Kelly

énekelni készült egy versenyen! Megtanult egy gyönyörű új kínai éneket. Kemény munka volt megtanulni a kottát és begyakorolni a dalt. Egyre csak gyakorolt és gyakorolt és gyakorolt.

Most pedig, amikor eljött az idő, hogy előadja, Kelly ideges volt. Elővette a zsebéből azt a képet Jézusról, amelyet még reggel tett be az iskolai egyenruhájába. Úgy döntött, elmond egy imát, ahogy a misszionáriusok megmutatták. „Mennyei Atyám! Kérlek, segíts megszabadulni az idegességtől – imádkozott. – Jézus Krisztus nevében, ámen.”

Aztán kilépett a színpadra. Végignézett a közönség sorain és a zsűrin. A zsebében lévő Jézus-képre gondolt, és egy kicsit jobban érezte magát. Vett egy mély levegőt, és énekelni kezdett.

Minden szót pont úgy énekelt ki, ahogy begyakorolta. Amikor az utolsó hangot is elénekelt és meghajolt, Kelly tudta, hogy Mennyei Atya meghallgatta az imáját, és segített neki.

Mosolyogva sétált le a színpadról. Már alig várta, hogy elmondja a misszionáriusoknak, hogy mi történt. Tudta, hogy ezentúl mindennap szeretne imádkozni. ●

Üdvözlét Németországból!

**Sziasztok!
Margo és Paolo
vagyunk.
Csatlakozzatok
hozzánk a
németországi
látogatásunkon!**

Németország – németül *Deutschland* –, egy közép-európai ország. Vannak erdői és folyói, hegyei és tengerpartja, valamint falvai és nagyvárosai. Nagyjából 13 millió gyerek él Németországban.

Németországban nagyjából 20 000 várkastély van. Ezek nagy része évszázadokkal ezelőtt épült. Ez itt a Neuschwanstein (Új Hattyúkő) kastély.

Németországban két templom van. Az egyik Freibergben, a másik Frankfurtban, ahol ez a fiú is van. A felirat így szól: *Tempel der Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage* (Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza temploma).

Németországban népszerű étel a savanyú káposzta, a sült kolbász és a *spätzle* (nokedli).

A lányok és fiúk szívesen járnak az Elemibe.

Németország híres a karácsonyi vásáraitól. A családok szívesen nézegetik a gyönyörű fényeket és kóstolgatják a finomságokat.

Így néz ki a *Kalauz* gyermekeknek német kiadása. A németországi gyerekek ezt használják, hogy tanuljanak és fejlődjenek. Ti hogyan használjátok a kalauzotokat ott, ahol ti élték?

Ismerkedjetek meg néhány németországi barátunkkal!

Köszönjük, hogy velünk tartottok Németország felfedezésében. Viszlát legközelebb!

Az általános iskola első napján minden gyerek megkapja az iskolatáskáját, a tolltartóját és egy „iskolatölcser” (Schultüte vagy Zuckertüte), amely egy édességekkel és apró ajándékokkal megtöltött papírtölcser.

Lelia A., 10 éves, Németország, Frankföld

A kedvenc történetem a Mormon könyvből az, amikor Krisztus meglátogatta és tanítja az embereket. Követni szeretném Krisztusnak azt a parancsolatát, hogy ne ítélkezzek. Minél többet olvasok a Szabadító tanításairól, annál inkább érzem a szeretetét és békességét.

Kaleb A., 12 éves, Németország, Frankföld

Te is Németországból származol? Írj nekünk! Szeretnénk hallani felőled!

Mint csikóhal a vízben

Írta: David Dickson

Egyházi folyóiratok
(Igaz történet alapján)

A Szentlélek „minden olyan dolgot meg fog mutatni nektek, amit meg kell tennetek” (2 Nefi 32:5).

Robin az úszómedencére meredt. Próbált nem gondolni arra, milyen hosszú távot kell leúsznia. Csak a jelvény megszerzése számított. A *seepferdchen* (csikóhal) jelvényről mindenki látni fogja Németországban, hogy egyedül is tud úszni.

„Meg tudom csinálni!” – gondolta Robin. Mély lélegzetet vett és elrugaszkodott.

PLACCS!

A hideg víz nagyon jól esett ezen a forró napon.

„Méterről méterre haladj!” – tanácsolta neki korábban Apa. – *Ne gondold egyből mind a 25 méterre!*”

Robin a vízben tartotta a fejét. Úgy mozgatta a karjait és a lábait, ahogy azt hónapokon át gyakorolta. Néhány másodpercenként felemelte a fejét, hogy levegőt vegyen.

Lábtempó. Kartempó. Lábtempó. Kartempó.

Az úszásoktatója hirtelen belefűjt a sípjába. Robin meglepetten nézett fel.

„Ügyes vagy!” – mondta az oktatója.

Megcsinálta!

Robin elnevette magát és vidáman csinált néhány szaltót a víz alatt. Csikóhal lett!

Amikor Robin hazaért, sietve megkereste Apát.

„Apa! Nézd!”

Robin apukája letette a kalapácsát. Amint meglátta a *seepferdchen* jelvényt, szélesen elmosolyodott.

„Első próbálkozásra sikerült?”

Apa átölelte Robint. „Mivel szeretnéd megünnepelni?”

Robin egy pillanatra elgondolkodott. „Leginkább azt szeretném, hogy elmenjünk ketten az uszodába. Meg akarom mutatni, hogy mit tudok.”

Apa mosolya még szélesebb lett.

„Nahát, az mindkettőnknek ünnep lenne. Amint lesz egy kis időm, elmegyünk.”

Robin örömeiben a levegőbe öklözött. Már alig várta, hogy felvarrják a jelvényt a fürdőnadrágjára, és elmenjen Apával úszni.

Teltek a napok. Robin többször is rákérdezett az uszodára, de valami mindig közbejött. Úgy tűnt, hogy Apa mindig elfoglalt.

Az egyik reggel, amikor Robin letérdelt az ágya mellé imádkozni, a végén hozzátett még egy dolgot.

„Kérlek, adj az apukámnak egy kis szabadidőt, hogy elmelessünk az uszodába! Jézus Krisztus nevében, ámen.”

Amint Robin kinyitotta a szemét, hallotta, hogy Apa kopogtat a szobája ajtaján.

„Irány az uszoda! Látni szeretném, hogy mit tudsz.”

Robinnak leesett az álla. „Apa! Nem fogod elhinni. *Pont most imádkoztam* azért, hogy legyen egy kis idő, és elmelessünk.”

Apa karba fonta a kezét és az ajtófélfának támaszkodott. „Nocsak, hát nem érdekes? Látod, *én* pedig pont

most hallottam egy halk, tiszta üzenetet a Szentlélektől arról, hogy el kell vinnem téged az uszodába. Ezek szerint jobb lesz, ha megyünk.”

Csodásan érezték magukat. Robin megmutatta Apának, hogy le tud úszni 25 métert megállás nélkül. Apa le volt nyugózva. Robint pedig Apa víz alatti szaltói nyugtázták le. Egymás után ötöt is meg tudott csinálni!

„Örülök, hogy Mennyei Atya adott neked ma egy kis időt” – mondta Robin.

„Igazából én azt hiszem, hagytam, hogy túlságosan belefeledkezzek a munkába. Szerintem a Szentlélek arra emlékeztetett engem, hogy muszáj *időt szakítani* egymásra, nem gondolod? Megígérem, hogy én megteszem a részemet.”

Robin elmosolyodott: „Én is!”

Apa szeme körül összefutottak a ráncok, ahogy Robinra vigyorgott. „Még valami. Említettem már, hogy soha nem veszítettem még fröcskölő csatát!”

Most már Robin is vigyorgott: „Hosszú még a nap!” ●

Ez a történet Németországban játszódik. Többet is olvashatsz Németországról a J6-J7. oldalon.

Egészítsd ki a mintát!

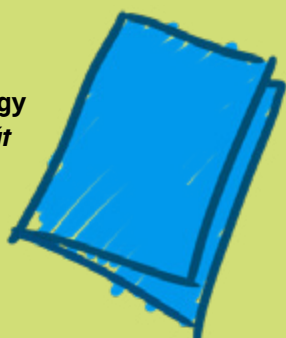
Íme négy mód azok közül, melyek által meghívhatsz másokat, hogy halljanak az evangéliumról. Mindegyik sorban rajzold be a mintából hiányzó képeket az üres helyekre.

Hívd meg egy barátodat,
hogy meghallgassa,
amikor beszédet
mondasz az Elemiben.

Tanítsd meg egy
barátodnak a kedvenc
elemis énekedet, és
énekeljétek el együtt.

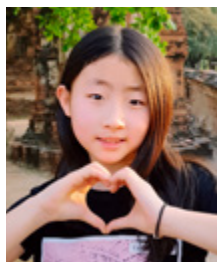
Adj valakinek egy
példányt a *Jóbarát*
folyóiratból.

Mondd el valakinek,
hogy mennyire szereti
őit Isten és Jézus.

Mutass és mesélj!

Fiatalabb koromban volt egy bőrbetegségem. Mindennap imádkoztam azért, hogy Mennyei Atya

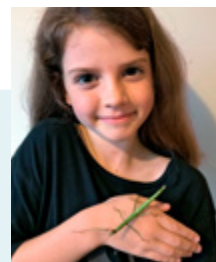
meggyógyítson. Megtanultam türelmesnek lenni, és öt év után meggyógyultam. Tudom, hogy Mennyei Atya hallja az imáinkat.

K. Dzsujong, 12 éves, Dél-Korea, Kjonggi

A barátom húga fél a kutyáktól. Amikor kutyák jönnek a közelünkbe, én elkergetem őket, hogy ő ne féljen.

Hyrum F., 7 éves, Mozambik, Maputo

Nagyon szeretem a borsáskáimat. Az egyikük súlyos beteg lett. Imádkoztam, hogy meggyógyuljon. Másnap reggel

benéztem a tartályába, és sokkal jobban volt. Tudom, hogy Mennyei Atya meghallgatta az imámat.

Tahnee C., 8 éves, Új-Zéland, Wellington

Apunak sztrókja volt és kórházba került, amikor hétéves voltam. Még a nyolcadik születésnapomon is kórházban volt. Úgy döntöttem, hogy várok a keresztkedésemmel és a konfirmálással, amíg apukámat hazaengedik. Az volt az egyik legboldogabb napom!

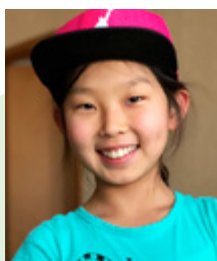
William M., 9 éves, Ausztrália, Queensland

Miguel T., 7 éves, Mexikó, Nuevo León

Gyermekek az egész világon. Alexia W., 10 éves, Costa Rica, Heredia

Amikor iskolába kezdtem járni, néhány gyerek nagyon szerette az ijesztő történeteket. Elmeséltek nekem egy történetet, amitől elkezdtem nagyon félni esténként. Az egyik este úgy döntöttem, hogy Mennyei Atyához imádkozom, hogy segítsen nem gondolni erre, és Ő azóta minden éjszaka segített nekem aludni. Akkor jöttem rá, hogy bárhol és bármikor imádkozhatok Hozzá.

Enerel T., 11 éves, Mongólia, Ulánbátor

**Nem én
vagyok!**

**Nem én
vagyok!**

**Nem én
vagyok!**

**Nem én
vagyok!**

**Nem én
vagyok!**

**Nem én
vagyok!**

**Nem én
vagyok!**

**Nem én
vagyok!**

**Nem én
vagyok!**

**Nem én
vagyok!**

**Nem én
vagyok!**

**Nem én
vagyok!**

Ki vagyok?

*Játszd ezt a játékot a családdal
vagy a barátaiddal! Hány embert
ismersz fel Alma könyvéből?*

1. Vágd ki a balra látható „Nem én vagyok!” feliratú korongokat, és a J15. oldalon lévő kártyákat. A jobbra látható kártyákat ne vágd ki!
2. Kezdsnek válassz egy kártyát a J15. oldalról. Ne mutasd meg senkinek, hogy melyiket választottad! Arra majd a többieknek kell rájönnie.
3. A rejtélyes kártya kitalálásához a csoport megnézi a J13. oldalon látható képeket. Ezután egymást követve igen/nem kérdéseket tesznek fel arról, hogy milyen a kártyán szereplő személy külseje, vagy hogy mit tett.
4. Amikor a csoport megtud valamit, ami leszűkíti a szóba jöhető személyek körét, akkor a „Nem én vagyok!” koronggal letakarhatják az így kizárt képeket. Ha például a „Barna haja van?” kérdésre a kártyát tartó játékos nemmel válaszol, akkor az összes barna hajú ember képére „Nem én vagyok!” korongot raknak.
5. Miután rájöttek, hogy ki a rejtélyes személy, olvasd fel a csoportnak a kártyán szereplő történetet. A következő játék előtt szedd össze a korongokat, és valaki más húzzon egy új kártyát.

Tanács: Kezds előtt felolvashatod az egész J15. oldalt, hogy mindenki emlékezzen a történetekre.

ifjabb Alma

Ammon

anti-nefi-lehiták

a királyné

Lamóni király

Ábis

Áron

Korihór

Amalikiás

Moróni kapitány

a szolgálóleány

ifjú harcosok

Írta: Gary B.
Sabin elder
a Hetvenektől

Senkit sem hagytak ki

Mindnyájan legyetek egyetértésben és érezzetek együtt egymással (lásd 1 Péter 3:8).

Afiunk, Justin, már gyermekkorától fogva súlyos betegségben szenvedett. Időnként nagyon gyenge volt. Nem mindig tudta megtenni azt, amit a többiek, pedig próbálta. Jól tudta, milyen érzés másmilyennek lenni.

Egy nap Justin és a barátai összejöttek játszani. Az volt a szabály, hogy egymásnak ütögetnek egy labdát, és nem szabad leesnie. Az egyik ott lévő lánynak el volt törve a karja.

Könnyű lett volna azt mondani, hogy „rendben, mi majd játszunk, ő pedig akkor csak nézi”.

Ehelyett Justin azt mondta: „Van egy jó ötletem! Mindenki egy kézzel fog játszani.” Így mindenki csak az egyik karját használta a játékban, köztük a begipszelt lány is. Senkit sem hagytak ki.

Justin az én hősöm. Mindig arra gondolt másokat látva: *Hogy érzik magukat?* Justin szinte egész életében betegeskedett, de boldog volt, mert segített másoknak és követte Jézus Krisztust.

Mindannyiunknak vannak kihívásai, de rengeteg okunk van az örömeire is. Tedd meg azt, amire képes vagy. Bízz Istenben. A legnagyobb boldogság nem abból fakad, ha magadra összpontosítasz, hanem ha másokra összpontosítasz. ●

Ábis

Évekkel ezelőtt tértem meg Istenhez, miután atyámnak látomása volt. Amikor Lamóni királynál dolgoztam, sok embernek segitettem abban, hogy halljanak Isten hatalmáról.

Lamóni király

Amikor hallottam az evangéliumról, látomásom volt. Láttam Jézust! Elmondtam a bizonyosságomat az atyámnak, és segitettem kiszabadítani a misszionáriusokat a börtönből.

Korihór

Megpróbáltam meggyőzni az embereket arról, hogy Jézus nem valóságos, és bizonyítékot követeltem Isten létezésére. Hirtelen megnémultam és megsüketültem!

Ammon

Móziás egyik fia vagyok. A misszióm alatt Lamóni király nyájait védelmeztem. Tanítottam Lamóni királyt és a királynét az evangéliumról.

anti-nefi-lehiták

Korábban sokat harcoló lámániták voltunk, de úgy döntöttünk, hogy Istent fogjuk követni. Elástuk hát a fegyvereinket, és megfogadtuk, hogy soha többé nem fogunk harcolni.

ifjabb Alma

Édesapám után kaptam a nevemet, aki próféta volt. A barátaim és én rossz döntéseket hoztunk. Utána viszont bűnbánatot tartottunk és misszionáriusok lettünk.

Ki vagyok? Válassz egy kártyát!

Használd ezeket a kártyákat a J12–J13. oldalon lévő játékhöz.

a királyné

Védelmeztem a férjemet, amikor mások már halottnak hitték. Miután hallottam Istenről, a szolgálóm, Ábis, segített nekem felkelni és másokat tanítani.

Moróni kapitány

A nefita sereg vezére voltam, de nem szívesen bántottam másokat. Elkészítettem a szabadság zászlaját, hogy az embereket emlékeztessem arra, mit a legfontosabb megvédeni.

ifjú harcosok

Anyáinktól tanultunk a hitről. Amikor meg kellett védelmezni a családjainkat, bízunk Istenben, hogy Ő segíteni fog. És Ő meg is tette!

Áron

Móziás egyik fia vagyok. A missziómon Lamóni király atyját és anyját tanítottam. Ők ezután olyan törvényeket hoztak, amelyek védelmezték a misszionáriusokat az országukban.

Amalikiás

Iszonyatosan szerettem volna király lenni! Megmérgeztem a lámánita fővezért, és átvettem a parancsnokságot a serege felett. Próbáltam rávenni az embereket, hogy harcoljanak egymás ellen.

a szolgálólány

Amikor bántottak engem, akkor volt annyi bátorságom, hogy elmondjam valakinek, és segítséget kérjek. Segitettem Moróni kapitánynak megvédeni a népét.

Ádám SEGÍTŐ keze

Írta: Rebecca Rice Birkin

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

„Bizony sok jót megtehet ez a két kis kéz” (Gyermekek énekeskönyve, 126.).

Szombat reggel volt, és Ádám a focikapuban állt, ugrásra készen előrehajolva. Ugrott és vetődött, a tőle telhető legjobban igyekezve kívül tartani a labdát a hálón. Nem volt könnyű! Aztán pont a mérkőzés vége előtt a labda átcúszott a kezei közt. A másik csapat gólt rúgott! Ádám csapata veszített. Nagyon szomorú volt emiatt.

Másnap istentiszteleten Ádám még mindig rossz hangulatban mendegélt az elemis osztálya felé.

A terem ajtajánál megpillantotta a barátját, Katit. Kati anyukája éppen Kati rózsaszín kerekesszékét tolta befelé. Megölelte a lányát, aztán elment a saját órájára.

„Szia, Kati!” – köszönt Ádám.

Kati nem tudott válaszolni vagy integetni, de mindig egyenesen Ádám szemébe nézett, amiből Ádám tudta, hogy hallja őt.

Kati általában elmosolyodott, amikor Ádám ráköszönt, de ezúttal nem. „Talán szomorú?” – tűnődött Ádám. – Tudom, hogy az milyen érzés.” Még mindig szomorú volt, amiért nem sikerült meggátolnia, hogy a másik csapat berúgja a győztes gólt.

Ádám leült Józsi és Marcsi mellé, miközben Kiss nővér belekezdett a leckébe. Hirtelen Kati nyöszörögni kezdett.

Katinak néha nehezere esett nyugodtan ülni, mert fájt a teste.

„Kati, fáj most valamid?” – kérdezte Kiss nővér.

Kati sírva fakadt.

„Talán egy elemis ének segíteni fog” – javasolta Kiss nővér.

Az osztály énekelni kezdett.

Kati nagyon szerette a zenét. Ilyenkor általában ő is boldog hangokat hallatva kísérte az

éneket. De ezen a napon Kati csak sírt.

„Hogyan tudnám jobb kedvre deríteni?” – tűnődött Ádám.

Aztán hirtelen beugrott valami. „Tudom már!” – mondta Kiss nővérhez fordulva. – Tologatom egy kicsit Kati kerekesszékét.”

Korábban már látta, ahogy Kati anyukája finoman tologatja a széket, amikor Kati rosszul érezte magát. Odasietett Katihoz, és elkezdte lassan előre-hátra hintáztatni a kerekesszékét.

Kati abbahagyta a sírást.

„Jöhetek most én?” – kérdezte Jani.

„Én is akarom!” – mondta Marcsi.

Miközben Kiss nővér tanított, Ádám és a barátai egymást váltva hintáztatták Kati kerekesszékét. Kati elmosolyodott. Mintha az egész szobában világosabb lett volna.

Az óra végére mindenki mosolygott.

ILLUSZTRÁLTA: MELISSA MANWILL

„Jobb lesz a kedvem attól, hogy segítek Katinak” – mondta Ádám.

„Ennek örülök – mondta Kiss nővér. – Mennyei Atyának is örömet okozol ezzel. Szereti Katit, és azt akarja, hogy jobban érezze magát. Néha mi lehetünk az Ő segítői.”

Ádám Katira pillantott. „Te is segíteni szoktál nekem – mondta a lánynak. – Minden alkalommal, amikor mosolyogsz.”

Katinak fülig ért a szája.

Istentiszteletről hazafelé Ádám olyan melegséget érzett, mint nyáron egy nap-sütötte focipályán. *„Lehet, hogy nem tudok elkapni minden labdát – gondolta magában –, de attól még tudok segíteni másoknak a két kezemmel.”* ●

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él.

„Szívből jövő kedvességünk és szolgálatunk által barátságot köthetünk azokkal, akiket szolgálunk.”

M. Russell Ballard elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke: A szeretetteljes szolgálatból fakadó öröm. *Liahóna*, 2011. máj. 48.

Jézus mindenkit szeret!

Kisütöttem egy új célt

Írta: **Fernanda G., 10 éves, Brazília, Paraná**

Szerettem volna, ha ügyesebben tudok sütni. Így amikor megkaptam a *Kalauz gyermekeknek* könyvet, azt a célt tűztem ki, hogy az apukámmal közösen fogok sütni. Amikor csak az apukám nekiállt sütni, mindig figyeltem őt, és láttam, hogy ez milyen izgalmas. Én is megakartam tanulni úgy sütni, ahogy ő.

Apukámmal elmentünk a boltba, hogy megvegyük a hozzávalókat. Aztán lépésről lépésre megtanította, miként kell a lisztből gyönyörű tortát varázsolni. Később azt is megtanította nekem, hogyan készítek más dolgokat.

A célom eléréseért végzett munka segített nekem közelebb kerülni apukámhoz. Nagyon szeretek vele lenni! Nagyszerűen tanít. Többek közt azt is megtanította nekem, hogy amikor sütünk, nem hagyhatom, hogy a mobilom elterelje a figyelmemet.

Most már a sütés gondolatától is majd' szétvet az öröm, mert annyira szeretek sütni! Ez a cél nemcsak azért hasznos, mert olyat csinálhatok, amit szeretek, hanem lelkiileg is segít növekedni. Tetszik, hogy én választhatom meg a céljaimat. Mennyei Atya segíteni szeretne a célom elérésében, mert azt akarja, hogy fejlesszem a tehetségeimet. Azért akar segíteni, mert tudja, hogy ezzel boldoggá tesz. ●

A Kalauz gyermekeknek példányod segíthet neked olyan célokat kitűzni, melyek által közelebb kerülhetsz Jézushoz.

Kérd meg az egyik szülődet vagy valakit, akire felnézel, hogy tanítson neked valami újat!

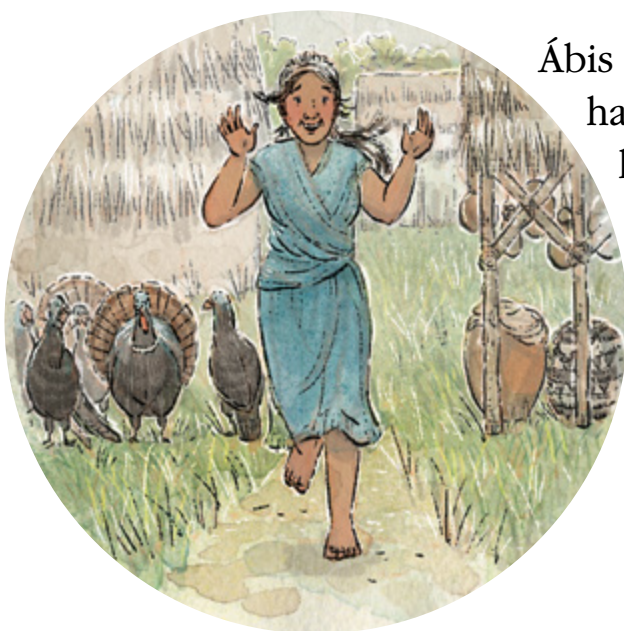
Ábis megosztotta az evangéliumot

Egy Ábis nevű nő a királynál szolgált. Hitt Istenben. Körülötte a legtöbb ember nem hitt Istenben. Egy nap látott egy Ammon nevű misszionáriust, aki Istenről és Jézus Krisztusról tanította a királyt és a királynét.

Amikor a király és a királyné hallott az evangéliumról, nagyon boldogok voltak! Összeestek és nem mozdultak. Ábis tudta, hogy megérezték Isten hatalmát.

Ábis azt akarta, hogy mindenki halljon Istenről. Ezért házra szaladt és elmondta az embereknek, hogy jöjjenek és nézzék meg, hogy mi történt.

Miután összegyűlt a tömeg, Ábis segített a királynénak felállni. Utána a királyné segített a királynak. Elkezdték az evangéliumról tanítani az embereket.

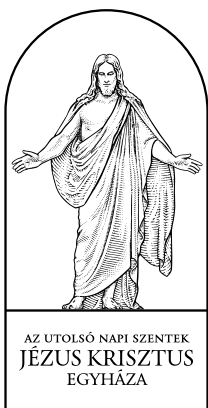
Én is lehetek olyan, mint Ábis. Segíthetek másoknak,
hogy halljanak Mennyei Atyáról és Jézus Krisztusról. ●

Olvasd el ezt a történetet az Alma 18–19-ben.

Ábisnak volt hite Istenben

Hogyan segíthetsz másoknak megismerni Istent?

Kedves Szülők!

Ebben a hónapban olyan misszionáriusokról olvasunk, mint amilyenek ifjabb Alma, Ábis, valamint Móziás fiai voltak. Felhasználhatjátok a J12–13. oldalon lévő játékot vagy a J20. oldalon található történetet, hogy ezekről a Mormon könyve-beli férfiakról és nőkről beszélgetsetek. Mindegyikük más-más módon osztotta meg az evangéliumot. Hogyan tudja a családok megosztani az evangéliumot? Írjatok le egyetlen kipróbálandó misszionáriusi célt erre a hónapra – akár le is másolhattok egy nektek tetsző ötletet a J10. oldalról.

Osszátok tovább!

A Jóbarát

HOGYAN KÜLDHETITEK BE A GYERMEKEITEK MŰVEIT VAGY TÖRTÉNETEIT A LIAHÓNÁNAK

Látogassatok el a liahona.ChurchOfJesusChrist.org oldalra, és kattintsatok a Submit an Article or Feedback feliratra. Vagy pedig küldjétek el őket ímélből a liahona@churchofjesuschrist.org címre a gyermekek nevével, életkorával, lakhelyével (település) és a következő engedélyezési nyilatkozattal együtt: „Én, [saját név], engedélyt adok Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának arra, hogy felhasználja a gyermekem által beküldött anyagot az egyházi folyóiratokban, egyházi weboldalakon és közösségimédia-felületeken, valamint esetleg más egyházi anyagokban.” Már nagyon várjuk, hogy halljunk felőletek!

TARTALOMJEGYZÉK

- J2** Az Első Elnökség részéről: Bizonyosság és a Mormon könyve
- J4** Kelly imája
- J6** Üdvözlét Németországból!
- J8** Mint csikóhal a vízben
- J10** Mókátár: Egészsítsd ki a mintát!
- J11** Mutass és mesélj!
- J12** Ki vagyok?
- J14** Jóbarát a jóbaráthoz: Senkit sem hagytak ki
- J15** Ki vagyok? Válassz egy kártyát!
- J16** Ádám segítő keze
- J18** Ragyogó ötlet
- J19** Kisütöttem egy új célt
- J20** Történetek a szentírásokból: Ábis megosztotta az evangéliumot
- J23** Kifestő: Ábisnak volt hite Istenben

Találd meg a belül elrejtett Liahónát!

A JÓBARÁT BORÍTÓJÁN
Illusztráció: Dilleen Marsh

© INTELLECTUAL RESERVE, INC., 2020. ALL RIGHTS RESERVED

